50வது ஆண்டை நோக்கி.....

மல்லிகை

PL

ஆசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

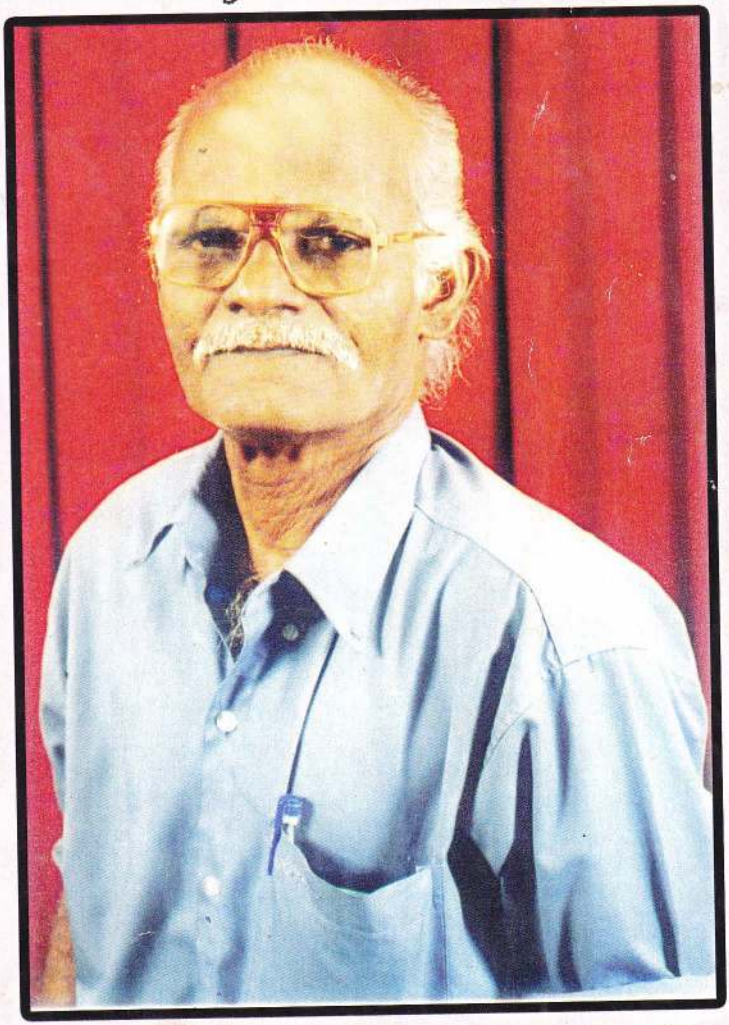

எழுத்தாளர்களினது செய்திகளை எல்லாம்
இலக்கியமாக்கிப் பதிப்பவர்!

ஒக்ரோபர் 2010

விலை – 40/=

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருமண சேவை

15 வருடத் திருமணசேவை நிறைவினை முன்னிட்டு
வேல் அழகுதன் பாரிய சேவைக் கட்டணக் குறைப்பு!

சுபம்

எங்களுக்குத் தடங்களில் நிறைந்த 'அபிராமியம்மை
யுடனேயே', 'ஸ்ரீ பதி புவ, சுப்ரீஸ, சகோதர
மாமா நினைவு ஆசைகள் / சொற்ப வருஷம் முடிய
சிறப்பாக', மனம் முகில் இருவருடைய நேசம், பாசம்,
நேயம் அனைவரிலும் மேலும், முடிவு நன்மையில்
மேலும் ஆசைகள் நிறைவடைய வாழ்த்துகிறோம்

தேவையின்
23604867 / 2300604 / 4573695

எம்மிடம்
முன்னேற்பாடு செய்யலாம்

முகவரி:
B 3-3 பிரதான மாமரவை கொழும்புத்துறை சாலை நிலையத்திற்கு எதிராக, நல்லூர்,
பக்கம், 33ஆம் ஒழுங்கை வடக்கு முடிவில், கொழும்புத்துறை. தொலைபேசி: 06

தாழ்ந்த– கல்வி பணமக்கள் நெஞ்சுக்குச் சாலச் சிறந்த முறை மகிழ்ச்சியுமையே
சம்பிய–மனைவாழ்வுக்குத் தரும்பரிப்புரை மாபெரும் வேல் திருமணம்

மல்லிகை

50 - ஆவது தண்டை
நோக்கி...
ஒக்டோபர்
87

Mallikai Progressive
Monthly Magazine

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Tel : 2320721
mallikaijeeva@yahoo.com

சிந்திலக்கிய ஏடுகளின் வரவாற்றில்....

உலகமுழுவதும் தான் நல்ல தெரியுமே, கடந்த நாற்பதாண்டு ஆண்டுக் காலமாக ஈழத்து மண்ணில் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மல்லிகையின் பெருமை வளர்ந்தும்.

மறுபடியும்மையாகவும் தமிழக மாணிக் கொடியாகவும், தனிமனித உழைப்பினால் தாங்கி நிற்கும் வெளியீடு சாதனை- தமிழ் இலக்கிய உலகில் நிகழ்வு ஆகும்.

இன்றுவரை இந்த ஆறாம் இலக்கிய இதழ்களைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்காத இலக்கிய விமர்சகர்கள் இல்லையென்றே கூறிவிடலாம்.

ஆனால், பல காலங்களுக்குப் பின்னர், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த மல்லிகை, இந்த இரு இலக்கியச் சிற்றேடுகளும் செய்ய முடியாத- செய்திருக்கவே முடிந்திராத- ஒரு இலக்கிய சாதனையை மல்லிகை ஆரம்பித்த இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே நடைமுறைப்படுத்தி, இன்றுவரைக்கும் தொடர்ந்து தனது வெளியீட்டினை நூல் வடிவில் வாசகர் மத்தியில் பகிரங்கமாகச் சமர்ப்பித்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

மல்லிகைப் பந்தல் நூல் வெளியீட்டு நிறுவனம் அந்தப் புதிய திட்டமாகும்.

சிற்றிலக்கிய ஏடொன்று நடைமுறையில் தொடர்ந்து ஆண்டாண்டுகள் காலமாக நடத்தி வந்தால் தான் தெரியும்- அதனது பாரிய சிரமமும் பொறுப்பும்.

அவை தமக்குள் நினைக்கின்றனர் போதிய பணம் மட்டும் கையில் இருந்து விட்டால் போதும், எதுவிலை ஏ தனுவதில் அப்படியே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ன்ன பெரிய சிரமம் இருக்கிறது? என வெகு வெகு சுலபமாக, வாய் வலிக்காமல் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

அப்படியானால், பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இலக்கிய ரஸனை மிக்க வசதி படைத்த இளைஞர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து ஓர் இலக்கிய இதழைத் தொடர்ந்து வெளிக் கொணரலாமே?- முடியாது. பணத்தையும் விட மிக மிக முக்கியமானதொன்று- அய ராத உழைப்பு, விழிப்புணர்வு. இலக்கிய அர்ப் பணிப்பு, சகோதரப் படைப்பாளிகளின் தொடர் ஒத்துழைப்பு மிக மிகத் தேவை. முக்கியம்.

இல்லையென்றால், இடைநடுவில் சிற்றே டுகளை நிறுத்தி விட்டு, வாசகப் பெருமக்க ளைக் குற்றம் சொல்லிப் புலம்ப வேண்டி வர லாம். பலர் புலம்பிக் கொண்டே இருக்கின்ற னர்.

மல்லிகை பெரும் பண வசதி வாய்ப்பை அடித்தளமாகக் கொண்டு வெளிவந்த மாசி கையல்ல. ஆரம்ப காலங்களில் பல்வேறு அவ்தூறுகள் மல்லிகையின் தொடர் வரவின் மீது பொழியப்பட்டன. ''அவனுக்கென்ன? யார், யாரோவிடமிருந்தெல்லாம் மாதா மாதம் ஒழுங்காகப் பணம் கிடைக்கின்றது!'' என மல்லிகையின் தொடர் வரவை வெறுத்தவர் கள் விஷ அம்புகள் அடிக்கடி எய்து கொண் டேயிருந்தனர். குறிப்பாக அரசியல்வாதிகள்.

இன்றைய எதார்த்ததில் அந்த அவ தூறு அம்புகள் திசை தவறிப் பொய்த்துப் போய் விட்டன.

மல்லிகை மல்லிகையாகவே மக்கள் மத்தி யில் நிமிர்ந்து நின்றுபூத்துக் கொண்டிருக்கின் றது.

இந்தச் சுய நிமிர்வுக்குக் காரணமே, மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்தான்!

இதுவரையும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தர மான, பல்வேறு துறைப்பட்ட நூற்களை மல் லிகைப் பந்தல் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.

மெய்யான இலக்கியச் சுவைஞர்கள் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளை வாங்க வேண்டும். 'வாங்குங்கள்!' என்பது வியாபாரி கூப்பாடு போடும் குரலல்ல, இது. **மல்லிகைப் பந்தல்** வெளியீடுகளின் இலக்கியப் பெறுமா னம் இன்று துலக்கமாகத் தெரியாமல் போக லாம். நாளை என்றொரு நாள் வரும்போது, 'இத்தகைய வெளியீடுகள் எமது கைவசம் இல் லையே?' என நீங்கள் கவலைப்படக் கூடாது. அதற்கமையத்தான் இந்த வேண்டுகோள்.

நிச்சயமாக ஒன்றை நம்புங்கள்.

நாளை என்றொரு நாள் வரும். அந்தக் கால கட்டத்தில் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீ டுகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கள் தேடித் திரி யக் கூடிய சிரமமான பலர் தவிக்கக் கூடிய கால கட்டம் கட்டாயம் வந்தே தீரும்.

நீங்கள் இலக்கியத் தேவை கருதி, தேடித் திரியும் நமது வெளியீடுகள் கிடைக் காமல் போகவும் கூடும். எனவே, பல்கலைக் கழக நூல் நிலையங்கள், பொது நூலகங் கள், தரமான நூல்களைச் சேமித்துப் பழக் கப்பட்ட தனிநபர்கள் உலகநாடுகளில் பரந்து பட்டு வாழும் இலக்கிய நேசிப்பு மிக்கவர்கள் போன்றவர்கள் இன்றைய காலகட்டத்தி லேயே மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளைத் தேடித் தேடிப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மொத்தமாகவும் சுலபமாகவும் ஒருங்கு சேரவும் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளைப் பெற விரும்பும் இலக்கியச் சுவைஞர்கள் ஒரு தடவை மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்குக் கூட, நேரில் வந்து போகலாம். வருங் காலத்தில் உங்களது பேரனுக்கு மல்லிகை க்கு வந்து போன சம்பவத்தைக் கூட, கதை கதையாகச் சொல்லலாமே!

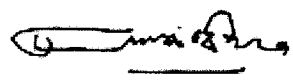

இன்றைய அட்டைப்படப் பதிவுகள்– அடுத்த தலைமுறைக்கான ஆவணங்கள்!

ஆரம்பகால கட்ட மல்லிகை மாதாந்த இதழ்களில் இருந்தே- ஆண்டு மலர்கள் தவிர, அநேகமாக மாதாந்த இதழ்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இந்த நாட்டிலும் தமிழ் உலகெங்கிலும் தகைமை சான்ற மேலோர்களை அட்டையில் உருவம் பதித்து வெளி யிட்டு வருவதை அறிவுலகம் நன்கு அறியும்.

ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே மல்லிகை இதழ்களில் தகைமை மிக்கவர்களின் திரு உருவங்களைப் பதிய வைத்து விடவேண்டும் என்ற ஆழ்ந்த நோக்குடன் தான் செயல்பட்டு வந்துள்ளதை இலக்கிய உலகம் மாத்திரமல்ல, அறிவுலகமும் நன்கு அறிந்து வைத்தி ருக்கும் மெய்யான செய்தியாகும்.

ஆரம்ப காலங்களில் இந்த அட்டைப்படப் பதிவை அலட்சியமாக நோக்கியவர்கள் கூட, போகப் போக இந்தப் பதிவின் வருங்காலத் தாக்கத்தை மெல்ல மெல்ல, உணரத் தலைப்பட்டனர்.

மல்லிகைக்கென ஓர் ஆழ்ந்த இலக்கியக் கொள்கை உண்டு. அது லேசில் வளைந்து கொடுக்காதொன்று.

மல்லிகையின் ஆசிரியருக்கோ மல்லிகை என்ற சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு முன்னரே திடமான ஓர் அரசியல் சமூகப் பார்வை இருந்து வந்துள்ளது.

எனவே, தடம் புரளாத திசை வழியில் கடந்த காலத்தில் மல்லிகை தனக்கென்றே அமைத்துக் கொண்ட தனி வழிப் பாதையில் நடைபோட்டு வருகின்றது.

இன்று இந்தச் சிற்றிதழ், தனது அரை நூற்றாண்டுக் காலத்தை அண்மித்துக் கொண்டு வருகின்றது. இன்னமும் ஓரிரண்டு ஆண்டுகளே பாக்கி.

இந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலகட்டத்தில் சுமார் முப்பது வருடங்களை உள்நாட்டு இன யுத்தத்திற்கு விலை கொடுத்து வந்துள்ளது.

பலர் வந்தார்கள்- சிலர் போனார்கள்.

- இருந்தும் மல்லிகை தனது பாதையில் சுணக்கமின்றி தயக்கமின்றிப் பயணித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது!

கொடிய உள்நாட்டு யுத்தம், மல்லிகையை ஓரங்கட்ட முனைந்து செயற்பாடுகளை முடமாக்கி விட முயன்று தோற்றுப் போய்விட்டது!

இருந்தும் மல்லிகை இத்தனை யுத்த இடையூறுகளையும் தாண்டி, தான் பிறந்து,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வளர்ந்த தெரிந்த பிரதேசத்தை விட்டு, இலங்கையின் தலைநகரை நோக்கி நம்பிக்கைப் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தியது.

ஆரம்ப கால கட்டத்தில் நாட்டின் தலைநகரில் பாரிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய சிக்கலான நெருக்கடி நிலை தோன்றியது.

இருந்தும் மல்லிகையை நெஞ்சார நேசித்தவர்கள் தோள் கொடுத்து சுமையின் பாரத்தைத் தம் பங்களிப்பின் மூலம் பகிர்ந்து கொண்டு ஈடு கொடுத்தனர்.

இந்தக் கால கட்டத்திலேயேதான் எமக்கொரு புதுயோசனை தோன்றியது.

ஏற்கனவே பலரினது உருவங்களை மல்லிகையின் அட்டையில் பதிவு செய்து வெளியிட்டிருந்தோம். இத்தனை அட்டைப் படங்களையும் தெரிவு செய்து ஒரு நூலாக வெளியிட்டால் என்ன? என்ற ஆரோக்கியமான யோசனையை மல்லிகையை நெஞ்சார நேசிப்பவர்கள் சிலர் கூறினார்கள்.

தமிழகத்திலும் பல இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவைகளும் பல பல கட்டங்களில் எழுத்தாளர், கலைஞர்கள், அறிஞர்களின் உருவங்களை அட்டைப்படமாக வெளியிட்டு வந்துள்ளன.

ஆனால், இவைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக அவை வெளியிட்டதில்லை.

இந்த யோசனை ஓர் ஆரோக்கிமான அம்சமாகவே தெரிந்தது.

முதல் நூலாக 35 அட்டைப்படப் பதிவாளர்களை உள்ளடக்கி **அட்டைப்பட ஓவியங்கள்** என்ற நூலை வெளியிட்டோம். அடுத்து, **மல்லிகை முகங்கள்** என்ற நூலில் இடம் பெற்றவர்கள் 65பேர். அடுத்து **அட்டைப்படங்கள்** என்ற நூலில் இடம் பெற்றோர் 44. பின்னர் வெளிவந்த **முன்முகங்கள்** என்ற தொகுப்பில் வெளிவந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 53.

மொத்தமாக நான்கு நூல்களிலும் முகம் பதியப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 197.

அதற்குப் பின்னரும் பல பல தகைமை வாய்ந்தவர்களின் உருவங்கள் பதிவாகியுள்ளன.

இதுவரை மொத்தமாக 233 தகைமை வாய்ந்தவர்களினது உருவங்கள் அட்டைப் படங்களாகப் பதிவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இது தொடரும்..... இன்னும் தொடரும்.....

நமது தலையாய நோக்கம் இலக்கியச் சஞ்சிகை நடத்தி, கதை, கட்டுரை, கவிதைகளை வெளியிட்டு வைப்பதுதான் என்ற மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நோக்கமேயல்ல.

நிகழ்கால கலை இலக்கிய வரலாற்றை, எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்காக ஆவணப் படுத்திப் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டும் என்ற பாரிய நீண்ட தூரப் பார்வையாகும்.

மல்லிகை ஆசிரியர் மறையலாம், மல்லிகை கூட, மறையலாம். ஏன் மல்லிகையின் அட்டையை தமது உருவத்தால் மேன்மைப்படுத்திய உருவத்திற்குரியவர்கள் கால ஓட்டத்தில் மறைந்து போகலாம். ஆனால், மல்லிகையின் அட்டையை அலங்கரித்த

உருவத்தினரின் பதிவு வரலாறு காலங் காலமாகப் பேசப்பட வேண்டும். நினைக்கப்பட வேண்டும். ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

- இதுதான் மல்லிகையின் அட்டைப்படப் பதிவின் ஆதார சுருதி!

எனவே, மிக மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் ஆழ்ந்த எதிர்கால நோக்குடனும் தான் இந்தத் திட்டம் ஆரோக்கியமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கூடியவரையும் எந்தவகையான மடத்தனமான காழ்ப்புணர்ச்சியோ, குறுகிய மனப்பான்மையோ குறுக்கிடாமல் கடந்த நாற்பத்தைந்து ஆண்டு காலங்களாக இதை வெற்றிகரமாகவும் நேர்மைத் துணிச்சலுடனும் ஈடேற்றி வருகின்றோம். வந்திருக்கின்றோம்.

நமது இந்தப் பாரிய நெடு நோக்கைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல் எமது இலக்கிய நேர்மையையே கொச்சைப்படுத்த முனைகின்றனர். சிலர் ஒத்துழைக்க மறுக்கின்றனர்.

- நாம் நமது இந்தப் பாரிய எதிர்காலப் பணியை எக்காரணம் கொண்டும் இடைநடுவில் நிறுத்திவிடப் போவதேயில்லை.

தனிப்பட்ட கோபதாபமல்ல இங்கு பிரச்சினை. பின்னர் வரும் பிற சந்ததியினருக்கு எதை எதையெல்லாம் விட்டுவிட்டுப் போகப் போகின்றோம் என்பதுதான் கேள்வி.

சுயமான எழுத்து ஆவணங்கள் தான் எம்மைப் பற்றி நாளைய தலைமுறை சரியான தகவல்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு ஏற்ற பதிவேடுகளாகும்.

இந்த எதிர்காலப் பதிவுத் திட்டத்தை நெஞ்சார விசுவசித்துச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நம்மைப் பார்த்தே சிலர் புறங் கூறித் திரிவதை எதிர்கால அறிவுலகம் நிச்சயம் ஏற்கவே ஏற்காது. நிச்சயமாக மன்னிக்காது.

நெஞ்சத் தெளிவுடனும் நல்நோக்க அபிமானத்துடனும் சிலரை நேசிப்புடன் அணுகினால், அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை, மனச்சங்கடத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. **'தாம் ஏதோ இதற்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள்!'** என்ற தோரணையில் நடந்து அலட்சியம் காட்டி, நிராகரிக்கின்றனர்.

இந்த ஆவணங்கள் அனைத்துமே நாளை மொத்தமாக நூலாக்கப்படப் போகின்றது.

இதில் நமது மனச் சங்கடம் என்னவென்றால், இவர்கள் காட்டும் இத்தனை அலட்சியமும், நமது இலக்கிய நேர்மையைல்லவா கொச்சைப்படுத்திவிடும்.

நேற்யை தமிழகத்து **மணிக்கொடி**யிலிருந்து அன்று யாழ் மண்ணில் மலர்ந்த **மறுமலர்ச்சி** சிற்றிதழ்கள் கூட, நினைத்துக் கூடப் பார்த்தே இருக்காத தொடர் ஆவணப் பதிவு இந்தத் திட்டம்.

பொறுத்திருந்து பாருங்கள். இன்னமும் அரை நூற்றாண்டு காலத்திற்குப் பிறகும் கூட, இந்த ஆவணப் பதிவுகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு வெளிவரவுள்ள மொத்தப் பதிவு நூல், காலங் காலமாக ஆய்வு வட்டத்தினராலும், அறிவு மட்டத்தினராலும் விதந்து, வியந்து பேசப்படப் போவது மாத்திரம் நிச்சயத்திலும் நிச்சயம்!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அட்டைப் படம்

படைப்பாளர், நிகழ்ச்சிப் பதிவாளர் மா.பா.சி.

–திக்குவல்லை கமால்

கொழும்பில் இலக்கியக் கூட்டங்கள், வெளியீட்டு விழாக்கள் நடாத்துபவர்கள், நேரம் நெருங்க நெருங்க முக்கியமானவர்கள் வந்துவிட்டார்களா? என்று தவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் யார் வந்தாலென்ன, வராவிட்டாலென்ன மா.பா.சி. வந்துவிட்டாரா? என்பதில்தான் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பர்.

இலக்கியக் கூட்ட நிகழ்வுகளை முழுமையாகத் தொகுத்து வழங்குவதே இவரது பணியாகும். கூட்டங்களுக்குத் தவிர்க்க முடியாமல் வரமுடியாமல் போனவர்களும், வெளியூர்களிலுள்ள இலக்கிய அபிமானிகளும் இரண்டொரு நாட்களில் தினக்குரலைப் புரட்டினால் அங்கே மா.பா.சி.யின் கைங்கரியத்தைக் கண்டு களிக்கலாம்.

உண்மையில் இதையொரு முக்கிய சேவையென்றே சொல்லவேண்டும். பத்திரிகை நிருபர்கள் இலக்கிய நிகழ்வுகளைச் செய்தியாக எழுதும்போது, அவர்களது கோணத்திலேயே யாருக்கு? எதற்கு? முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிப்பார்கள். சபைக் கவர்ச்சிக்காக அழைக்கப்படும் அரசியல்வாதியோ, வேறு ஏதும் துறைகளில் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒருவரோ பொருத்தமற்ற கருத்தைக் கூட, சிலவேளை முக்கியத்துவப்படுத்தி விடுவார்கள். ஓர் இலக்கியக் கூட்டத்தில் எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மா. பா.சிக்குத் தெரியும். அதுவே அவரது சிறப்புமாகும்.

மா. பாலசிங்கம் தற்பொழுது கொழும்பில் வாழ்ந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆரம்பகால இலக்கிய நடவடிக்கைகள், இலக்கிய இயக்கங்களுக்கிடையிலான நேர், எதிர் மோதல்கள் பற்றியெல்லாம் நன்கு தெரிந்தவர். மூத்த, சமகால இலக்கிய வாதிகள் பலரோடும் பழகியவர். அவர்களது கருத்தோட்டங்களை நன்கு விளங்கியவர்.

இவர் அரச ஊழியத்திலிருந்து தற்பொழுது ஓய்வு பெற்றுள்ளார். பல்வேறு திணைக்களங்களில் முகாமைத்துவ உதவியாளராகக் கடமையாற்றிய போதிலும், ஆரம்ப காலத்தில் ஒலிபரப்புத் திணைக்களத்தில்- அதாவது, 'ரேடியோ சிலோனி'ல் கடமையாற்றியதே அவரது தொழில் வாழ்க்கையிலும் சரி, இலக்கிய வாழ்க்கையிலும் சரி முக்கியமானதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

பெயர் பெற்ற ஒலிபரப்பாளர்கள், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர்கள், வானொலிக் கலைஞர்கள் என்று நிறையப் பேருடன் அங்கு பழகும் சந்தர்ப்பமேற்பட்டது. அதே போன்று சிறுவர் நிகழ்ச்சி, விவரணச் சித்திரம், நாடகங்களென்று பிரதியாக்கம் செய்யவும் பங்கு கொள்ளவும் முடிந்தது.

அண்மையில் இந்த வானொலி அநுபவங்களை மல்லிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதினார். அவரது பதிவுகள் ஒலிபரப்புத்துறை பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்டிருந்த இளம் ஆய்வாளர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியது.

வானொலியில் சாதனை நிலை நாட்டிய பலர், அநுபவப் பதிவு எதுவும் செய்யாமல் ஒதுங்கிவிட்டார்கள். அல்லது ஓய்வு பெற்றுவிட்டார்கள். இன்னும் சிலர் எதிர்காலச் சந்ததிக்குத் தங்களைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாமல் போய்விடும் என்பதற்காக, ஏதோ எழுதிச் சென்றுள்ளனர். இன்னும் சிலர் தொலைக்காட்சி, தனியார் வானொலிகளின் வரவில் தங்களது 'ஒலித்தாரகை'க் கனவு சிதைந்து போன நிலையில் செய்வதறியாது தவிக்கின்றனர்.

இந்நிலையில் ஒரு முகாமைத்துவ உதவியாளராகப் புகுந்த மா.பா.சியின் பதிவுகள் மெச்சத் தகுந்தவை. குறிப்பாக முஸ்லிம் சேவையின் ஆரம்ப முன்னெடுப்புக்கள் சம்பந்தமாக எழுதியிருந்த விடயங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகளில் நிறைய எழுதியுள்ள இவர், பல இலக்கியப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுத் தனது திறமையை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

பல்வேறு இலக்கிய முயற்சிகளில் திரு.மா. பாலசிங்கம் ஈடுபட்டு வந்தாலும் கூட, இவரைச் சிறுகதை எழுத்தாளரென்று சொல்வதே பொருத்தமானதாகும்.

கிராமத்து வாழ்க்கை முறையை அங்கு நிலவும் பிரச்சினைகளை யதார்த்தமாகச் சித்தரிப்பதில் இவரது சிறுகதைகள் வெற்றி பெற்றுள்ளன. தன்னையொரு முற்போக்கான படைப்பாளியென்று சொல்லிக் கொள்ள இவர் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், இவரையொரு முற்போக்குவாதியென்றே இவரது கதைகள் கூறுகின்றன.

மா. பாலசிங்கத்தின் இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளியாகியுள்ளன. ஒன்று டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு, அடுத்தது எஸ்.பொ. வின் மித்ர வெளியீடு. இவையிரண்டும் இவரையொரு சிறந்த படைப்பாளியென்று நிறுவப் போதுமானவை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நியதி

–அன்புமணி

என் கண்களை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. ஒரே வகுப்பில் என்னுடன் கல்வி கற்றுப் பாடசாலை வாழ்வில் நாள் முழுவதும் என்னுடன் ஒன்றாகப் பழகிய முரளீதரன், எனது ஆருயிர் நண்பன் எப்படி இந்தப் பரிதாபக் கோலத்துக்கு ஆளாகினான்?

என் மனம் கடிவாளம் இல்லாத குதிரையாகித் தறிகெட்டு ஓடியது.

இப்பரந்த பூமியில் மனிதப் பிறவி எடுத்தவர்கள் மீது எத்தனை அழுத்தங்களும் அவலங்களும், சுமைகளும் குவிந்து விடுகின்றன. குருவி தலையில் பனங்காயைச் சுமத்தியது போல், முற்பிறவியிலே ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் செய்த புண்ணிய பாவங் களுக்கமைவாக இப்பிறவியில் இன்பதுன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன என அடிப்படைத் தத்துவத்தின் சாட்சியாக இதோ இந்த முரளீதரனின் வாழ்வியல் அமைந்துவிட்டதோ?

நிதானமாகச் சிந்திக்க முடியாதபடி என்மனம் குழம்பிக் கிடந்தது. கண்கள் கலங்கின. வாய்விட்டு அழவேண்டும் போல இருந்தது.

முரளீதரன் குடும்பத்துக்கு ஒரே பிள்ளை. பெற்றோர் வசதி படைத்தவர்களாகையால், பாடசாலை வாழ்க்கையில் முரளியை எவ்வித பொருளாதாரக் கஷ்டமும் தீண்டவில்லை. அவ்வாறான கஷ்டங்கள் எனக்கு ஏற்படும் போது, அவன் எனக்கு உதவியிருக்கிறான். வசதிக் கட்டணம் செலுத்த நான் தத்தளிக்கும் போதெல்லாம் அவனே எனக்காக அதைச் செலுத்தியிருக்கிறான்.

உயர்கல்விக்கான திறமை என்னிடம் இருந்தபோதும் மூத்த சகோதரிகள் மூவர் எனக்கிருந்தமையால், விரைவில் ஒரு தொழிலைத் தேட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதனால் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு எழுதுவினைஞர் பரீட்சைக்குத் தோற்றி, அதில் சித்தி எய்தி ஒரு எழுதுவினைஞராகிக் கொழும்பில் உள்ள அரச திணைக்களம் ஒன்றில் கடமை ஏற்றேன். பதவி உயர்ச்சிகள் என் எதிர்காலக் கனவாக இருந்தன.

எனது நண்பன் முரளி, பல்கலைக்கழகம் சென்று கலைப்பட்டதாரியாகி வெளியேறினான். பின்னர் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டான். இலங்கையில் இது ஒரு உச்சமான பதவி அல்லவா?

முரளி உயர்பதவி வகித்தபோதும், என்னுடனான நட்பில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. அந்த வகையில் அவன் ஒரு உத்தமன். எங்களுக்கிடையில் கடிதப் பரிமாற்றமும், தொலைபேசித் தொடர்புகளும் தொடர்ந்தன.

உயர்பதவி வகிப்பவர்களுக்கு வாழ்க் கையில் ஏற்படும் விபத்து இவனுக்கும் ஏற்பட்டது. ஆம். திருமணம் தான் அந்த விபத்து. நல்ல வேளை, பேசிச் செய்த திரு மணமாக இருந்தாலும் அதற்குள் காதலும் கலந்திருந்தது. அவனுடைய மனைவியும் ஒரு கலைப்பட்டதாரி என்பதிலிருந்து இதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அவர்களுடைய திருமணம் மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. கோலா கலம் என்பதை விடப் பிரமாண்டம் என் பதே பொருத்தமாக இருக்கும். திருமண அழைப்பிதழ் முதல், திருமண விருந்து வரை எல்லாமே பிரமாண்டமாகத் தான் இருந்தன. நானும், குசேலர் போல் அந்தத் திருமண வைபத்திற்கு நேரில் சென்று தம்பதிகளை இதயபூர்வமாக வாழ்த்தி, என்னாலான அன்பளிப்பையும் வழங்கி விட்டு வந்தேன்.

காலம் வெகு வேகமாக ஓடியது. ஆனா லும் எனது திருமணத்தைப் பற்றி என் னால் சிந்திக்க முடியவில்லை.

இதுவரை காலமும் எனது ஊதியத்தில் மீதப்படுத்திய சேமிப்பையும், இரண்டொரு சில்லறைக் கடன்களையும் பயன்படுத்தி எனது ஒரு அக்காவைத் திருமண வாழ் வில் கரைசேர்க்க முடிந்தது. அடுத்த இரு வரும் முதுகுமர்களாக வாழ்நாளைக் கழித் தனர். போதிய கல்வித் தகைமை இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு ஏதாவது உத் தியோகம் பார்க்கும் வாய்ப்புகளும் தவறி விட்டன. குறைந்தபட்சம் காதலிக்கும் கலை தெரிந்திருந்தாலாவது ஒருவாறு கரை சேர்ந்திருக்கலாம். அதுவும் அவர்க ளுக்குத் தெரியாது. எல்லாம் சேர்ந்து என் சுமை அதிகரித்தது.

அவ்வப்போது என்னை வரன் கேட்டு வருபவர்களுக்கு என் அம்மா ஒரே மாதிரியான பதிலையே கூறி வந்தார்.

''மகனை நான் கைநழுவவிட்டுவிட் டால், அவனை நம்பி இருக்கும் எனது குமர்களை எப்பிடிக் கரைசேர்ப்பேன்?'' என்பதுவே அம்மாவின் அந்தப் பதில்.

இது நமது கலாசார பாரம்பரியம். எனவே அம்மாவைக் குறை கூறுவதில் அர்த்தமில்லை என்பதை நான் நன்கு அறிந்திருந்தேன். கலியாணச் சந்தையில் எனது மதிப்பு படிப்படியாகக் குறைந்து வந்தது. இந்த 'Depreciattion' கணக்கு நமது கலியாணச் சந்தைக்குக் கனகச்சிதமாகப் பொருந்தி வருகிறதல்லவா?

எப்படியோ ஒரு சின்ன அதிர்ஷ்டம் கண் சிமிட்டியது. அரச ஊழியர்கள் வெளி நாடு செல்வதற்கு மூன்று வருடம் சம்பள மற்ற லீவு கிடைக்கும் வாய்ப்பைப் பயன் படுத்தி, நானும் மத்திய கிழக்கு நாடு ஒன் றுக்குப் பயணமானேன்.

உற்றார், உறவினர், ஊரார் என்ற பந்த பாசத்தை எல்லாம் மூட்டை கட்டி ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு, பொருள் தேடும் வெறி யில் குறியாக இருந்தேன்.

வெளிநாட்டில் நான் இரவு பகலாக வேலை செய்தேன். ஓய்வு என்பதே கிடை யாது. மூன்று வருட முடிவில் என் பகீரத முயற்சிக்குப் பலன் கிடைத்தது. சில லட் சங்கள் தேறின. அதனால் சில லட்சியங் கள் நிறைவேறின. இரண்டாவது அக்கா வின் திருமணக் கனவுகள் நடந்தேறின. அதனால் எனது தாழ்வு மனப்பான்மை நீங்கி 'நானும் ஒரு மனிதன்தான்' என்ற தன்னம்பிக்கை பிறந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திடீரென்று ஒரு நாள் முரளியிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. நான் வெளி நாடு சென்றிருந்த நாட்களில் எங்கள் கடி தத் தொடர்பு அறுந்து நீண்ட இடைவெளி ஏற்பட்டிருந்தது.

எனவே இப்போது முரளியிடமிருந்து கிடைத்த கடிதம் எனது ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. பிரித்து வாசித்தேன்.

இந்த இடைக்காலத்தில் நாட்டில் ஏற் பட்ட போர்ச்சூழல் காரணமாக, தென்ம ராட்சி மக்கள், கையில் கிடைத்த பொருட் களுடன் இரவோடு இரவாகப் பாதுகாப்புத் தேடி வலிகாமம், வடமராட்சி முதலிய பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றதாக வும், தானும், மனைவி மக்களும் ஓடிக் கொண்டிருந்தபோது அருகில் வீழ்ந்து வெடித்த எறிகணை தனது மனைவியின் உயிரைப் பலிகொண்டதாகவும், தானும் பிள்ளைகளும் காயங்களுடன் உயிர் தப்பிவிட்டதாகவும் அந்தக் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தது.

இந்த அதிர்ச்சியை என்னாலேயே தாங்க முடியவில்லை. முரளியினால் எப்ப டித் தாங்க முடியும்? அப்போதே ஊருக்குப் பறந்து போய்விட வேண்டும் என மனம் அங் கலாய்த்தது. ஆனால், எனது தொழில்ரீதி யான ஒப்பந்தம் அதற்குக் குறுக்கே நின் றது. மனத்தை அடக்கிக் கொண்டேன்.

இன்னும் நான்கு மாதங்களில் எனக்கு கிடைக்கவிருக்கும் விடுமுறையில் ஊருக் குச் சென்று முரளியைப் பார்க்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

நான்கு மாதங்கள் நான்கு வருடங்களா கக் கழிந்தன.

அந்த நாளும் வந்தது. பலவித சவால் களுக்கு முகம் கொடுத்து யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தேன். அட, இது நமது யாழ்ப் பாணம்தானா?

மூன்று வருட காலத்தில் அதன் முகமே மாறியிருந்தது. பூவிழந்து, பொட்டி ழந்த ஒரு இளம் விதவை தலைவிரி கோல மாக நிற்பது போல் யாழ்ப்பாணம் எனக்குக் காட்சியளித்தது.

முரளியைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற தவிப்பில் ஊர்ப் புதினங்களைக் கேட்கும் பொறுமை எனக்கு இருக்கவில்லை. மறு நாளே முரளியைப் பார்க்கப் புறப்பட்டேன்.

கொழும்பிலிருந்து யாழ் வந்தது பெரும் பாடென்றால், அதை விடப் பெரும்பாடாக இருந்தது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வடமரா ட்சி சென்றது.

750 இலக்க பஸ்ஸில் ஏறி உட்கார்ந்து, மனத்தவிப்புடன் நிமிடங்களைக் கழி த்து..... அப்பாடா ஒரு வழியாக பஸ் புறப் பட்டது. பஸ்ஸுக்குள் மக்கள் புளிமூட் டையாக அடைந்து கிடந்தனர்.

அதற்கு நேர்மாறான காட்சி பஸ்ஸு க்கு வெளியே!

கோப்பாய் சந்திக்கு அப்பால், அச்சு வேலிவரை, வீதியின் இரு மருங்கிலும் தென்பட்ட காட்சிகள் என் இதயத்தைக் கசக்கிப் பிழிந்தன. அத்தனை கட்டிடங்க ளும் தரைமட்டமாகி, வியட்நாம் வீதிகளை நினைவூட்டின. ராணுவத்தினரின் 'பாதுகா ப்பு' நடவடிக்கைகள் இவ்வளவு கோரமா னதா?

பஸ் திடீரென்று நின்றது. எல்லோரும் அவசரமாக இறங்கினர். ஒரு பஸ் நிறுத் தத்தில் இத்தனை பேர் இறக்கமா?..... ஓ! அது வல்லைவெளி இராணுவச் சோதனை முகாம்.

பொறுமையைச் சோதிக்கும் வகையில் இராணுவத்தினரின் சோதனை இருந்தது. அந்த நீண்ட தாமதத்தை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. எப்படியோ சோதனை முடி ந்து பஸ் புறப்பட்டது. வேதனையுடன் நான்! உள்ளுக்குள் அழுது கொண்டிருந்தேன்.

பஸ் நெல்லியடிச் சந்தியை அடைந்த தும் அவசர அவசரமாக இறங்கினேன். நெல்லியடியிலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதியில் சென்றால், துலாக்கட் டுக் கிராமத்தை அடைந்து விடலாம். அந்த வீதி இருமருங்கிலும் செம்மண் நிறைந்த தோட்டங்களை ஊடறுத்துச் சென்றது. தோட்டங்களில் பயிர் வகைகள் செழித்து நின்றன. இந்தச் செழிப்பு எமது மக்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்படுமா? எப்போது? எப்போது? எப்போது?

மனம் இருதலைக் கொள்ளி எறும்பா கத் தவித்தது.

பாதிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான மக் களில் முரளீதரனும் ஒருவன். ஆனால், அவ னுக்காக மட்டுமே என் மனம் அழுகிறது. பந்த பாசம் என்றால் இப்படித்தான் போலும்.

ஓட்டமும் நடையுமாக முரளீதரன் வீட்டை அடைந்தேன். படலையில் நின்று, அழைப்பு விடுத்து சில நிமிடத் தாமத்தின் பின் முரளீதரனின் தாயார் வந்து படலை யைத் திறந்தார்.

வீட்டினுள் சென்றதும் என் கண்கள் முரளீதரனைத் தேடின. முரளியின் தாயார் சில விபரங்களைச் சொன்னார்.

மனைவியின் மரணத்தின் பின் முரளி நடைப்பிணமாகிவிட்டான். ஒழுங்காக அலுவலகம் செல்லவில்லை. முரளியின் அசட்டையினால் வேலை பறிபோனது. முரளிக்கு அதிர்ச்சிக்கு மேல் அதிர்ச்சி. முரளியின் மெல்லி இதயத்தினால் இந்த அதிர்ச்சிகளைத் தாங்க முடியவில்லை. 'கற்றூண் பெரும் பாரம் தாங்கிற் பிளந்துறு வதல்லால் தளர்ந்து வளையுமோ தான்'

ஆம், அது தான் முரளிக்கும் நடந்தது. அவன் இதயம் பிளந்தது. மனம் பேதலித் துவிட்டது.

இந்த விபரங்களைச் சொன்ன முரளி யின் அம்மாவின் கண்களில் கண்ணீர் தாரை தாரையாக வழிந்தது.

''அது சரி, முரளி இப்போது எங்கே இருக்கிறான்?'' முரளியின் அம்மா சைகை மூலம் வீட்டில் ஒரு அறையைச் சுட்டிக் காட்டினார். மிகுந்த மனக் குழப்பத்துடன் அறையினுள் சென்றேன்.

'ஆ! முரளியா இது? கல்லூரி நாட்க ளில் மாணவியரைச் சொக்க வைத்த சுந் தரரூபமாக இது?'

காய்ந்து சருகாகிப் போன முரளி அங்கே ஒரு மூலையில் சுருண்டு கிடந் தான். அழுக்கு உடை, பரட்டைத் தலை, தாடி வளர்ந்த முகம், இந்த உலகத்தின் துன்பங்களையெல்லாம் தானே தன் தலையில் வைத்துச் சுமப்பவன் போல் வேதனையுடன் அந்த அறைச் சுவர்களை வெற்றுப் பார்வையால் பார்த்துக் கொண்டி ருந்தான். நான் வந்ததை அவன் கவனிக்க வேயில்லை.

''முரளி.....! முரளி....!'' மென்மையாக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அழைத்தேன். அவன் என்பக்கம் திரும்ப வேயில்லை. அவனைப் பற்றிய பசுமை நினைவுகள் எல்லாம் என்னுள் குமுறிக் கொண்டு எழுகின்றன.

பள்ளியில் படித்த காலத்தில், பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டிகளில் அவன் பெற்ற பரிசுகள், பட்டதாரியாகிய பின் பட்டி மன்றங்களில் கலந்து கொண்டு அவன் பெற்ற பாராட்டுக்கள்; பலரும் [illegible] அவனுக்கிருந்த செல்வாக்கு இவையெல்லாம் இன்று எங்கே? எங்கே?

"வைத்தியம் ஏதும் பார்க்கவில்லையா?" அம்மாவிடம் கேட்டேன்.

"எல்லா வைத்தியமும் பாத்திற்றம். இப்பிடித்தான் இருக்கு"

"ஆஸ்பத்திரியில் சைக்கியாற்றிஸ்ட் மூலம்?"

"அங்கையும் காட்டுறோம் வைச்சிருந்தம். ஒன்றும் சரிவரேல்ல"

அதன் மேல் உரையாடல் தொடரவில்லை. மௌனம் நிலவியது. ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல ஆயிரக்கணக்கான யாழ் மக்களுக்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள அவலங்களுக்கு இதோ முரளி பிரத்தியட்ச உதாரணமாக இருக்கிறான். இதைப் போல, அல்லது இதையும் விட மோசமான அவலக்கதைகள் ஆயிரம் ஆயிரமாக உள்ளன. இதற்கு நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். ஏதாவது செய்ய வேண்டும். மனம் அங்கலாய்த்தது.

என் மனத்தில் ஒரு தெளிவு பிறந்தது.

இந்தக் குடும்பத்திற்கு நாம் உதவி செய்ய வேண்டும். இவை போன்ற பிள்ளைகளை நமது பொறுப்பில் கல்வி ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும்.

என் எண்ணத்தை முரளியின் அம்மாவிடம் சொன்னேன். மௌனமான தலையசைப்பில் அவள் சம்மதம் தந்தாள்.

பள்ளிக்குச் சென்றிருந்த முரளியின் இரு குழந்தைகளும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுக்காகக் கொண்டு வந்திருந்த பரிசுப் பொருட்களை நீட்டிய போது, தயக்கத்துடன் அப்பம்மாவைப் பார்த்தார்கள். அவள் பார்வையால் அனுமதித்தாள். தயங்கித் தயங்கி என்னிடம் வந்த அந்த இரு குழந்தைகளையும் ஆசையோடு அள்ளி அணைத்துக் கொண்டேன்.

[illegible]

என் அவளைக் கண்டேன்

-செங்கை ஆழியான்

[illegible]

[illegible] 'இலங்கைப் புவியியல்' என்ற ஒரு நூலைப் [illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நபீல் கவிதைகள்- 2

பழம் பெரும் காற்று

தறித்துவிடுங்கள்
திருத்தங்களோடு வருகின்ற
தேவதையின் சிறகுகளை

நடுங்கிய உயிரின்
பழக்கமில்லா முத்தங்களை
விலக்கி விடுங்கள்

கண்டதும் மாரடிக்கும்
உதடுகளை உருட்டி தூக்கம்
கலைக்கும்
சாய்ந்தபடி சாய்ந்திருக்கும்
பூவேதுமில்லாமல் நின்றிருக்கும்
அந்த மரங்களை விழவிடுங்கள்

முகத்தீவில் வெட்டவெட்ட வளரும்
ரோம மாதிரிபோல்
பின்தொடரும் கன்றுகள்
பதியமிடப்படவில்லை.

பழம் பெரும் காற்று
முழு இரவையோ பகலையோ
கலவி செய்கிறது
நீங்கள் படுப்பதுபோல் படுத்து
நீங்கள் விழிப்பது போல் விழித்து

கிளிகள் சாய்த்து வந்து தைத்த மனம்

உதட்டோரமிருந்து
இன்னொன்றின் மனம்
குப்புறப் புதைந்த என்னால்
கூறமுடியும்
செடியொன்றின் நிறம்
மாறுகிறது என்று

கடைவாயில் இந்த மனம்
துள்ளிக் குதித்தோடும்
கிறுக்குப் பிடித்த
தூக்கக் கலக்கமுடன்
அப்பாவித் தோரணையில்
இடுப்பைத் தழுவி விடும்.

யார்தான் நினைத்தது
அம்மனம் ஒட்டுமென்று

பறவைபோல் முதற்பார்வை
சத்தமின்றிக் கடக்கிறது
கனாக்கிளிகள் சாய்த்து வந்து
தைத்த மனம்.

விலகி நடந்தவள் உதட்டோரம்
மிக வேகமாக ஒட்டியதேன்
சாய்ந்து நின்றவளா
சாய்ந்தாள்

சரக்கொன்றுடன் மோதி.

நெஞ்சில் நிலைத்த

இலக்கிய நினைவுகள் 04

-மு. பஷீர்

இளங்கீரனின் நாவல்களைத் தொடர்ந்து வாசித்து வந்ததில், சாதக பாதக அபிப் பிராயங்கள் எனக்குள் இருந்தன. இது குறித்து அவரோடு கலந்து பேசவேண்டுமென்ற அவா என்னுள் துளிர் விட்டிருந்தது.

கொழும்பு ஆட்டுப்பட்டித் தெரு ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ், இளம்பிறை சஞ்சிகை, இங்கிருந்து தான் வெளிவந்தது. இளம்பிறை ஆசிரியர் ரஹ்மானும் எஸ்.பொவும் இணை பிரியாத நண்பர்கள். இங்கு அவர்களை எப்போதும் தரிசிக்கலாம். அச்சகத்தின் முன் பக்கத்தில் பாதைக்கு தெரியும்படியாக, கை- கட்டை வெள்ளை பெனியன் அணிந்தவாறு, அதிக உயரமில்லாத மாறுகண் தோற்றமுள்ள ஒரு உருவம், சதா எழுதிக் கொண் டேயிருக்கும். அவர்தான் இளங்கீரன்.

அவரைச் சந்திக்கவென்று போன நான், அச்சகத்தின் முன்னாலுள்ள ரவுண்ட போர்ட்டில் வந்து நின்று பார்த்துவிட்டு, அவருடன் பேசாமல் திரும்பிவிட்டேன். காரணம் தாழ்வுச் சிக்கல்தான். ஒரு சுண்டைக்காய் வாசகன் நான். இந்தப் பென்னம் பெரிய எழுத்தாளனோடு எப்படி எதிர்வினை பேசுவது? என்று நினைத்ததினால் திரும்பிவிட்டேன்.

பின்னாளில் உணர்ந்து கொண்டேன். எனது நிர்ணயம் முற்றிலும் பிழையானது, என்று. இளங்கீரன் சிறுபிள்ளையைப் போல, பெருமையில்லாது யாருடனும் கதைக்கக் கூடியவர் என்பதே. பின்னர் இளங்கீரனுடனான சந்திப்புகளும் நெருக்கமும் தொடரலாயிற்று. நீர் கொழும்பு இல்லத்தில் அவர் சுகயீனமுற்றிருந்த காலங்களில், வாரமொரு முறை அவரைச் சந்திப்பேன். அவரது இலக்கிய அநுபவங்களை நாள் முழுவதும் கேட்டாலும் சலிப்பே வராது. அதே போன்ற ஒருவர் தான், எச்.எம்.பி.மொஹிதீன். இவரது கல்கிஸ்ஸ இல்லத்தில் இலக் கியம் பேச முற்பட்டால் மணித்தியாலங்கள் கரைவதே தெரியாது. எவ்வளவு தாமதித்தாலும் எம்மை காரில் ஏற்றி பஸ் நிலையம் வரை கூட்டி வந்து விடுவது, எச்.எம்.பி யின் வழக்கம்.

இளங்கீரனுடன் கொழும்பிலும், பிற ஊர்களுக்கும் சென்று, இலக்கியக் கூட்டங்களில் உரையாற்றியிருக்கிறேன். என் மீது மிகுந்த அன்பு வைத்திருந்தார். எனது தொகுப்பான **மீறல்க**ளுக்கு முன்னுரை எழுதினார். நான் பெரும் பேறாகக் கருதும் விடயங்களிலொன்று. எனது தொகுப்புக்குத் தான் கடைசியாக முன்னுரை எழுதினார். அவர் மரணிப்பதற்கு முன் இறுதி நேர்காணலும் எனக்குத் தான் கிடைத்தது. அது தினகரன் நாளிதழில் வெளிவந்தது.

மூத்த எழுத்தாளர்களில் மிகவும் இதயசுத்தியான மனிதர் இளங்கீரன் என்பது எனது கருத்து.

ஒரு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், தேயிலை பிரச்சார சபை மண்டபத்தில், முற்போக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் அவருக்கு ஒரு பாராட்டு விழா நடைபெற்றது. ஒரு பார் வையாளனாக நானும் சென்றிருந்தேன். அதில் எச்.எம்.பி. மொஹிதீன் இப்படிப் பேசினார்.

'நாற்பதாண்டு காலமாக ஓலைக் குடி சையில் வாழ்ந்து கொண்டு இலக்கியம் படைத்து வருபவர் இளங்கீரன். கொண்ட கொள்கையை விலை பேசி விற்காமல் இலட்சியத்தோடு வாழ்ந்து வருபவர், அவர். இது மகிழ்ச்சியான விடயம், அவருக்குப் பாராட்டு விழா எடுப்பது. ஆனால், ஒரு ஆத ங்கம். நான்கு வருடங்கள் மட்டும், தவில் வாசித்த ஒரு ரேடியோ கலைஞனுக்கு, புறக்கோட்டை தமிழ் வியாபாரிகள் நாற்ப தினாயிரம் பணம் வசூலித்துக் கொடுத்தார் கள். நாற்பது வருடங்களாக இலக்கியத் தவில் வாசிக்கும் இளங்கீரனுக்கு நாலாயி ரம் மட்டுமே நம்மால் திரட்ட முடிந்திருக் கிறது!' என்றார் நகைச்சுவை மிளிர.

அடுத்து மண்டபம் அதிர, உரத்த குரலில் டொமினிக் ஜீவா உரையாற்றி னார். 'இங்கு சொன்னார்கள், பணமுடிப்பு கொடுப்பது பற்றி. நான் கூறுவேன். எழுத் தாளனுக்குப் பணம் கொடுக்காதேயென்று! அவன் வறுமையில் வாட வேண்டும். அப் போது தான், ஏழை மக்களின் வறுமை சார்ந்த அவலங்களுக்காக, நெக்குருகி எழுதுவான். ஜெயகாந்தன் ஏழை மக்க ளைப் பற்றி எழுதி வந்தார். இப்போது முன் னாள் மன்னர்களுக்கு மானியப் பணம் வழங்க வேண்டுமென உரத்துக் குரல் கொடுக்கிறார். இந்தப் பணவிவகாரம் மக்கள் எழுத்தாளனையும் தடம் புரளச் செய்து விடும்' என்றார்.

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் தேனொ முகும் உரைக்குப் பின்னால் இளங்கீரன் ஏற்புரை நிகழ்த்தினார். அவரிடம் பண முடிப்புக் கொடுத்த போது, அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார். அதனை ஏற்பாட் டாளர்கள் அவர் மனைவியின் கையில் கொடுத்து விட்டனர்.

அவர் மிக உருக்கமாகக் கூறினார். 'இந்த இளங்கீரன் பணத்திற்காக இலக்கி யம் படைத்தவனில்லை. நான் இலட்சிய வாதி. இந்தப் பணம் என்னை என்ன செய்துவிடும்?' என்றார். அவரது இறுதிக் காலங்களில் நோய்வாய்ப்பட்டு, பணத்தி ற்கு பெரிதும் கஷ்டப்பட்டார் என்பதும் யதார்த்தம். அதேவேளை பலதரப்பிலிருந் தும் அவ்வப்போது பொருளுதவி அவருக் குக் கிடைக்கத்தான் செய்தது. எழுத்தா ளரைப் பொறுத்தமட்டில் எப்போதாவது கிடைக்கும் பணத்தினால் எதனைச் செய்து விட முடியும்? யானைப் பசிக்கு சோளப்பொரி எம்மாத்திரம்?

இந்த நிகழ்வு பல தசாப்தங்கள் ஆன போதும், நெஞ்சை விட்டு நீங்கவேயில்லை.

நெஞ்சில் நிலைத்த

இலக்கிய நினைவுகள் 05

கொழும்பு நகரில் வாழ்ந்திருந்த போது, தி.மு.க. உள்ளூர்த் தலைவர் களான, அதிமணி மணவைத்தம்பி (திரை க்கலை ஆசிரியர், அண்மையில் மறைந் தவர்), இளஞ்செழியன் ஆகியோரோடு பரீட்சயம் இருந்தது. அவர்களது கூட்டங் களுக்குப் போய் வருவேன். கம்பளைதா சன், எம்.ஜி.ஆர் மன்ற விழாக்களுக்கு நட்புணர்வோடு அழைப்பு விடுப்பார். இக்கா

லப் பிரிவில், கொழும்பு- மா.பொ.சி. மன்றம் சுறுசுறுப்பாக இயங்கி வந்தது. திருநீறு அணிந்து, வெள்ளையுடையில் ஒரு இளை ஞர், அழகு தமிழில் கூட்டங்களில் உரை யாற்றுவார்.

அவர் மரபு இலக்கியம், நவீன இலக்கி யமென, நிறையப் புத்தகங்கள் கொண்டு வந்து தந்து என் வாசிப்பநுபவத்தை விரி வாக்குவார். நட்பிற்கு இனியவராகவும், பழகுவதற்கு விசுவாசமானவராகவும் திகழ்ந்தார். சங்க இலக்கிய செய்யுள்க ளெல்லாம் அவருக்கு மனப்பாடம். பேச்சாற் றலே இல்லாதிருந்த என்னை ஒரு கூட்டத் தில், அதிரடியாகப் பேசப் போட்டார். அது வும், திருவள்ளுவரைப் பற்றி. மேடையேறி அநுபவப் படாத எனக்கு, உதறலெடுத்தது. எதையோ உளறிக் கொட்டினேன்.

கூட்ட முடிவில் என்னைத் தட்டிக் கொடுத்த உற்சாகப்படுத்தி, என்னாலும் பேச முடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்தி னார். முதலில் எழுதும்படி என்னைத் தூண்டியவரும் அவரே. நாற்பதாண்டுகளா கத் தொடரும் நட்பு, மாதம் தவறாமல் இப் போதும் என்னைத் தேடி வந்து சுகயீனம் விசாரித்து, உதவிகள் செய்து அன்பைச் சொரிந்து விட்டுப் போவார். அவர்தான் கொழும்பு பாரதி கலாமன்றத் தலைவர்- த.மணி. இவருக்கு எனது முதற் தொகு ப்பை (மீறல்கள்) காணிக்கையாக்கினேன்.

நெஞ்சில் நிலைத்த

இலக்கிய நினைவுகள் 06

ஒரு முறை ஒரு இலக்கிய நண்பர் இப்படிக் கேள்வியெழுப்பினார்.

'மாபெரும் மலையாள சிருஷ்டி கர்த்தா, வைக்கம் பஷீரின் பெயரோடு உங்கள் நாமமும் ஒத்திருக்கிறதே, நீங்கள் படைப்பா ளியாவதற்கு அவர்தான், அடிநாதமா? மறைந்த எழுத்தாளர், ஷம்ஸ், உங்களைப் பற்றி, இலங்கையிலும், ஒரு வைக்கம் பஷீர் உருவாகின்றார், என்று சிலாகித்துக் கூறியுள்ளாரே' என்று.

நான் அவருக்கு இவ்வாறு சொன் னேன்:

''நான் ஒரு புனைக்கதையாளனாக அறிமுகமாகும் முன்னரே, தீவிர வாசகன். வைக்கம் பஷீரின் ஜீவத் துடிப்பு மிக்க எழுத்துக்களை, இன்றும் நேசிக்கிறேன். பாத்தும்மாவின் ஆடு, இளைமைப் பருவத் துத் தோழி, உலகப் புகழ் பெற்ற மூக்கு, எங்கள் தாத்தாவுக்கு ஒரு யானை இருந் தது, மதிலுகள் போன்ற பெரும்பாலான படைப்புகளை, வாசித்து உள்வாங்கியிருக் கிறேன்.

தகழியையும், பஷீரையும் கேரளத்து வாசகர்கள் உச்சியில் வைத்துக் கொண் டாடுவதை நேரடியாகவே கண்டிருக்கி றேன். அவரைப் போன்ற அதிசிறந்த ஒரு கலைப் படைப்பையேனும் என்னால் இது வரை கொண்டு வர இயலவில்லையே, என்ற ஆதங்கம் என் மனதை உறுத்து வதுண்டு.

மர்ஹூம் ஷம்ஸ் என் நீண்ட கால நண் பர். அவர் என்னைப் பற்றி அப்படிக் கூறியி ருப்பதின் தாற்பரியம், எனது ஆளுமையின் சிறு பொறியையேனும் இனங் கண்டதி லாக இருக்கக் கூடும். பஷீரின் வாரிசு என்று, தோப்பில் மீரானைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். மீரானின் படைப்புகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அனைத்திலும் பஷீரின் பாதிப்பு தூக்கலாகத் தெரிகிறது" என்றேன் நான். 'நல்ல' பல்லாங்குழியில் தோற்றில் மீறான். மான மக்களில். நூல் வெளியீடு விழாவிற்கு. கொழும்பு வந்திருந்த போது, அவரை விழாவில் கண்டு கதைத்தேன். அவரது படைப்புகள் அனைத்தையும் ஆசித்து உள்வாங்கியிருப்பதாகக் கூறினேன். அவர் சிறிது நேரம் உரையாடிவிட்டு, எனது தலை முறை இன வெளி நூலினைப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டு, இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

எனது, 'தலைமுறை இடைவெளி' நூல் வெளியீடு விழா, அடுத்த வாரம் கொழும்பில் நிகழவிருந்தது. அதுபற்றி இலங்கைத் தேசிய நாளிதழொன்றில், இப்படிப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. 'எங்கும் பஷீரின் தலைமுறை இடைவெளி நூல் வெளியீட்டு விழா' என்று. அதை தோப்பில் வாசித்திருப்பார் போலும்.

"எங்கும் பஷீருக்கும் மு. பஷீருக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத பத்திரிகையாளர்கள் உங்கள் நாட்டில் நிலையப் பேர் இந்தப் பாங்கள் போல" என்று விண்டலாகக் கேட்டார். எனக்கு, சங்கடமாகிப் போய் விட்டது.

பூரணம் பாய்க் மக்கீனில் விருந்தாளியாக மீறான் மீண்டும் இலங்கை வந்திருந்த போது, அவரை மிருவாங்கொடையில் இலக்கியச் சந்திப்புக்காகப் பந்திரிகையாளர், நண்பர் நிலாம் அழைத்து வந்திருந்தார்.

"பஷீர்! உங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பை முழுதும் படித்தேன். சில கதைகளை அழகாகச் செதுக்கியிருக்கிறீர்கள். சில கதைகள் பிடிக்கவில்லை" என்றார்.

"மோதிரக் கையால் குட்டுப்படுவது எனக்குப் பிடிக்கும். உங்களுக்குப் பிடிக்காமற் போன கதைகள் பற்றிக் கூறுவீர்களா?" எனக் கேட்டேன்.

சில கதைகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றில் சென்ச். அதிகமாகவிருப்பதாகக் கூறினார்.

"புதுமைப் பித்தன், ஜெயகாந்தன், ஜானகிராமன் ஏன் நீங்கள், எல்லோருமே அதைக் கையாண்டிருக்கிறீர்கள்" எனக் கேட்டதற்கு இதழோரங்களில் ஒரு மெனைப் புன்னகையை மட்டும் உலவ விட்டார்.

A. R. R. HAIR DRESSERS

89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15.
Tel : 0112527219

முற்றிலும் எங்களுடைய சொந்த சலூனில்

நெஞ்சம் நிறைந்த...

(பொதுவான நாலகம் யாழ்ப்பாணம்)

-அ. விஸ்ணுவர்த்தினி

ஞூரியிற்றுக்கிழமைகளில் சரஸ்வதி உணவகத்துள் நுழைந்தால் போதும், கடைசியில் வசிக்கின்ற நினைவே வராது. புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் கற்கப் புகுந்தபின், சொந்த நாட்டில் சொந்த வீடுகளில் சமைத்துச் சாப்பிட்டு ருசிக்க உலவு வகைகளுக்காக 'சப்' க்கொட்டி வாழுபவர்களுக்கு வகை வகையாக உணவு வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. 'சரஸ்வதி உணவகம்'. 'யாழ்ப்பாணத்துச் சாப்பாட்டுக் கடைகளில் கூட, இந்தச் சுவையும் மணமும் கிடையாதே' என்று யாழ்ப்பாணத்தாரையே நினைக்க வைக்கும் அளவுக்கு சொந்த வீட்டு உணவுகளின் காரத்தையும் மணத்தையும் சுவையையும் தரமாக வழங்கி யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்வது போன்ற உணர்வையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது, அது.

தமிழில் 'சரஸ்வதி உணவகம்' என்று பெயர் எழுதி மாட்டப்பட்டிருந்தாலும் பேச்சில்லை. கனேடிய தமிழர்கள் தமிழை இன்னும் மறக்கவில்லை என்பதற்கு சாட்சியமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தது. இடியப்பம், பிட்டு, அப்பம், தோசை, சோறு..... எது வேண்டும்? பரிமாறுகிறவர்கள் அனைவரும் தமிழில் கேட்கும்போது நாவில் உதிரும் வார்த்தைப்பாடுகள் மனமும் அங்கலாய்க்கும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அங்கு வைத்திருக்கும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைக் காணும் போது மனம் குதூகலித்துக் குதிக்கும்.

கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்த புதிதில், எதையோ தொலைத்துவிட்டு வந்தவர்களைப் போன்ற உணர்வுடன் காணப்படுபவர்களை அவர்களது நண்பர்கள் சரஸ்வதி உணவகத்துக்குத் தான் அழைத்து வருவார்கள். அந்த காணாமற்போன தமிழ்ச் சூழல் அவர்களின் சோகங்களை மறக்கடிக்கச் செய்யும். நாளடைவில் அவர்களும் சரஸ்வதி உணவகத்தின் வாடிக்கையாளர்களாகி விடுவார்கள். சாப்பாட்டுக்காக மட்டுமன்றி, தெரிந்தவர்கள் யாரையாவது சந்திக்கக் கூடும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் கூட குறும்பாக ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சரஸ்வதி உணவகத்துக்கு வந்து போவோரும் உண்டு.

கிருஷ்ணதாசனும் தன் மனைவி சித்திராவும் இரு பிள்ளைகளுடனும் அவ்வுணவகத்திற்கு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வருவது வழக்கம். அக்கடையில் வேலை செய்பவர்கள் எல்லோருமே இவர்களுடன் பழக்கமானவர்கள். அன்றைய ஞாயிற்றுக்கிழமையும் வழமை போலவே, அவர்கள் சரஸ்வதி உணவகத்திற்கு சாப்பிட வந்திருந்தனர். பழக்கப்பட்ட முகங்களுக்கு மத்தியில், ஒரு புதுமுகம். அந்த முகத்தை நீண்ட கணத்துக்கு முன்பு எங்கோ பார்த்த ஞாபகம். கிருஷ்ணதாசனும் சித்திராவும் பலதடவைகள் அப்புறம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முகத்திற்குரியவளைத் திரும்பித் திரும்பி பார்த்து ஞாபகப்படுத்த முயன்று தோற்றனர். அவளாகத் தான் இருக்கும் என்ற சந்தேகத்துடன் தம் மேசைக்கருகே வரும்படி அவளை அழைத்தனர்.

சித்திரா தயங்கியபடியே "உங்கட பேர் என்ன?" என்று கேட்டாள். வந்தவள் அவர்களிருவரையும் அடையாளங் கண்டு கொண்டாள் என்பதற்கு அறிகுறியாகச் சிறியதொரு புன்னகையை முகத்தில் உலவவிட்டபடியே கூறினாள்.

''என்ர பேர் மகிழினி. என்னை மறந்திட்டீங்களா?''

உடனேயே கிருஷ்ணகுமார் "முல்லைத்தீவில் இருந்த மகிழினி தானே நீங்க? ஆளே மாறிட்டீங்க. அடையாளங் காண முடியேல்லை. உங்களை இங்க நாங்கள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. திடீரெண்டு கண்டதும் நீங்கள் தானா என எங்களால அடையாளங் காண முடியேல்லை" என்றான். கிருஷ்ணகுமார் இப்படிக் கூறியபோதும் மகிழினி சிறு புன்னகையை வெளிப்படுத்தினாள். ஆனால், அப்புன்னகையால் மகிழ்ச்சி இல்லை என்பதை அவளது பனித்த கண்கள் காட்டிக் கொடுத்தன.

"நீங்க கனடாவுக்கு வருவியள் என நாங்க எதிர்பார்க்கேல்லை. குடும்பத்தோடை இங்க வந்திட்டியளா? எங்க உங்கட வீடு இருக்கு? உங்கட 'அவர்' எங்க வேலை செய்யிறார்? நீங்க இங்க வந்ததை, ஏன் எங்களுக்கு அறிவிக்கேல்லை? ஊரில அப்பா அம்மா எல்லோரும் சுகமாக இருக்கினமே?" சித்திரா கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்துக் கொண்டே போனாள்.

இத்தனை கேள்விகளுக்கும் மகிழினியிடமிருந்து, அவர்களுக்கு அழுகையே பதிலாகக் கிடைத்தது. கிருஷ்ணகுமாரும் சித்திராவும் இதனைக் கொஞ்சமும் எதிர் பார்க்கவில்லை. மகிழினியின் அழுகைக்கு விடை காண அவர்கள் முயன்றனர்.

❖❖❖❖

எட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு, இலங்கையில் சுமுகமான சூழ்நிலை காணப்பட்டபோது கிருஷ்ணகுமார் தன் குடும்பத்தோடு கனடாவிலிருந்து முல்லைத்தீவுக்கு வந்திருந்தான். அவனது சொந்த இடம் முல்லைத்தீவு. அப்போது தான் அவர்களுக்கு மகிழினி அறிமுகமானாள்.

முல்லைத்தீவிலுள்ள பாடசாலை ஒன்றில் அவள் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்தாள். அவளது கணவன் 'பாங்க்' ஒன்றில் 'மனேச்சராக' இருந்தார். இரண்டு குழந்தைகள். சொத்து சுகங்களுக்கு எந்தக் குறையையும் ஆண்டவன் வைக்கவில்லை. மகிழினியின் தாய் தந்தையர் பரம்பரை பரம்பரையாகவே செல்வத்தோடும் ஊரில் நல்ல மதிப்போடும் வாழ்ந்து வருபவர்கள்.

கிருஷ்ணகுமார், சிறுவயது முதல் தான் கல்வி கற்ற பாடசாலைக்கு நிதி கொடுத்து உதவ மனைவியுடன் சென்ற வேளையில் தான், இருவரும் மகிழினியைச் சந்தித்தார்கள். எந்தவிதமான வசதிகளு மற்ற அப்பாடசாலையில், ஒரு மரத்தின் கீழே குழந்தைகளை வட்டமாக அமர்த்தி, மகிழினி பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். குழந்தைகளுடன் அவள் தானும், குழந்தையாக மாறிப் பாடங்களை அன்பாகவும் நேர்த்தியாகவும் விளக்கிக் கொண்டிருந்தாள். இதனைத் தூரத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த கிருஷ்ண

குமாரினதும் சித்திராவினதும் மனதில் அப்போதே மகிழினி இடம் பிடித்துவிட்டாள். மகிழினியைத் தேடிச் சென்று தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர்.

அதன் பின்பு, முல்லைத்தீவில் இருந்த குறுகிய காலத்துள்ளேயே இரு குடும்பங்களிடையேயும் ஆழமான நட்பு வளர்ந்தது. கிருஷ்ணகுமார் முல்லைத்தீவிலிருந்த அந்த ஒரு மாத காலத்தில், அவர்கள் மகிழினி வீட்டுக்கு அடிக்கடிச் செல்வதும், எல்லோருமாகச் சேர்ந்து இடங்கள் சுற்றிப் பார்க்கச் செல்வதும் எனப் பல விடயங்களில் அவர்கள் ஐக்கியமாகியிருந்தனர்.

சித்திரா, தாம் மீண்டும் கனடாவிற்கு செல்வதற்கு முதல் நாளில், மகிழினியிடம் கேட்டாள், "நீங்களும் குடும்பத்தோடை கனடாவிலை வந்து இருங்கோவன். சந்தோசமாக இருக்கலாம். இண்டைக்கு உங்கள் எல்லாரையும் பிரிந்து போகப் பெரும் கஸ்ரமாயிருக்கு"

அதைக் கேட்ட மகிழினி சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாள்: "உங்களைப் பிரிவது எங்களுக்கும் கவலையாகத் தான் இருக்கு. ஒண்டும் செய்யேலாது. நீங்கள கனடாவிற்குப் போகத் தானே வேணும். எனக்கும் என்ர புருஷனுக்கும் எங்கட சொந்த இடத்தை விட்டுட்டு, அதுவும் வெளி நாட்டுக்குப் போறதெண்டால் துளி கூட விருப்பமில்லை. இங்க உள்ள சந்தோசம் அங்க கிடைக்காது. ஊரிலுள்ள சொந்த பந்தங்களை விட்டுவிட்டு, அங்க நாலு சுவருக்குள்ள அடைஞ்சு இருக்கிறது எங்களுக்கு விருப்பமில்லை. சொந்த மண்ணின் சுகம் எங்க போனாலும் கிடைக்காது. எல்லாவற்றையும் விட என்ர தொழில நான் விட்டுட்டு வரேலாது. சின்னப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் போது நான் அடையுற சந்தோசத்திற்கு அளவேயில்லை..... இப்பிடி இங்க நிறையச் சந்தோசங்கள் எங்களைச் சுற்றி இருக்க இதையெல்லாம் உதறித் தள்ளி விட்டு கனடாவிற்கு வாறது இலேசான காரியமில்லை. குறையாய் நினையாதையுங்கோ. இப்ப நீங்கள் சந்தோசமாய்ப் போயிட்டு வாங்கோ. ஐந்தாறு வருசம் கழிச்சு திரும்ப வருவியள் தானே? அப்ப சந்திப்போம்"

பழையவற்றையே நினைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவர்களை மகிழினி மீண்டும் இவ்வுலகுக்கு அழைத்து வந்தாள். சொந்த மண்ணையும், தான் நேசிக்கின்ற ஆசிரியத் தொழிலையும், விட்டு விட்டு வந்து மகிழினி இங்கே ஒரு கடையில் வேலை செய்வது, கிருஷ்ணகுமாருக்கும் சித்திராவுக்கும் அதிர்ச்சியாகவும், புரியாத புதிராகவும் இருந்தது. மகிழினி தன் சோகக் கதையை அவர்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

❖❖❖❖

எந்தவிதமான குறைகளுமின்றி அனைத்துச் செல்வங்களுடனும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மகிழினியின் வாழ்க்கையில், சொந்த நாட்டில் இனங்களுக்கிடையேயான போர் என்ற கொடிய நிகழ்வு எதிர்பாராத வகையில் பல இழப்புக்களை ஏற்படுத்தி விட்டது.

இரு பெரும் இனங்களுக்கிடையேயான போரினால் தமிழர்கள் அவலமான நிலைக்கு ஆளானார்கள். சொந்த நாட்டில் சொந்த மண்ணிலேயே இடம்பெயர்ந்து வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம். எத்தனை நாட்களுக்குத் தான் ஒவ்வொரு இடங்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்து வாழமுடியும்? இப்படியாக அங்குமிங்குமாக உயிரைப் பாதுகாக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கத் தப்பியோடியும் எந்தவிதமான பலனு மில்லாமல் எத்தனையோ உயிர்கள் தம் உயிரை விட்டன. 'ஷெல்' பட்டுத் தமது உறவினர்கள் இறந்தபோதும் கூட அதன் பின் செய்ய வேண்டிய சடங்காசாரங்களை செய்ய முடியாமல் அப்பிடியே விட்டுவிட்டு செல்ல வேண்டிய நிலைமை. ஒருநாளைக்கு ஒருவேளை உணவு கூட உண்ண முடியாமல் எத்தனையோ குழந்தைகள் பசியால் துடித்து உயிரை விட்டன. பல நாறு பிணங்களைப் பார்த்தே மரத்துப் போன மனத்தையுடைய மனிதர்கள் செய்வதறியாது திகைத்தனர். அவளின் குடும்பத்தினரும் இப்படியான ஒரு சூழ்நிலையில் தான் உயிரைக் காப்பதற்காக ஒவ்வொரு இடமாக மாறி மாறிப் பல இடங்களுக்கு இரவு பகல் பாராமல் இடம்பெயர்ந்தனர். மூடப்பட்ட ஒரு சங்கக்கடை முன்னாலுள்ள ஒரு சிறிய விறாந்தையில் தஞ்சம் புகுந்தனர். வெயில், மழை பாராது ஓடோடித் திரிந்த களைப்பு, இருந்த உணவை எல்லோருமாக பகிர்ந்து உண்டபின். அவ்விடத்திலேயே எல்லோரும் சற்று நேரம் கண்ணயர்ந்தனர்.

துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சத்தங்களும், குண்டு போடும் விமானச் சத்தங்களும் அடங்கியிருந்த நேரம் பார்த்து மகிழினி தன், ஐந்து வயது பிரம்பிய மகளுடன் குடிதண்ணீர் அள்ளுவதற்காக வெளியே சென்றாள். மனிதர்களது உயிரைப் பறிக்கின்ற அந்த ஏவுகணைகள் எந்த நேரம் வந்து விழுந்து வெடிக்கும் என்று யாராலுமே கணக்கிட முடியாது. மகிழினி தன் குழந்தையுடன் தண்ணீர் அள்ள வந்த போது கெலிகொப்டர்களும் வானில் வலம் வந்தன. மகிழினி குழந்தையுடன் கிணற்றடிக்கு அருகே உள்ள சிறு நாழ்வாரத்தின் கீழ் பதுங்கிவிட்டாள். பல இடங்கள் 'ஷெ' கள் விழுந்து வெடித்த சத்தம் காதைப் பிளந்தது. மகிழினிக்கு நெஞ்சு 'படபட' வென அடித்துக் கொண்டிருந்தது. தன் கணவனுக்கும் பிள்ளைக்கும் தாய் தந்தையருக்கும் எந்தவிதமான ஆபத்தும் நேர்ந்து விடக் கூடாதே என அவள் பனமுருகி இறைவனை வேண்டிக் கொண்டாள்.

'ஷெல்' ஒன்று பக்கத்தில் விழுந்து வெடிக்கும் சத்தமொன்று கேட்டதும், மகிழினிக்குப் பயம் அதிகரித்தது. உடனேயே தன் மகளையும் தூக்கிக் கொண்டு, சங்கக் கடையடியை நோக்கி ஓடினாள். சங்கக் கடை இருந்த இடமே தெரியாமல் பகைந்து கொண்டிருந்தது. மகிழினி அவ்விடத்திலேயே மயங்கிவிட்டாள்.

அவள் கண்விழித்தபின், கதறிக் கதறி அழுதாள். அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லக் கூட ஓர் உறவும் அருகிலில்லை. மகிழினியின் உறவினர்கள் எல்லோரையும் கடவுள் தன்னிடம் அழைத்து விட்டானே. இனிமேல், தான் தனியாக இந்த உலகில் வாழ முடியாது என்ற எண்ணத்துடன் தற்கொலை செய்து கொள்ள நினைத்தாள். பக்கத்தில் அவளது சின்னக் குழந்தை அவளது முகத்தையே பரிதாபத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. மகிழினி தன் குழந்தையைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டு புலம்பினாள்.

அதன்பின் மகிழினி சனத்தோடு சனமாக வவுனியா முகாமிற்கு அழைத்து வரப்பட்டாள். மூன்று மாதங்களின் பின் கொழும்பிலுள்ள அவளது சித்தப்பா அவளையும் குழந்தையையும் கொழும்புக்கு அழைத்துச் சென்றார். இவங்கையில் தான் இனிமேல் இருக்கமாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்து சித்தப்பாவின் உதவியுடன் மகிழினி குழந்தையுடன் கனடாவிற்கு வந்து விட்டாள்.

❖❖❖❖

'பெயரில் மகிழ்ச்சியை உடையவள், வாழ்வில் மகிழ்ச்சியைத் தொலைத்துவிட்டு நிற்கிறாளே' என கிருஷ்ணகுமாரும் சித்திராவும் மனவேதனைப்பட்டனர்.

"உங்கட வாழ்க்கையில இப்பிடியொரு சம்பவம் நடக்கும் என நாங்கள் எதிர்பார்க்கேல்லை. உங்களுக்கு எப்பிர ஆறுதல் சொல்லுறதெண்டே தெரியேல்லா என்றபடி சித்திரா கண்கலங்கினாள்.

"அப்பிடி நடக்க வேணுமெண்டு விதி. அதை நாங்கள் ஏற்கத் தானே வேணும்..... என்ற குடும்பத்தோடேயே நானும் செத்திருப்பன். என்ற பிள்ளைக்காகத் தான் நான் உயிரோட இருக்கிறன். கனடாவுக்கு நான் வந்ததே என்ற பிள்ளைக்காகத்தானே. சொந்த மண்ணில கிடைக்காத நிம்மதி இப்ப எங்களுக்கு இங்க கிடைக்குது. நான் என்ரை சித்தப்பாவின் உதவியுடன் என் பிள்ளையோடை இங்க வந்திட்டன். ஆனா அங்க எத்தனையோ உறவுகளைப் பறிகுடுத்திட்டு நிம்மதியாகவும் வாழமுடியாமல் திணறிக் கொண்டிருக்கினம். சொந்தமாகக் குடியிருந்த வீட்டையும் நிலத்தையும் கூட பறிகொடுத்திட்டு அவலமான வாழ்க்கை வாழுகினம். அவையின்ற நினைவுகளினை கடந்த சந்தோசங்களில்லை. அண்மைக் காலத்திலை அவர்கள் அனுபவிச்ச போரின்ரை வடுதான் நிறைஞ்சிருக்கு"

மகிழினி சொல்லச் சொல்ல கிருஷ்ணகுமாரும் சித்திராவும் வாயடைத்துப் போய்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

HAPPY PHOTO
Excellent Photographers
Modern Computerized Photography
For
Wedding Portraits
&
Child Sittings
Photo Copies of Identity Cards (NIC), Passport & Driving Licences Within 15 Minutes
300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel : 2526345

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாழும் நினைவுகள்: 47

மறக்க முடியாத மாணிக்கவாசகர்

–திக்குவல்லை கமால்

இவர் ஓர் எழுத்தாளர் அல்லர். ஆனால், எப்பொழுதுமே எழுத்தாளர்களுக்கு மத்தியிலே காணப்படுபவர். எழுத்தாளர்களுக்காக எதையும் செய்யத் துணிபவரும் கூட. குறிப்பாக முற்போக்கு எழுத்தாளர்களால் நன்கு அறியப்பட்டவர். மாணிக்கவாசகர் தான் அவரது பெயர் என்றபோதிலும், 'மெனிக்' என்று நண்பர்களும் 'மாணிக்கம் ஸேர்' என்று அவரது மாணவர்களும் கூறுவர்.

விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பல்வேறு பாடசாலைகளில் கடமையாற்றிப் பின்னர் அதிபராக உயர்ந்தார். அவர் தர்காநகர் ஸாகிறாவில் கற்பித்தது பற்றி ஒரு மெல்லிய நினைவு மாத்திரமே எனக்கிருந்தது. விஞ்ஞானப் பிரிவில் கல்வி கற்ற நான் பின்னர் இலக்கியத்துறைக்கு வருவேனென்று அவர் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. ஒரு விஞ்ஞான ஆசிரியர் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக இருப்பாரென்று நானும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. சந்தித்தோம். பரஸ்பரம் வியந்தோம். பின்னர் ஒன்றாகவே இயங்கினோம்.

இலங்கை, ஆசிரியர் சங்கத்தில் இணைந்து செயற்பட்ட மாணிக்கம் ஸேர், அதன் உத்தியோகபூர்வத் தமிழ்ப் பத்திரிகையாக 'ஆசிரியர் குர'லை வெளிவர வைத்து அதை நிலைநிறுத்துவதில் தொடர்ச்சியாக உழைத்து வந்தார். அரசியலில் சிக்கி சங்கம் செயலிழந்து போகும்வரை அவரது பங்களிப்பு இடை நிற்கவேயில்லை.

கொழும்பு விவேகானந்தா கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்று அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலகட்டம் அவருடைய வாழ்க்கையில் முக்கியமான காலகட்டமெனலாம். நிர்வாகம், கட்டுக்கோப்பு, வழிகாட்டல் போன்ற அவரது ஆளுமைப் பண்புகள் இங்கு வெகுவாக வெளிப்பட்டது.

கலை- இலக்கிய உணர்வை மாணவர் மத்தியில் வளர்ப்பதில் அவர் மிகுந்த அக்கறை கொண்டார். அவருக்கு அங்கு கைகொடுத்தவர்தான் ஆசிரியரான பிரபல எழுத்தாளர் ப. ஆப்டீன். இக்கால கட்டத்தில் எழுத்தாளர்கள் அழைக்கப்பட்டு சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. அது மாத்திரமன்றி, இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கும் நூல் வெளியீடுகளுக்கும் பாடசாலை மண்டபம் பயன்படுத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இறுதியாக அந்த மண்டபத்திலேயே அவருக்கு இரங்கல் கூட்டம் நடாத்த வேண்டிய நிலை எழுத்தாள நண்பர்களுக்கேற்பட்டது.

''ஒரு மனிதன் எப்பொழுதும் பொது நோக்கிற்காகவும் இயங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படி இயங்க மறுப்பவன் மனிதனே அல்ல!'' இப்படி அடிக்கடி அவர் சொல்வார்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைக் கட்டி வளர்த்த பிரேம்ஜியுடனும், அதன் அமைப்புச் செயலாளரான சோமகாந்தனுடனும் எப்பொழுதுமே மூன்றாவதாக மாணிக்கவாசகர் இருப்பார். அவர்களுக்கொரு உந்துவிசையாக இருந்தார் என்று சொல்வதே பொருந்தும்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஒரு துணை அமைப்புத்தான் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம். அதன் மூலமாக காவலூர் ராசதுரை முதல் மேமன்கவி வரை பத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்ததுண்டு. அதனை மூலம் விஸ்தரித்து வாசகர் வட்மொன்றை உருவாக்குவதில் பொருளாளராக அமர்ந்து செயற்பட்டார்.

ஒரு நான்கு வரிக் கவிதையை வாசித்தாலும் கூட, அதை ஞாபகம் வைத்திருந்து சந்திக்கும்போது கருத்துச் சொல்லி ஊக்க மூட்டுவார். ஒரு சிறந்த வாசகராகவே அவர் எப்போதும் காணப்பட்டார்.

பம்பலப்பிட்டி வீட்டுத் திட்டத்தில் அவரது வீடு காணப்பட்டது. அது இலக்கியவாதிகளுக்கு நன்கு பரிச்சயமான இடம். இமுஎச வின் குழுக் கூட்டங்கள் அடிக்கடி அங்கு நடைபெறுவதுண்டு. அவர் உபசரித்து மகிழ்வார்.

எதிர்பாராத வேளையில் ஒருநாள் அந்த வீடு எல்லோருக்கும் மரண வீடாய் மாறிப் போனது.

அவர் சேவை மனப்பாங்கு மிக்கவர். எப்பொழுதும் இயங்கினார். தன்னைச் சார்ந்தவர்களை இயங்க வைத்தார். தெளிவான அரசியல் பார்வையுடையவர். அந்த வழித் தொடரில் வந்தவர். இந்த உயர் பண்புகள் தான் அவரை மனிதருள் மாணிக்கமாக வாழவைத்தது.

வாழும் நினைவுகள்: 48

அழுத்த கட்டத்தை நோக்கி.....

திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கம் தாபிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, கிராமிய-பிரதேச மட்டங்களில் இலக்கிய நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க வாய்ப்பாக அமைந்தது. இந்தக் கூட்டுச் செயற்பாடு சுயபடைப்பாக்கத்திற்கும் ஒருவித உந்துதலாகவே அமைந்தது.

எழுத்து, இலக்கியமென்று வரும்போது அது சமயம் சார்ந்ததாகவே அமைய வேண்டுமென்ற நிலைப்பாடு புதிய படைப்பாளர்களின் வரவால் மெல்ல மெல்ல மாற்றத்திற் குள்ளாக்கப்பட்டது. சமூக விமர்சனப் பாங்காக சிறுகதை, கவிதை எழுதும் போக்கு பரவலடைந்தது.

அக்கால கட்டத்தில் 'இன்ஸான்' வாராந்திரியின் வரவு அதற்கு வெகுவாகக் கை கொடுத்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக 'மல்லிகை'யின் தொடர்பு அமைந்தது. இவற்றினூடாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடனான நெருக்கம் ஏற்பட்டது.

எழுபதுகளில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சங்கம் முன்னெடுத்த சிங்கள- தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருமைப்பாட்டு மகாநாடு, முற் போக்கு எழுத்தாளர்கள் பலருடனான ஊடாட்டத்திற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தது. அதேபோன்று எமது பகுதிகள் மகாநாடு தொடர்பான சில நடவடிக்கை களை மேற்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத் தையும் தந்தது.

இந்த மகாநாட்டுக்கு பத்துக்கு மேற் பட்ட சிங்கள எழுத்தாளர் அமைப்புக்கள் ஆதரவு வழங்கியிருந்தன. அவற்றின் பிரதி நிதிகள் பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநா ட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற மகாநாட் டின் போது கலந்து சிறப்பித்தனர்.

இனங்களுக்கிடையிலான ஒருமைப் பாடு தொடர்பாக மகாநாட்டில் நிறைவேற் றப்பட்ட பன்னிரண்டு அம்சத் திட்டம் அரசியல் ரீதியாக அஸ்தமித்துப் போன தென்னவோ உண்மைதான். ஆனால், அதையொரு வெகுஜன இயக்கமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு, சிங்களத் தரப்புப் படைப்பாளிகளின் உணர்வுபூர்வ மான ஒத்துழைப்பு கிட்டவில்லையென்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இதற்கு முன்னரும் கூட, கண்டியில் இருதரப்பினரும் இணைந்து கூட்டம் நடத்தியதுண்டு. சிங்கள எழுத்தாளர்களை யாழ்ப்பாணத்திற்கு அழைத்து அவர்களை கௌரவித்ததுமுண்டு. எல்லாம் ஒருவழிப் பாதை தானா? என்று கேட்கும் நிலை உருவாகாமல் இல்லை.

அதே நேரத்தில் இலக்கிய ஆர்வலரும் தமிழ் கற்றவருமான ரத்னவன்ஸ தேரர் போன்றவர்களின் நேசக்கரம் என்றும் மறக்க முடியாததே. விசயமறிந்த தினக் குரல் எம்.ஏ.எம்.நிழாம் (நூன்) சக நண்பர் களான முருகபூபதி, மு.பசீர் போன்றவர்க ளோடு சென்று உறவை வலுப்படுத்தினார். அதன் விளைவாக ஓர் எழுத்தாளர் கூட்டமே கொறஸ கிராமத்துக்குச் சென்ற டைந்து ஒருநாளைக் கழித்தது. தேரர் பொறுப்பாகவிருந்த விகாரையும் அதைச் சூழ்ந்திருந்த மக்களும் அடைந்த மகிழ்ச்சி க்கு அளவேயில்லை. உண்மையான மனித நேயமும், புரிந்துணர்வும் எங்கிருந்து உதயமாக வேண்டுமென்பதற்கு அந்நிக ழ்வு கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்தது.

இந்த உந்துதலால் தேரர் அவர்கள் 1975ல் இடம்பெற்ற தமிழ்- சிங்கள எழுத்தாளர் ஒருமைப்பாட்டு மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டமை பலராலும் சிலாகிக் கப்பட்டது.

அதுமாத்திரமன்றி, தமிழ் இலக்கியங் களை சிங்களத்திற்கு மொழிபெயர்க்க வேண்டுதென்று அவர் களமிறங்கினார். சிங்கள இலக்கியப் படைப்புக்கள் தமி ழுக்கு வந்த அளவுக்கு, தமிழ் இலக்கிய ங்கள் சிங்களத்திற்கு செல்லவில்லையே என்ற மனக்குறைக்கு அது மருந்தாக அமைந்தது.

இதுபற்றித் தகவல் வெளியிட்ட **'தேசாபிமானி'** வாரப் பத்திரிகை 'தேமதுரத் தமிழோசை சிங்களத்தில் கேட்கிறது' என்று தலைப்பிட்டிருந்தது.

துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர் நோய்வாயப் பட்டதான் காரணமா, அவரது மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் எதுவுமே நூல்வடிவம் பெறவில்லை.

இனப் புரிந்துணர்வு பற்றியும் இன

ஐக்கியம் பற்றியும் அக்கறை கொண்டி ருந்த அமைப்புகளும் மிகவும் சோர்ந்து போன நிலையில் கடந்த சில தசாப்தங்கள் கழிந்து விட்டன.

இப்பொழுது ஒரு மெல்லிய நிம்மதி நிலவுகின்றது.

வலி மிகுந்த இதயத்தோடு இலக்கிய வாதிகள் சிந்திப்பது தெரிகிறது. இலக்கிய த்தை இன ஐக்கியத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். முதலில் இருதரப்பு எழுத்தாளர் மத்தியலாவது உறவு வளர வேண்டு மென்று உணர்வுபூர்வமாக எண்ணத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

இது பக்குவமாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது மிக முக்கியம்.

dickwellekamal@gmail.com

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேருபவர்கள் கவனத்திற்கு....

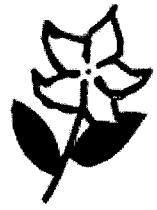

ஆண்டுச் சந்தா 600/-
தனிப்பிரதி 40/-
ஆண்டு மலர் 200/-

ஓராண்டுச் சந்தாவுக்குக் குறைந்தது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு:

Dominic Jeeva 072010004231,- Hatton National Bank. Sea Street, Colombo - 11.

காசோலை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காசோலை அனுப்பு வோர் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, **Dominic Jeeva** என எழுதுவோர் இந்தப் பெயருக்கு முன்னாலோ பின்னாலோ வேறெதுவும் கண்டிப்பாக எழுதக் கூடாது. காசுக்கட்டளை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva. Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனித்தனி இதழ்களைப் பெற விரும்புவோர் 5 பத்து ரூபா தபாற் தலைகளையனுப்பியும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :
201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2320721

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மீளாத்துயில்

-கெகிறாவ ஸஹானா

ஏதோ ஒரு மயக்கம் கலந்து தூக்கம்..... ச்சா! இப்புடி ஒரு தூக்கத்த நா ஏன்ட வாழ்நாள்ல கண்டதேயில்லயே..... அப்புடி ஒரு சுகம்..... இன்பம்..... இதுவே நிரந்தரமாகிட்டா எவ்ளோ நல்லாயிருக்கும்..... இடையில கொஞ்சம் கண்ணத் தொறந்து மூட நெனக்கிறேன். ஆனா முடியாது போல.....

பக்கத்துல நெறையப் பேரு நிக்கிறாங்க போல..... ஏதேதோ சொல்றாங்க..... ஒரே அழுகையும், ஓலமுமா இருக்கு..... கூடுதலா கேக்குறது ஏன்ட புள்ளைகள்ட சத்தம்தான். "உம்மா, ஒங்கள நாங்க வந்து பாக்கமொதல்ல நீங்க கண்ண மூடிட்டீங்களே...." ஏன்ட மூத்த மகள் அழுவுறா. ஆஹா! நா செத்துப் போயிட்டேன் போல. இதுவரைக்கும் இத நா தூக்கம்னுதானே நெனச்சிருந்தேன். அப்ப....? மௌத்தாப் போயிட்டனோ....? அதுதான் கண்ணத் தொறக்க ஏலாம இருக்கோ?

ஓ....! என்ன அன்பு.... என்ன பாசம்.....? நா உசுரோட இருந்தபோது, என்னத் தேடியும் வராத ஜனங்களெல்லாம் இப்ப வந்து நெறைஞ்சிருக்காங்க போலிருக்கு..... என்னய அவங்கள்ள ஒருத்தியா நெனக்காதவங்க கூட இப்ப தங்கட உசுரே போனமாதிரி கதறி அழுவுறாங்க. பாவமா இருக்கு..... என் சின்ன மக இருக்காவே, அவ என் காலடியிலயே நின்னுக்கிட்டிருக்கா. எவ்ளோ பாசம்!! பதினஞ்சி வருஷம் முந்தி என்னய ஏறெடுத்தும் பாக்காம ஓடிப் போனவ, இப்ப கொழந்த குட்டிகளோட வந்து நின்டு அழுதுகிட்டிருக்கா..... எத்தன தடவ அவளத் தேடி நா போயிருக்கேன்....? என்னய பாக்க விரும்பாம ஓடி ஒளிஞ்சிருவா. இன்னக்கி நா கூப்புடாமலேயே வந்து ஏன்ட காலடியில நிக்குறா. என்ன அற்புதம்...! இதுதான் மரணத்தின் வெற்றியா? என்னுடைய திடீர் மரணம்- அகால மரணம்னு பேசிக் கொள்ராங்களே- அதுதான் இதையெல்லாம் சாதிச்சிருக்கா?

ஒருவிதத்துல இது எனக்கு ரொம் சிம்பிளாவே இருக்கு. ஏன்டா, ஏற்கனவே மரிச்சிப்போன ஆத்மாதானே இது! இதுல புதுசா என்ன மரணம் வேண்டிக் கிடக்கு....?

இன்னொரு விதத்துல எனக்கு எல்லாமே அந்நியமாத் தெரியிற மாதிரியும் இருக்கு. ஏன்டா, நா கல்யாணமாகி இந்த மிருகத்தோட குடித்தனம் நடத்தின இந்த இருபத்தஞ்சி வருஷ காலத்துல ஒருநாள்கூட நா சொந்த பந்தங்களோட, அண்டை அசல் மனுஷர்களோட இவ்வளவு நெருக்கமா இருந்ததில்ல.... கல்யாண வீட்டுக்குப் போனதும் இல்ல; மையத்து வீட்டுக்குப் போனதும் இல்ல. வருஷத்துல பல நாளு நா எனக்காக அழுது மாய்ஞ்சிருக்கேன். அடி, ஒதை தாளாம பொலம்பியிருக்கேன். போகப் போக எல்லாமே பழக்கமாயிருச்சு. ஒரு கல்லப் போல, மவுனமா இருக்கப் பழகிக் கொண்டேன்.

என் சொந்த உடம்புல பல இடங்கள்ல ரத்த காயங்கள். எல்லாம் சிம்பிளாப் போச்சி. ஆனா, மனசோரத்துல எப்பவும் ரத்தம் கசிஞ்சி கொண்டிருக்கும். அது நிக்கவே இல்ல. ஒரு விதத்துல படிஞ்சி, ஒறைஞ்சி போச்சின்னு கூட சொல்லலாம். இது தெரியாத உறவுகள் என்ன ஒரு மாதிரியா பாக்குறதும் எனக்குத் தெரியும்.

என் சொந்த பந்தங்கள நா நாடிப் போனது கெடையாது. அதுக்கு அவரு அநுமதிச்சதும் இல்ல. அதுக்காக, அவர்ட இனசனத்தோட நா நெருங்கி ஒறவாடவும் இல்ல. இப்பிடிக் கூடிப் பழிவாங்காம வாழ்றதுக்கு நா என்ன நபியா? சாதாரண பொம்புளதானே! ஆனா, இதக்கூட யாரும் வெளங்கிக் கொள்ளவேயில்ல. எல்லாருமே என்னய 'திமிரு புடிச்சவ' என்டு திட்டுறதும், ஏசுறதும் எனக்கு நல்லாவே தெரியும்.

நாலு பெத்தேன். எதையும் பூரணமா வளக்க முடியல்ல. கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம்னு ஒவ்வொண்டும் ஒவ்வொரு திக்குல. என்னால எதுவும் செய்ய முடியல்ல. அன்பால திருத்தணும்னு நெனச்சா, அதுகளுக்கு அந்த சான்ஸ் கெடைக்கல்ல. ஏன்டா, எல்லாம் அவரோட ராஜாங்கம். புள்ளைகள் அப்புடித் திரும்பினாலும் அடி; இப்புடித் திரும்பினாலும் அடி. அதுகள்தான் என்ன செய்யும்? திசைக் கொண்டா சிதறிப் போச்சி.....

என்ன இது? ஏன்ட மூச்சிக்குக் கிட்ட வந்து குனியிறது யாரு? ஓ! இவரா! ஏன்ட மூஞ்சியில வந்து நிக்குற ஈய வெரட்டுறாரு. பெரிய ஆச்சர்யமாயிருக்கு.... ஓ! என்னய ஈ கூடத் தொடக்கூடாதாம்; என் ஒடம்பு காயப்படக் கூடாதாம். என்னா எரக்கம்!

அப்புடியே முத்தமிட்டு கட்டிப் புடிச்சி அழுவுறாரு. எனக்குள்ள எந்த உணர்ச்சியும் இல்ல. ஏற்கனவே செத்துப் போனவதானே நான்! அவர் கூப்புடும்போது எழுந்து நிக்கிறதும், படுக்க அழைச்சா எல்லா வருத்தங்களையும் மறந்துட்டுப் போய் கட்டில்ல வீழ்றதும்...!

திரும்பவும் ஒன்டு அலறல் கேக்குது. என்னக் குளிப்பாட்டுறாங்க. ஏன்ட ஒடம்புல ரத்தம் கட்டியிருக்கிறதப் பாத்து சில பொம்புளகள் கசமுசான்னு பேசிக்கொள்றாங்க... ஏன்ட சும்பிப் போன விரல்களப் பாத்து யாரோ அழுவுறா.....

என்னய கபன் போட்டு தொழுவிக்கிறாங்க. ஆமா, யாருக்குமே கெடைக்காத பாக்கியம்! ஏன்ட வீட்டு முத்தத்துலயே ஏன்ட ஜனாஸாத் தொழுகைய தொழுவிக்கிறாங்க. வெளியே கொண்டு செல்ல முடியல்லியாம். மழை பெய்யுதாம். ஒரு விதத்துல சந்தோஷமா இருக்கு, எனக்காக இவ்ளோ பேராண்டு.....

❖❖❖❖

அப்பாடா! புது இடம்..... புதுக் குளிர்ச்சி..... நிம்மதியான பலகைக் கட்டில்..... என்ன இது? யாருடைய சத்தத்தையும் காணல்லியே....! எல்லாரும் என்னய குழியில போட்டுட்டு போயிட்டாங்க போலிரு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

க்கு. எப்பவும் தனிமை வேண்டும் எனக்கு. இந்தத் தனிமையும் புடிச்சித்தானிருக்கு.

லேசாக மறுபுறம் திரும்பிப் படுக்கணும் போலயிருக்கு. திரும்புறேன். என்ன இது? உடம்பு லேசா அசையுது. ஓ! கண்ணத் திறக்க முடியுது. எதிர்ல ஒரே இருட்காடு. வூட்டுக்கு ஓடிப் போயிரணும் போல ஒரு வேகம் வருது. பயங்கரம்! எல்லாப் பலத்தையும் கூட்டி எழும்ப முயற்சிக்கிறேன். கபுறுக்குழி விசாலமா இருக்கு. எங்கிருந்தோ காத்து வருது. ஆனா, எழும்பு உக்கார முடியல்ல.

அடுத்த கணம், ரெண்டு பேரு என்னய நெருங்கி வந்து கிட்ட உக்காந்து கொள்றாங்க. என்னயத் தூக்கி உக்கார வெக்கிறாங்க. அடுத்த நிமிஷம்... எங்க மூணு பேருக்கும் முன்னால திரை மாதிரி ஒன்னு வுழுது. அதில ஒரு காட்சி தெரியுது. அப்பா! என்ன பயங்கரம்! அது என்னன்டே என்னால சொல்ல முடியல்ல. கொஞ்ச நேரத்துல அது மறைஞ்சி போவுது. இப்ப வேற ஒரு காட்சி வருது. இது ரொம்ப அழகா இருக்கு... அதுவும் என்னண்டு எனக்கு வெளங்கல்ல. அதோட, அதுவும் மறைஞ்சி போவுது. இப்ப, அந்தக் கொடூரமான காட்சியும், அந்த அழகான காட்சியும் பக்கத்துல பக்கத்துல தெரியுது. பொறகு மறைஞ்சி போவுது.

இப்ப எனக்கிட்ட அவங்க ஏதோ கேக்குறாங்க. என்னால பதில் சொல்ல முடியல்ல. குழறலா வார்த்தை வருது. நா என்ன பெரிய படிப்பா படிச்சிருக்கேன், அதுக்கு பதில் சொல்ற அளவுக்கு?

❖❖❖❖

அப்பா! இது என்ன? நெருப்பு அனல் அடிக்குது. ஒரு குழிக்குக் கிட்ட என்னய கொண்டு வர்றாங்க. கீழ ஒரே அழுகையும், ஒலமுமா இருக்கு. திரும்பவும் மையத்து வீடா? இல்ல, இதுல நெருப்பு அனல் வீசுதே..... ஓ! இது நரகம். என்னய தள்ளப் போறாங்களா?

❖❖❖❖

நா கெஞ்சுறேன், கதர்றேன், என்னயக் காப்பாத்தச் சொல்லி அல்லாகிட்ட மன்றாடுறேன். யார்கிட்ட இருந்தும் ஒரு பதிலும் இல்ல. குழிக்குள்ள வெந்து வெந்து உடம்பெல்லாம் புண்ணாப் போயிருக்கு. சதையெல்லாம் உருகிக் கொட்டுது... வெறும் எலும்புக்கூடா நிக்குறேன். அடுத்த கணம், திரும்ப பழைய உருவம் கெடைக்குது. ஆனா, மீண்டும் மீண்டும் அதே வேதனை..... யா அல்லாஹ்!

"நீ ஒரு முஸ்லிமுக்குரிய கடமைகள நிறைவேத்தாததுக்குத்தான் இந்தத் தண்டனை!" எங்கயிருந்தோ ஒரு குரல் கேக்குது.

❖❖❖❖

திடீர்னு ரெண்டுபேர் வந்து என்னயத் தூக்கி எடுக்குறாங்க. அவங்கட முகம் எனக்குத் தெரியல்ல. நா ரொம்ப மயக்கமா இருக்கேன். எனக்கு ஏதோ குடிக்கத் தர்றாங்க. அதக் குடிச்சதும் தெம்பா இருக்கு..... மெல்ல நடந்து போறேன். அவங்க ரெண்டுபேரும் விரைவா போறாங்க. ஒரு கெணத்தோரமா என்னய நிப்பாட்டுறாங்க. திரும்பவும் தள்ளிவுடப் போறாங்களோ? நா கலங்கிப் போய் பாக்குறேன். அவங்க குளிர்ந்த, பன்னீர்போல தண்ணிய அள்ளி என் தலையில ஊத்துறாங்க. ஆ.... என்ன சுகம்! ஒவ்வொரு வாளியா ஊத்த ஊத்த எனக்கு பழைய வடிவம் கெடைக்குது. தீயால உண்டான காயங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொண்ணா ஆறிப் போகுது. அப்புறம், என்ன ஒரு சுத்தமான துவாயில சுத்துறாங்க. எல்லா எடத்துலயும் கமகமன்னு வாசமா இருக்கு.

❖❖❖❖

திரும்பவும் என்னய எங்க கூட்டிட்டுப் போறாங்க? கொஞ்சம் தைரியத்தை வர வழைச்சிக் கொண்டு கேக்குறேன்.

"என்னய எங்க கூட்டிட்டுப் போறீங்க? நீங்க யாரு?"

"நாங்க மலக்குகள். உங்கள அல்லாஹ்கிட்ட கூட்டிட்டுப் போறோம்...."

"எதுக்கு?"

"விசாரணைக்காக...."

"அப்ப ஏன் என்னய விசாரணைக்கு மொதலே நரகத்துல தள்ளினீங்க?"

"ஒரு முஸ்லிமுக்குரிய கலிமா, தொழுகை, ஸக்காத், நோன்பு, ஹஜ்..... இதெல்லாத்தையும் நீங்க நிறைவேத்தல்லியே அதனாலதான்....!"

கொஞ்ச நேரம் அவங்க ரெண்டுபேரும் பேசிக் கொண்டிருந்துட்டு என்கிட்ட சொல்றாங்க.

"மிச்ச காலம் இல்லயே...! ரெண்டுநாள் தானே இருந்தீங்க?"

"ரெண்டு நாளா? இருபது வருஷம்ன்டு சொல்லுங்க....."

எனக்கு ஆயாசமா இருக்கு. வாழ்க்கையில ஒருநாள் கூட நா ஐந்து நேரத் தொழுகையை ஒழுங்காத் தொழுதது இல்லியே. அப்போ, காலமெல்லாம் இனி நா நரகத்துலதான்னு தீர்மானிச்சிக் கொள்றேன். ஏக்கமாவும், பயமாவும் வருது.

திடீர்னு அவங்களுக்கு ஏதோ சிக்னல் வருது. ஏதோ ஒண்டால பேசிக் கொள்றாங்க. வெளியே தெரியாத ஹேன்ட்ஃபோன் வெச்சிருக்காங்களோ? திரும்பி என்னயப் பாத்து சொல்றாங்க.

"ஒரு சந்தோஷமான செய்தி! உங்கள சொர்க்கத்துக்கு அனுப்பும்படி அல்லாஹ்ட்ட இறுதிக்கட்டளை வந்திருக்கு.....!"

என்னால காதுகள நம்ப முடியல்ல. கல்யாணமான நாள் முதலா நான் ஒரு பாவிண்டு நெனச்சிக்கிட்டே வார எனக்கு இது பெரிய ஆச்சர்யமா இருக்கு.

"ஏன்...? எப்புடி? நா அப்புடி ஒண்டும் நல்ல காரியம் செய்யவேயில்லயே....?"

"இல்லதான். ஆனாலும், உலக வாழ்க்கையில நீங்க நெறைய சோதனைகள சந்திச்சிருக்கீங்க. நரகத்து வேதனையை உலகத்துலயே அனுபவசிக்கிருக்கீங்க. புள்ளைகளுக்காக, குடும்பத்துக்காக உங்கள நீங்களே சமாதி கட்டியிருக்கீங்க. ஏற்கனவே நீங்க இறந்து போயாச்சு. உங்கட இறந்த உம்புதான் ஒலகத்துல வாழ்ந்திருக்கு. இப்ப நடந்த மௌத்து ஒரு சம்பிரதாயம் மட்டும்தான். இறந்த உடம்புக்கு, மரக்கட்டையான உடம்புக்கு நன்மை, தீமை தெரியாது இல்லையா? அதனால உங்க பாவங்கள் எல்லாம் மன்னிக்கப்படுது....!"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'கீ..... கீ..... க்கூ..... கூ.....'

மனிதரில்லாத அந்தக் கிராமங்களினூடே பேருந்து பயணித்த போது, அதன் இரைச்சலையும் தாண்டி அந்தப் பறவைகளின் ஒலி காதில் இனித்தன. குரங்கு ஒன்று கிளை தாவிப் பாய்ந்து பேருந்து நெருங்குவதற்குள் கிளை ஒன்றில் ஏறிக் கொண்டது. பாம்பு ஒன்று படமெடுத்துவிட்டு ஓடியது. மனிதர் இல்லாமல் மரங்களும், பறவைகளும், விலங்குகளும் வாழலாம். ஆனால் அவையின்றி மனிதர்கள் வாழ முடியாது என்று முன்பு கேள்விப்பட்டது கணேசலிங்கத்தின் நினைவுக்கு வந்தது.

மகிழ்வும் குதூகலமுமாக மனிதர்கள் வாழ்ந்த இந்தப் பிரதேசம், மூன்று தசாப்தப் போரின் இறுதிக் கட்டத்தில் வாரித் துடைக்கப்பட்டு விட்டது. அப்போது தப்பிப் பிழைத்து இடம் பெயர்ந்து ஓடியவர்கள் சொல்லொணா வேதனைகளை அனுபவித்த

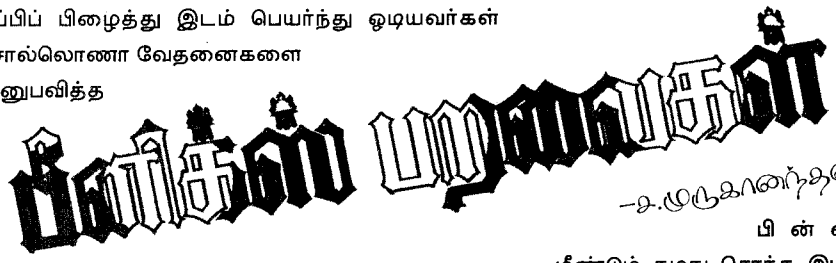

பின்னர் மீண்டும் தமது சொந்த இடங்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை இன்னல்களுக்கு இடையேயும் அவர்கள் முகத்தில் முதல் முறையாக நம்பிக்கையின் ஒளி தெரிகிறது.

பேரவலத்தினால் ஏற்பட்ட, நெஞ்சில் முள் கொண்டு தாக்கி உதிரத்தைக் கண்ணீராக்கிய கொடுநாச யுத்தத்தின் நினைவுகளும், அதனால் ஏற்பட்ட வடுக்களும் இன்னமும் இதயத்தில் நிரம்பியிருந்தமையினால், மனம் ஒரு சூனிய வெளியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. எனினும், அண்மித்து வரும் தாய் மடி மண்ணைத் தரிசிக்கப் போகும் எண்ணம் கணேசலிங்கத்தின் மனதில் ஒருவித நம்பிக்கையையும் எதிர்ப்பார்ப்பும் சுண்டி இழுத்துக் கொண்டிருந்தது.

'ஊர் எப்பிடி இருக்கும்....? எமது வீடு வளவுகள் சிதைவுறாமல் இருக்குமா?' மனதில் எழும் ஆயிரமாயிரம் கேள்விகளுக்கு இன்னும் சிறிது நேரத்தில் விடை கிடைத்துவிடும் என்ற எண்ணம் அவனை அந்தரத்துக்கு உள்ளாக்கியது.

வழியெங்கும் தரிசனமாகும் காட்சிகள் மனதுக்கு நம்பிக்கை தருவதாக இல்லை. கடந்து செல்லும் ஊர் மனைகளும் கிராமங்களும் மனதை நெருட ஆழ்ந்த பெருமூச்சொன்றை விட்டான் கணேசலிங்கம்.

பயணிக்கும் பாதை எங்கும் சிதிலமாகிய கட்டடங்கள், உடைந்து சரிந்த கோபுரங்கள், புதர் மண்டிப் போன வீதிகளும், காணிகளும் என மனதைக் கசக்கிப் பிழிந்தன. மனிதன் கைப்படாமல் வளர்ந்த மரங்கள் மட்டும் பசுமையாக நின்று வரவேற்று வாழ்த்தலை நம்பிக்கையூட்டிக் கொண்டிருந்தன. மயான வெளியின் சாம்பல் மேட்டிலிருந்து பறவை ஒன்று விருட்டென்று எழுந்து பறந்தது.

நொடியில் உடலும் மனதும் நம்பிக்கைப் பெருமழையால் நிறைந்தது.

''எங்கட வீடு வாசல்களும் இப்படித் தான் இடிஞ்சு போயிருக்கும்..... சேதம் இல்லாமல் ஒரு வீடு தானும் இருக்குமெண்டு நான் நம்பயில்லை....'' அருகே அமர்ந்து பயணித்துக் கொண்டிருந்த காசிலிங்கம் நம்பிக்கையீனமாக நெடு மூச்செறிந்தான்.

''எது இருந்தால் என்ன இல்லாட்டில் என்ன, நாங்கள் எங்கட சொந்த மண்ணுக்குப் போறம். எங்களைக் காலம் காலமாக வாழ வைத்த மண்..... நாங்கள் பயிர் செய்து சாகுபடி செய்த மண்... நாங்கள் மீன் பிடித்த குளம்..... தேனெடுத்து வேட்டை ஆடிய காடு... கையிருக்கு.... காலிருக்கு... கடவுள் தந்த நிலமிருக்கு.....'' மீண்டும் உற்சாகம் கணேசலிங்கத்தைப் பற்றிக் கொண்டது.

கணேசலிங்கத்தின் வார்த்தைகளில் மனம் நிறையவில்லை காசிலிங்கத்திற்கு. அவன் கண்கள் அவனையறியாமல் நீர் கட்டியது.... அப்போது தான் தனது தவறை உணர்ந்தான் கணேசலிங்கன்.

காசிலிங்கத்திற்கு ஒரு கால் இல்லை. பொய்க்கால் தான் போட்டிருக்கிறான். புதுக்குடியிருப்பு பகுதியில் இடம்பெயர்ந்து வந்திருந்த போதுதான் திடீரென்று ஷெல் கள் அந்தப் பக்கமாக வந்து விழ ஆரம்பித்தன. கூடாரங்களில் இருந்த இடம் பெயர்ந்த மக்கள் செய்வதறியாது அல்லோலகல்லோலப்பட்டனர். பங்கர் கூட வெட்ட அவகாசமிருக்கவில்லை. அதற்கிடையில் அடுத்த தாக்கல் வந்துவிட்டது.

அன்று குழந்தைகள், முதியோர், பெண்கள் உட்பட நூறுபேர் வரை இறந்தனர். இன்னும் பலர் காயமுற்றனர். காசிலிங்கத்தின் மனைவி அன்றுதான் இறந்தாள். அத்துடன் காசிலிங்கத்திற்கு காலில் காயம் உள்ளூரில் தங்கி நின்று சேவையாற்றிய வைத்தியர்கள் போதிய சிகிச்சை அளிக்கக் கூடிய வசதிகளுடன் இருக்கவில்லை. காலை அகற்றித்தான் அவனது உயிரைக் காக்க முடிந்தது.

ஒரு காலத்தில் தன் சொந்தக் கிராமத்தில் ஓடி ஓடி உழைத்து, பொன் விளையும் பூமியாகத் தன் வயல்களில் விவசாயம் செய்தவன். இன்று முடவனாகி ஊர் திரும்புகிறான். கால் தான் இல்லை என்றால் அவனது வலது கையான மனைவியையும் பறிகொடுத்து விட்டு இரண்டு பிள்ளைகளுடன் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறான். முள்வேலி முகாமுக்குள் ஒசட்டிக்குளத்தில் இருந்த போது அவனது மூத்த மகனையும் கைது செய்து கொண்டு போய் விட்டார்கள். ஒன்றிலும் ஈடுபடாத அவனை விசாரித்து துன்புறுத்தி இப்போது தெரியாத இடமொன்றில் புனர்வாழ்வு அளிக்கிறார்களாம்!

பஸ் ஒரு குலுக்கலுடன் ஐயனார்புரம் பாடசாலையடியில் நின்றது. அருகேயிருந்த முதியோர் இல்லம் இடிந்து சாய்ந்திருந்தது. அதைப் பார்த்த போது கணேசலிங்கத்தின் மனதில் முதியோர் காவலர் கந்தசாமி ஐயா தான் நினைவுக்கு வந்தார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாவம்..... நல்ல ஒரு மனிசன்.... இந்தக் கொடுமைகளைக் காண முன்னரே கண்களை மூடியிருந்தார்.

"வன்னேரிக்கு வந்திட்டம்!...." வந்திறங்கிய மக்களின் குதூகலம் அவர்கள் வார்த்தைகளில் தெரிந்தது.

"ஐயனார் கோயிலும் அடிபட்டுப் போச்சுது..... தேவாலயத்துக்கும் சேதமாம்....." ஒருவர் கவலையுடன் கூறிக் கொண்டிருந்தார். "எங்கட வீடுகளும் மிஞ்சியிருக்குமெண்டு நான் நினைக்கயில்லை"

"ம்..... வந்து சேந்திட்டம்.... இனி எப்பிடி வாழ்வைத் தொடங்கப் போறம் எண்டுதான் தெரியேல்லை"

"வீடு வாசல் தளபாடம் எல்லாம் சேதம். பாத்திரம் பண்டம் எல்லாம் இழந்திட்டம்..... தொழில்துறையும் இல்லை. இனி விவசாயத்தைத் தொடங்கி எப்படி ஒப்பேற்றம் போறம்?... உழவி இயந்திரம் தான் இல்லையெண்டால் மாடுகளும் இல்லை...."

"காட்டுக்குப் போய் குழுவன் சாய்ச்சு பழக்கித்தான் விவசாயம் செய்ய வேணும்..."

"எருமைக் கடாக்களைப் பழக்கி எடுக்கிறது எண்டா இலேசுப்பட்ட காரியமே?"

"குளத்து வாய்க்கால்களும் என்ன சீரிலை இருக்கோ தெரியேல்லை...."

"இப்ப என்ன செய்யப் போறாங்களாம்....?"

"இண்டைக்கு பள்ளிக் கூடத்திலை தங்க வைச்சிட்டு நாளைக்கு எல்லோரையும் பதிஞ்சு ஐயாயிரம் ரூபாவும் தந்து வீடுகளுக்கு அனுப்பப் போறாங்களாம்....."

"அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பாய், பாத்திரங்கள், லாம்பு, உடுதுணி தருவாங்கள் எண்டு கிராம சேவையாளர் சொன்னவர்...."

"உவங்கள் தாற பிச்சை எந்த மூலைக்கு.....?"

"எண்டாலும் உதுவும் இல்லாட்டில் இப்ப ஒண்டும் செய்யேலாது கண்டியளோ?"

"இப்போதைக்கு குளத்திலை மீன் எண்டாலும் பிடிக்கலாம்..... வேட்டைக்குப் போகலாம்....."

"இப்போதைக்குக் குளத்திலை மீன் எண்டாலும் பிடிக்கலாம்..... வேட்டைக்கும் போகலாம்...."

"வேட்டைக்குப் போறதுக்குத் துவக்கு எங்கே போறது? இடியன் சரிக்கட்டி வெடி வைக்கவும் ஏலாது. தெரு முழுக்க ஈசல் போல அவங்கள் உலாவுறாங்கள்...."

"எண்டாலும் நாய்களோட வேட்டைக்குப் போனால் உடும்பு, காட்டுக்கோழி பிடிக்கலாம்....."

"மனிசர் உலாவாத காட்டிலை தேனீ பெருகியிருக்கும்.... தேன் சேகரிக்கலாம்....."

"குளத்தடியிலை வாடி அமைச்சுத் தென்பகுதியிலை இருந்து வந்தவங்கள் மீன் பிடிக்கிறாங்களாம்....."

இப்படியே நம்பிக்கையும், நம்பிக்கை இல்லாமலும் பலரும் தமது அபிப்பிராயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரின் உரையாடலிலும் எதிர்காலம் பற்றிய கேள்வி மேலோங்கி நின்றது.

"வீடு உடைஞ்சு போனவைக்கு வீடு கட்டித் தரப் போறாங்களாம்.... இந்தியா உதவி செய்யுதாம்...."

"செய்த பாவத்துக்குப் பரிகாரம் தேடத்தான் வேணும்.... எங்கட நியாயமான போராட்டத்தை வேரோடையே அழிச்சிட்டாங்கள்....."

"என்ர வீடு உடைஞ்சு போச்சுது..... வாற வழியிலை பார்த்தனான்.... அப்ப எனக்கும் வீடு கட்டித் தருவாங்களே?" கால் போனாலும் வாழ்வின் நம்பிக்கையோடு ஆதங்கப்பட்டான், காசிலிங்கம்.

"உனக்கு அறுபது வயசாச்சு.... அறுபது வயசானவைக்கு வீடு தரமாட்டாங்களாம்...." கணேசலிங்கத்தின் பதிலில் காசிலிங்கத்தின் முகம் ஒடிக் கறுத்தது. சொந்த மண்ணுக்கு வந்த மகிழ்வையும் மீறி அனைவர் மனங்களிலும் எதிர்காலம் பற்றிய கேள்வியே உறுத்திக் கொண்டிருந்தமையினால் அவர்கள் முகங்கள் வாடிப் போயிருந்தன.

எனினும் கணேசலிங்கனின் மனதில் உற்சாகம் கரைபுரண்டோடாவிட்டாலும் நம்பிக்கையின் ஒளி தெரிந்தது.

அடுத்த ஒரு வாரத்தில் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் சில உதவிகளைச் செய்தன. அரசு வழமைபோல் பதிவுகளை மேற் கொண்டது. இத்தனை கஷ்டங்களுக்குப் பின்னரும் சில அரச அதிகாரிகள் கறாராக நடந்ததைக் கண்ட கணேசலிங்கனின் மனது வேதனைப்பட்டது.

பலரது வீடுகள் சேதமடைந்து போயிருந்தன. காணிகள் எல்லாம் காடுபத்திப் போயிருந்தன. பயன்தரு மரங்கள் சிலவும் ஷெல் பட்டு பட்டுப் போயிருந்தன. கிணறுகள் எல்லாம் அழுக்காகியிருந்தன.

கணேசலிங்கத்தின் மனதில் பழைய நினைவுகள் அலை அலையாய் எழுந்தன. இந்த மண்ணில் தானும், இப்பகுதி மக்களும் வாழ்ந்த நிம்மதியான வாழ்வு பற்றி நினைத்தபோது, இன்றைய நிலை வேதனையை அளித்தது. நினைச்ச மாதிரி சுதந்திரமாக ஓடி ஆடி திரிஞ்ச இடங்களையெல்லாம் இன்று தலைகீழாக மாறிப் போயிருந்தன.

சேதமடைந்த பகுதிகளுக்கு படங்குகளைக் கட்டிக் கொண்டு சிலரும், தனியே படங்கினாலான கூடாரங்களில் இன்னும் சிலரும் குடியேறினர்.

வந்த போதிருந்த உற்சாகம் இப்போது கணேசலிங்கத்திடம் இல்லை. அவனது வீடு முழுமையாகச் சேதமடைந்திருந்ததால் அவன் மனம் குன்றிப் போனான். காணியிலே ஒரு புறத்தைத் துப்பரவாக்கி தறப்பாளினாலான கூடாரத்தில் மீண்டும் சொந்த மண்ணில் அகதி வாழ்வு போன்றே வாழ்வை ஆரம்பித்த போது அவனது மனைவி சித்திரா, "ம்.... எண்டைக்கு எங்களுக்கு விடிவு வரப்போகுதோ?" என அங்கலாய்த்தாள்.

நிவாரணமாகக் கிடைத்த அரிசியும், பருப்பும் அன்றைய சமையலுக்குக் கை கொடுத்தது. எல்லோரும் தத்தமது காணிகளைத் துப்பரவாக்குவதிலும், வயற்பரப்பை செருக்குவதிலுமாக வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். மழை பெய்ததும் பழையபடி விவசாயமானது செய்யலாம் என்ற ஆதங்கம்!

வயலில் விளைந்த அரிசிச் சோறு, குள

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

த்தில் பிடித்த மீன், காட்டில் வேட்டையாடிய உடும்பு அல்லது கோழி என வயிறாற உண்ட நினைவில் கணேசலிங்கன் ஏங்கினான். விட்டுவிட்டுப் போனமாடுகள் எதையும் காணவில்லை. அவை இருந்தபோது காலையும் மாலையும் பால் கறந்து குடித்த ஞாபகத்துடன் சித்திரா, சாயத் தண்ணியை அருந்தினாள். கடந்த ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக பழக்கப்பட்டது தான். எனினும் ஊர் திரும்பிய பின்னரும் அதேநிலை தான் என்று ஏக்கம்.

"நாளைக்கு அரசாங்க அதிபர் இங்க வாறாராம். விதை நெல்லுப் பற்றியும், உழவுக்கு ஒண்டுரண்டு உழவு இயந்திரம் எண்டாலும் தரச் சொல்லியும் கேட்டுப் பாப்பம்" என்று கூறிய கணேசலிங்கத்தின் கூற்றை மற்றவர்களும் ஆதரித்தனர்.

மறுநாள் அரச அதிபரும் அதிகாரிகளும் அப்பகுதியைப் பார்வையிட வந்த போது முன்னர் போர்க்காலத்தில் அரச அதிபராக இருந்த அதிகாரி. தற்போது அமைச்சின் செயலாளராக வந்தபோது கணேசலிங்கத்தின் மனதில் நம்பிக்கை துளிர்விட்டது. ஏனென்றால் அவருக்கு இந்த பிரதேசம் எல்லாம் அத்துப்படி!

அரச அதிபர் மக்களோடு உரையாடி அவர்களது குறைகளை கேட்டறிந்தார். அனுதாபத்துடன் அவர்கள் சொல்வதைச் செவிமடுத்து ஆறுதல் கூறினார். தற்போதைக்கு அவரால் அதைத்தான் வழங்க முடிந்தது. விதை நெல்லு வழங்க ஏற்பாடு செய்வதாக கூறினார்.

செயலாளரும் மக்களுடன் கலந்து உரையாடிய போது கணேசலிங்கம் உழவு இயந்திரத்தின் தேவை பற்றிக் கூறினான்.

"உங்கட கஷ்டம் எல்லாம் எனக்கு விளங்குது நானும் இந்த மண்ணின் மைந்தன் தான்.... என்னுடைய வீடும் சேதமடைஞ்சு போச்சு..... என்னால இயன்ற எதையாவது செய்ய வேணுமெண்டதால தான் ஓட்வு பெற்ற பின்னரும் மீள் நியமனம் பெற்று பணியாற்றுகிறன்.... கட்டாயம் உங்கட தேவைகள் பற்றி உரையாடி உழவு இயந்திரங்கள் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கிறன்.... கவலைப் படாதைடங்கோ...."

"அதோட எங்கட கிராமத்து டிஸ்பென்சரியும் இன்னும் இயங்கேல்லை. வருத்தம் துன்பம் எண்டா அக்கராயனுக்குத்தான் போகவேணும்.... பயணம் செய்ய வாகனங்களும் இல்லை. சயிக்கிள் கூட இல்லை ஐயா...."

"உங்கட டிஸ்பென்சரிக்கு பகுதிநேரமாக எண்டாலும் ஒரு டொக்ரரை அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கிறன்.... பள்ளிக்கூடம் என்ன மாதிரி..., இயங்க ஆரம்பிச்சிட்டுதோ?"

"ஓம் சேர்.... இருபது ஆசிரியர்கள் இருந்த இடத்திலை ஐஞ்சாறு பேர்தான் வந்தவை. இரண்டு மாஸ்ரர்மாரும் ஒரு ரீச்சரும் சண்டைக்குள்ளை அம்பிட்டு செத்துப் போச்சினமாம்...."

"ஓம்..... நானும் கேள்விப்பட்டனான்.... என்ன செய்யுறது?..... இருக்கிற வளங்களைக் கொண்டு நாங்கள் மேல எழுந்து வரப் பாக்கவேணும்.... நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை..... வாழ்க்கையில துன்பம் மட்டும் தொடர்கதையாக இருக்கப் போறதில்லை..... இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வரும்.... எண்டாலும் எங்கட சனம்

அடுத்த 2011 ஜனவரியில்: 45-வது ஆண்டு மலர்- தயாராகின்றது.

காத்திருக்காமல் படைப்பாளிகள் இந்த ஆண்டு மலருக்குத் தத்தமது ஆக்கங்களை எழுதி அனுப்ப முனையங்கள்.

ஆண்டு மலர்கள் எப்போதுமே பாதுகாத்து வைக்கத் தக்கவை.

- ஆசிரியர்

நீண்ட காலமாகத் துன்பத்துக்குள்ளே வாழ்ந்திட்டுதுகள்..... இனியாவது விடிவு வரும் எண்டு நம்புவம்...."

செயலாளரின் நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகளில் கணேசலிங்கமும் ஏனையோரும் உற்சாகமடைந்தனர்.

"கோயிலுக்கு விளக்கு வைக்க வழிபாடுகளை நடந்துங்கோ..... எங்கட கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்களை கைவிடக் கூடாது..... எங்கட இன அடையாளங்கள் அதுவும் எங்கட மொழியும் தான்...." செயலாளர் தொடர்ந்தார்.

"கடவுள் இந்த அநியாயங்களை எல்லாம் பாத்துக் கொண்டு தானே இருந்தவர்....! அதால கடவுளிலை வெறுப்பாக இருக்கு..... சேர்...." கணேசலிங்கம் கூறினான்.

அவனது கூற்றில் இருந்த நியாயத்தை உணர்ந்த அமைச்சின் செயலாளர் ஒரு கணம் கண்களை மூடி யோசித்தார். 'கடவுள் ஏன் கல்லானான். மனம் கல்லாய்ப் போன மனிதர்களாலே' என்ற பாடல் தான் நினைவுக்கு வந்தது.

"குளத்து வாய்க்கால் எல்லாம் புதர் மண்டிப் போய்க் கிடைக்கு சேர்.... நீர்ப் பாசனத் திணைக்களமும் சரியாக இயங்கத் தொடங்கவில்லை....." கணேசலிங்கம் கூறினான்.

"இப்ப இருக்கிற நிலைமையில எல்லாத்துக்கும் பிறரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கேலாது.... நீங்களே செயல்ல இறங்க வேணும். மண்வெட்டி, புல்லு வெட்டி எல்லாம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யுறன். இந்தக் காலபோக விதைப்பை எல்லோரும் செய்யவேணும்..... இல்லாட்டில் தலையெடுக்கவே முடியாது...."

அவரது கூற்றில் உள்ள நியாயம் அனைவருக்கும் புரிந்தது.

"சாம்பல் மேட்டில இருந்து உயிர்த் தெழுகின்ற பீனிக்ஸ் பறவை போல நீங்கள் எல்லாம் மேல் எழுந்து வரவேணும். வன்னி மக்களுக்கு உழைப்பைப் பற்றி நான் சொல்லித் தரத் தேவையில்லை.... வடபகுதிக்கே அரிசி வழங்கிய உங்களால மறுபடியும் அந்த நிலைக்கு வரமுடியும்...."

அவரது கூற்றிலே அவர்களது மனதில் நம்பிக்கை ஒளி தெரிந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனதுடைய எதிர் வரவு?
எனதுடைய நன்பன் வரவு?
இருநாடுகளையும் வைக்கருத்துரைப்பவன் வரவு?

நான் யாரோடு இருக்கச் சொன்னாலும்
மகிழாத மனதை மாற்றுவதில்
இந்த உறவு
எப்படியும் இருக்கவேண்டும்
இருநாடுகளையும் வைக்கருத்துரைப்பவன் வரவு?

நீ யார்?
நீ யார்?
நீ எப்படிப்பட்டவன்?
நீ என்னை எப்படிப் பார்க்கிறாய்?

சமயம் நான் சிந்திக்கத் தவறுகிறேன்
உனக்கு சாதகமாக சிலவேளை.

ஆதலால்தோழா

பூரிய உறவுகளைப் பூடகமாகக் கதைக் கதை
மனிதமனங்கள் இடிபடாதபடி வைத்திருக்க நினைக்கிறாய்.
காலத்துக்காலம்
பின்னடைவுக் கிளிகிளிட்டு
தொடர்பாடலைத் தூண்டுவாய் நீ.

என்னை வழிப்படுத்துவதற்கும் கூட
உன்னழிப்படுத்துவதற்கே முதியம் இருக்கிறாய்.
சிலநேரம் நான் சிறுமைப்பட உன் சித்தமுமிருக்கலாம்
சிலவேளை நானெல்லோரும் தூண்டுகோலாகிறேனோ.

இப்போது நான் புரிந்துகொண்டேன்
என் முதல் எதிர் நீதானென்று!

எனது முதல் எதிரி நீ!

–கொழுவை பி. திருச்செல்வராஜா–

நண்பர் ஜமாலன் தமிழ்மணத்தில் தமிழான பலரை நீலக்கிய ரசனையாளர், அடர் வனப் பிரதி மற்றும் வலைப்பதிவில் சார்ந்த கவி சில கவிதைகளை பற்றிய குறிப்பு இடுகைகளுடன் உலகம் முழுவதும்

http://blogger.com.blogspot.com/2009/01/blog-post_01.html

பதிவுலகத் தமிழ்க்கவிதைகளும் நானும் – மௌனத்தின் அரசியல்ம் அரசியல் மௌனமும்

-ஜமாலன்-

தமிழில் கவிதை எழுதாதவர்கள் என்று ஒரு தொலைந்துபோன இனம் நினைத்து வருகிறது. எழுதுபவர்கள் பெரும்பாலும் கவிதையிலக்கிய எழுத்தை முன்னிறுத்தி. கவிதை என்பது எழுத்தில்லாத முன்னை காட்டிலும் இன்று தொடர்ந்து பரவிய தத், அதைவிட இன்றைக்கும் அதைவிட பொதுவாக பேசுகிறது. தமிழ் கவிதைகளில் என்னைக் கவர்ந்த கவிதைகளை முகநூலில் வலைப்பூ வழியாக நான் கவிதை எழுதத் தொடங்கிய காலங்களில் என்னை ஆர்ச்சித்த கவிதைகளில் முதலிடம் முன்னோடி உலகப் புகழ்பெற்ற பாலஸ்தீன கவிஞரான முகமூத் தர்வீஷ் (Mahmoud Darwish) பற்றியவை. கவிதைகளுக்கிடையே முக்கிய கவிதை. முதல், பதிவுகளில் ஏதோ கவிதைகளைப் பற்றிய குறிப்புகளை எழுதுகிறேன் அதில் முதலில் பதிவுலகில் உள்ள கவிதைகளைப் பற்றி ஒரு அறிமுகம் நிச்சயம்.

புதிதாகவும் மாலைத தினமணி.காம் கபாதரி நண்பர்களுக்கு சிற்றிதழ்களில் கவிதை எழுதி வெளிப்படுத்துவதைவிட முகநூல் கவிதைகளில் பிரதலம் பிரபலமாக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உள்ளன பெரும்பாலான கவிதைகள் என்றா லும் காதலின் துயர் நிரம்பிய பொழுதுகளை நுன்னுணர்வுடன் சொல்கிறது இக்கவிதை கள். இழந்த மழை.. என்ற இக்கவிதையில் தான் எனக்கு இவர் பதிவில் அறிமுகமா னார். அக்கவிதையின் எளிய நடையின் உள்ளார்ந்து ஆழமாக நான் உணர்ந்த பொருளை பின்னோட்டமாக இட்டேன். கவிதை எளிய நடையில் பாலியல் பற்றி பேசுவதாக எனது இடையீடு இருந்தது. அந்த இடையீட்டை அப்படியே தருகிறேன்.

இரவோடிரவாய்
வந்து போய் விட்டிருக்கிறது
மழை.
முன்வாசல் மரங்களின்
இலைகளிருந்து
துளித்துளியாய்ச் சிந்தும்
நீர்த்துளிகள்
நினைவூட்டியபடி விழுகின்றன
நான் தவறவிட்ட தருணங்களை!
இந்த கவிதையை நான் வேறுவிதமாக வாசிக்கிறேன்.

இரவு பெய்த மழையும்
இழந்துவிட்ட தருணங்களும்..

இந்த இரண்டுவரிகளை ரொமாண்டி சைஸ் பண்ணாமல் யதார்த்ததில் பொரு த்தினால்.. இதற்குள் ஒடுங்கி கிடக்கும் ஒரு அமைப்பு பாலியல் குறித்த அவதானிப்பைக் கோருகிறது. பெண்ணிய வாசிப்பில் பெண் இழந்த தருணங்களா? அல்லது அவளுக்கு மறுக்கப்பட்ட தருணங்களா? என்கிற கேள் வியையும் எழுப்புகிற்து. கவிதை ஆசிரியை அல்லது கவிதைக்குள் பேசும் குரல் தன்னை பெண் அடையாளமாக உணராமல் சமூகம் கட்டமைத்துள்ள பெண்ணாக உணர்கிறது. மறுக்கப்பட்ட தருணங்களை இழந்த தருணங்களாக இக்கூற்ற இங்கு வடிவமைகிறது.

பொதுவாக புதுக்கவிதைகளில் மழை என்பது பாலியல் குறியீடாகத்தான் வருகி றது. கலாப்ரியாவின் கவிதைகளை வாசித் தால் மழையின் பண்முக அர்த்த சாத்தியங் களை புரிந்து கொள்ள முடியும். விமர்சனம் தலையைச் சுற்றினால்.. ஒரே ஒரு keyword மழை என்பதை பாலியில் கலவியுடன் பொருத்திப் பாருங்கள். இது கவிதைக்குள் இயங்கும் அமைப்பு.. அல்லது கவிதையின் நினைவிலப் புலம் புலப்படும்

இதற்கு காயத்ரியின் பதில் "ஜமாலன்.. எதுக்கு இப்பிடி என்னைத் திட்டிருக்கீங்க? ஒண்ணுமே புரியல." எனது வாசிப்பு எனக் கான பிரதியை உருவாக்கிவிட்டது போலும்.

சிறுகதைக்கான நுட்பம் இவரது கவி தைகளின் இறுதிவரிகளில் தெறிப்பதைக் காணமுடிகிறது. கோபித்த காதல்! இக்கவி தையில் காதலின் கோபம் அழகியது என் பதை ஊடல் குறித்த சங்கத் தமிழ் இவரிடம் சொல்லியுள்ளது. வனம் மனதின் ஒரு குறியீ டாக மாறும் கவிதை இது. புள்ளிகளால் ஆன கோவமே மனதின் தத்துவச் சிக்கலாக மாறும் கவிதை இது. தப்பித்தலின் சாத்தியங்கள்... பெண்மீது நிர்பந்திக்கப்பட்ட துயர் நிரம்பிய வாழ்வை ஒரு தொட்டிச் செடி யாக முன்வைக்கிறது இக்கவிதை. தனி மையை சொற்களால் நிரப்பமுடியாது என்கி றது இந்த தனித்திருத்தல். சொல் என்பது ஒரு சொல்தான் என்பதாக உள்ளது இக்க விதை. காதலின் வாசத்தை மென்மையாக பரவவிடம் கவிதைகள் இவருடையவை.

முடிவற்ற அன்பைத் தேடிக்கொண்டிருக் கும் முபாரக் தனது பதிவை கவிதைக்கு மட்டுமே அர்ப்பணித்து விட்டார் என நினைக் கிறேன். கவிதைகளால் அவர்தேடிய அன் பில் மிஞ்சியிருப்பது பெருந்தனிமையே. தனிமையை கவிதையாக்கியிருப்பவர்க ளில் குறிபிடத்தக்க இடம் உண்டு இவரு

க்கு. அவரது கவிதைகளை நான் எனக்கு நெருக்கமாக உணரக் கர்ணம், நானும் அந்த கொடுந் தனிமையில் இருந்தவன் தான். ஒருவகையில் கவிஞர்கள் எல்லாம் நீர்த் தாவரங்களைப் போன்றவர்களே. ஈரம் இல்லாவிட்டால் உலர்ந்து போய்விடக் கூடி யவர்களாக உள்ளனர். இந்த ஈரம் பெண் எனும் உடல்-வெளிச் சுரக்கும் ஈரம்தான். சொற்களோடுதான் வாழ்வென்றாகிவிட்ட பிறகு... என்ற இக்கவிதையின் வரிகள்..

தனிமை நிரம்பியிருக்கும்
அறைகளில்
சொற்களைத்தான்
புணர வேண்டியிருக்கிறது

இக்கவிதைதான் அவரை எனக்கு அறி முகப்படுத்தியது. உண்மையில் எனது முதல்நூல் அந்த தனிமையில் எழுதப்பட் டதுதான். ஒருவேளை நானும் அந்த புணர்ச்சியில் ஈடுப்பட்டவனோ?

உனக்கென என்ற கவிதை வரிகள்....

எனக்கென நான்
என்ன வேண்டிக்கொள்ள முடியும்?
நான் தேடிவரும்
நீ எனக்கென மட்டும் இல்லை
மேலும்
உனக்கெனவும் இருக்கிறது
சில துயரங்கள்
எனினும் அது
உனக்காக காத்திருத்தலைப் போல
கடினமானதல்ல

இக்கவிதைக்கான எனது பின்னோட்டம் 'பன்முக வாசிப்பைக் கொண்ட கவிதை இது. கவிதையின் மையம் அல்லது கவிதை 'நீ எனக்கென மட்டும் இல்லை' என்கிற வரியி லிருந்துதான் வளர்ந்து இந்த வடிவத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இந்த வரிதான் கவிதையின் மையம் அல்லது உயிர் எனது வாசிப்பில். இதில் கேட்பவ னாக உள்ளவன் அல்லது உள்ளவள்-களைப் பொருத்தினால் பல அர்த்தங்கங் கள் வரும். 1. உள்ளவள் - ஒரு தாசி (பரத் தையே அல்லது விபச்சாரி அல்லது பாலி யல் தொழிலாளி). 2. காதலி 3. நண்பி 4. காதலன் 5. நண்பன். மேலும் காத்திருக்கும் எல்லா அனுக்கமான உறவுகளுக்கும் இது பொருந்தும். தன்பால் புணர்ச்சிக்கூட. காதல் கவிதைகளை ஏன் பெண் ஆண் என்கிற எதிர்வுக்குள் வைத்து வாசிக்க வேண்டும். ஆண்-ஆண் பெண்-பெண் என்கிற இணைக் குள் வைத்து வாசித்துப் பார்க்கலாம். 'வேண்டிக் கொள்ள முடியும்' என்கிற வார்த் தையை பிரார்த்தனை என்கிற இறையியல் தளத்திலான ஒன்றாக வைத்தும் வாசிக்க லாம். அல்லது இறைவனிடம் ஒரு வேண்டு கோளாக கொண்டும் வாசிக்கலாம். இறைவ னுக்கு ஏது துயரங்கள் என்கிற கேள்வி வரும். இதற்கு ஒரு உளவியல் விளக்கம் உள்ளது.

வேட்கை என்பது ஒரு குறை. அதாவது குறை இருந்தால்தான் அதை நிறைவு செய்ய வேண்டிய விருப்பம் ஏற்படும். அந்த விருப்பமே வேட்கையாக மாறுகிறது. இறை வன் மனித குலத்தை படைத்து தன்னை சரணடையவோ அல்லது தன்னை வணங்கு வதையோ அடிப்படை நிலைப்பாடக வைப் பது என்பதே இறைனின் ஒரு வேட்கைதான். ஏனென்றால் அது அவனிடம் உள்ள குறை. இந்த குறை நிறைவேற்றத்திற்கு தடையா னவனே சாத்தானாக கற்பிதம் செய்யப்படுகி றது. இந்த குறை குறித்த உரையாடல்களே திருமறைகள் மற்றும் தேவதூதர்களின் தூதுத்துவம் எல்லாம். குறை அல்லது வேட் கையே துயரத்திற்கான மூலகாரணம் என் கிறது பௌத்தம். ஆக, இறைவனின் துயரம் தனது படைப்புகள் தன்னை முழுமையாக சரணடைவதற்காக சாத்தானுக்கு எதிரான போராட்டமும். அதன் வெற்றியுமாகும். எதிர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறையாகப் பார்த்தால் மற்றொருவருக்கு உரிமையான பொருளுடன் ஆன உறவு எனவும் விரிக்கலாம். அல்லது காதல் மட்டு மல்ல கள்ளக்காதல் பற்றியதும் இந்த கவிதை. மற்றொருவருக்கு உரிமையான பொருளுக்கு காத்திருத்தல் பற்றியதாக வாசிக்கலாம். கடவுள் துவங்கி கள்ளக் காதல்வரை இக்கவிதைக்கு பொருந்து கிறது. 'குருவித் தலையில் பனங்காய்' என்று எண்ண வேண்டாம். குருவிக்கு அதை தாங்கும் சக்தியை கவிதை மொழி தந்திருப்பதே இதன் சிறப்பு.

கிளிஜோசியம் என்கிற கவிதையில் வெளிப் படும் சமூகக் கோபமும், சலிப்புக ளின் வனம் கவிதையில் காமம் ஒரு கார்டூன் படம்போல பல மிருகங்களாக வளர்ந்து நிற் பதும், வாழ்வின் சிக்கலான முரண்கள் முடி வற்ற கேள்விகளாக தொடருவதும், தனி மையின் சிலுவைப்பாடுகள் பற்றிய எண்ண ற்ற கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளது இவரால். நான் மிகவும் அனுக்கமானது இவரது வெறு மையின் கண்கள், வேறொன்றும் இல்லை என்ற இந்த இரண்டு கவிதைகளில்தான். தனிமையின் விரகம்தாபம் எப்படி வலி நிறைந்த மௌனத்தின் எழுத்தியக்கமாக மாறுகிறது என்கிற வித்தையை படிக்க இவரது கவிதைப் பதிவுகள் சரியான ஒரு புகழிடம்தான். பிரச்சனை நுழைந்தவுடன் நமது விரகமும் காமமும் ஒரு படிகமாக நமக்குள் மாறி உருளத் துவங்குவதை தவிர்க்க முடியாது. கடவுள் குறித்த இவரது விசாரணை தனியாகப் பேசப்பட வேண்டிய பல கேள்விகளைக் கொண்டது.

எழுத்தை, கவிதையை ஒரு மொழி விளையாட்டாக மாற்ற முனையும் பின் நவீ னத்துவத்தின் பாதிப்புகளொடு ஒரு நவீனத் தன்மைக் கொண்ட கவிதைகளை எழுதிச் செல்பவர் ஜ்யோவ்ராம் சுந்தர். இவரது அ-கவிதைகள் பதிவுலகில் ஒரு புதிய வரவு. இவரது கவிதைகளில் சொல் அலங்காரங் கள் 'ரொமாண்டிஸிஸம்' எனப்படும் கற் பனை சார்ந்த கனவுகள் இல்லை. நேரடிச் சொல்லில் எழுதப்படும் கவிதைகள். ஆத்ம நாம் கவிதைகளில் உள்ள இந்த தன்மை இவரின் முக்கிய போக்காகும். மழை பற்றிய இக்கவிதையில் மழைக்கான எந்த கற்பனை யும், காதலும், புனைவும், குறியீடும் இல்லை. இங்கு உடல்களின் அரவையாக நிற்கும் மனிதர்களின் ஒதுங்கலும் அது தரும் உணர்வும்தான் இக்கவிதை. அப்பாவும் அம்மாவும் காணாமல் போக்கியவை என்ற இக்கவிதையில் நவீனக் கவிதையின் குணாம்சங்களில் ஒன்றான உயிர் உள்ள உயிரற்ற (சேதன அசேதன) பொருட்களை சமதளத்தில் வைப்பதன் மூலம் ஒரு மனித இழப்பை சொல்வது. மகனை ஒரு உயிரற்ற பொருளாக மாற்றும் அந்த இறுதி வரிகள் அருமை. மனிதன் தனது மையத்தை இழ ந்து ஒரு மறந்து வைத்தவிட்ட 'பொருளாக' மாறும் நவீன காலத்தின் அவலம்தான் இக்கவிதை.

சீறிச் சீறி
சுழன்றடிக்கிறது காற்று
நாற்புறமும்
விழுந்த ஒன்றிரண்டு மழைத்தூறல்கள்
மண் வாசனையைக் கூடக் கிளப்பவில்லை
மரங்கள் பேயாட்டம் போடுகின்றன
மனதின் விகார உருவங்களாய்
தனிமை பயமுறுத்த
காற்றைப் பார்த்தபடி
கழிகிறதென் பொழுது

தனிமை பற்றிய இக்கவிதையை முபா ரக் மற்றும் காயத்ரி முன்வைக்கும் தனிமையுடன் ஒப்பிடும்போது இது மற்றொரு பரிமாணத்தை சொல்வதை உணரமுடியும். அக்கவிதைகள் விரகத்தின் வேட்கையை

யும், காதலின் வேட்கையுயும் அடிப்படையா கக் கொண்டவை என்றால் இத்தனிமை வேட்கையற்ற நிலையில் உருவாகம் ஒருவகை விட்டேத்தியான தனிமை. இது கிராம நகர உடல்பாடுகளின் உள்ளுணர் வின் வெளிப்பாட்டை நமக்குச் சொல்கிறது. நகர மனிதனுக்குள் அடர்ந்திருக்கும் வெறுமையைச் சொல்வது இவை. காண் கிரீட் வனத்திற்குள் தனிமையாக உணரும் நிலை இது.

வாழ்வை ஒத்திப் போடுதல் என்பது மதங்களின் சொர்க்க, நரக பெரும்பனைவு களை கேள்விக்கு உட்படுத்துகிறது இக்கவிதை. விரும்பியதும் வாய்த்ததும் வாழ்வின் யதார்த்த முகத்தை சொல்லும் நமது பெரும்பான்மையினரின் அனுபவமே. சுந்தரின் மொழிநடை இயல்பானது. கவி தைக்காக தேர்ந்தெடுக்கும் சூழலும்கூட மிக வும் எளிமையான அன்றாட அனுபவங்களே. இது குறித்து எழுத நிறையவே உண்டு இவரது கவிதைகளில்.

தனிமையில் இருந்து தனிமையின் இசையை இசைக்கும் அய்யனார் தற்சமயம் கூட்டிசையில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்றாலும், அவரது தனிமையின் வாசத்தை பேசும் நுட்பமான கவிதைகள் அவருடையவை. வளைகுடா நாடுகளின் தனிமையில் உள்ள பிரத்யேகக் குணம் அந்த தனிமைக்குள் பாலுணர்வம், விரகமும், காமமும் இருப்பது. காரணம் இங்கு தடை செய்யப்பட்ட அந்த வெளிப்பாட்டு உணர்வுகளின் விளைவு அது. திரையிடப்பட்ட கண்களே ஒரு பெரும் திரைக்காட்சியின்பமாக மாறும் நிலை அது. திரவ போதையும், திடமான முலைகளும் (குறிப்பாக பெருமுலைகள். பெருமுலை வேட்கை என்பதை ஓடிபல் உணர்வு என்கி றது பிராய்டியம்) அடிப்படை உந்து சக்தி யாக உள்ள கவிதைகள் இவருடையவை. உயிர்த்திருத்தல் என்பது என்ன? இயல்பாக இருத்தல் என்பதுதான். எதிர்மறையாக இன்றைய வாழ்வு இயல்பற்றதாக உள்ள தின் துயரத்தை சொல்கிறது இக்கவிதை. வனங்களில் அலையும் நீலி ஒரு புராதனத் தாயின் கானக அலைச்சலை சொல்வதாகி றது. ஆதியின் மூல வடிவத்தை மீட்டெடுத் தல் இங்கு புணிதமும் வன்மும் இணைந்தே செயல்படும் தன்மை கவிதையாகி உள் ளது. இருத்தலின் சுயவதையே இவரது கவி தைகள் என்றாலும்... சொற்சிக்கனமற்றவை என்பது சற்றே நிரடலாக உள்ளது.

பதிவுலகின் கலக எழுத்தாளராக அறி யப்படும் சுகுணா திவாகர் நுட்பமான கவி தைகளையும் எழுதக் கூடியவர் என்பதை சொல்லுகிறது அவரது இப்பதிவு. தலையூழி என்கிற இகக்விதை ஏற்படுத்தும் படிமம் அதீதமானது. யோனியில் முளைத்த குறு வாள் புணர்ச்சியின் வன்முறை சார்ந்த நிக ழ்வை சொல்லும் இக்கவிதை சிறுமிகளின் மீதான வன்புணர்ச்சியை சொல்வதாகிறது. ஆண்விடாய் இக்கவிதை முற்றிலும் புதிய தளத்தில் ஒரு ஆணின் தன்பால்-புணர்ச்சி வேட்கையை வெளிப்படுத்தும் கவிதை. பாலியல் அதீதங்கள் பற்றிய ஒரு கலகக் குரலாக உள்ளன இவரது பெரும்பாலான கவிதைகள். சற்று உரத்த குரலில் ஒழிக்கக் கூடியவை.

பேசலாம் என பதிவுலகை அழைக்கம் கவிஞர் வ. மணிகண்டன் தமிழ் சிறுபத்தி ரிக்கை உலகில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கவிஞராக உள்ளார். பதிவுகளில் இவரது கவிதைகள் காணக்கிடைக்கவில்லை என்றாலும் இவரை அறிந்து கொள்ள இங்கு உள்ள கவிதைகள் உதவும். தனது பேச் சினை எதிர்கொள்ள முனையும் சூழலின் வலியை உணர்த்தும் உடைந்து நொறுங் கும் மீன் தொட்டிகள் பற்றிய கவிதை. காது களை மட்டும் விரும்பும் எதிராளிகளிடம்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நமது மௌனத்தை கலைத்தால் நம்மையே உடைக்கிறார்கள். மொழி என்பது ஒரு போராட்டக் களம்தான் (battlefield). தனது 'தானை' நிறுவிக் கொள்வதற்கான போராட்டக்களம் என்பதை நுட்பமாக சொல்கிறது இக்கவிதை. உடல் வாசமே கதையாக மாறும் நினைவின் பத்தை சொல்லும் கவிதை 'கதை சுமந்து திரியும் வாசம்'.

தமிழின் தற்காலத்தில் சிறுபத்திரிக்கையில் எழுதிவரும் மற்றொரு குறிப்பிடத்தகுந்த கவிஞர் கடற்கரய். இவரும் பதிவுகளில் கவிதைகளை வெளியிடவில்லை என்றாலும் இவரது கருப்பு மனிதன் என்கிற இப்பதிவில் கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன. இங்கும் இவரது சில கவிதைகளை படிக்க முடியும். அக்கவிதைகளில் ஒன்றான 'கடவுளின் தற்காலப் பிரச்னை' என்கிற இந்த நெடுங்கவிதை புதுமைப்பித்தனின் கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும் கதையைப்போல தற்காலத்தில் சென்னைக்கு வரும் கடவுள் படும்பாடும் மாறும் விதமும் என ஒரு நவீன கதையாக விரிகிறது. கடவுளின் குழப்ப நிலையை சொல்கிறது கவிதையின் இந்த இறுதி வரிகள்....

படைத்தல் ரட்சித்தல் காத்தல் அழித்தல்
என்று பல வருடம்
ஊதாரிதனமாய் வாழ்க்கை நடத்திட்ட
கடவுளுக்கு
சட்டம் ஒழுங்கு பா'கள் புரிபடாமல்
போனதால் இப்போதெல்லாம்
கையாலாகாதவனாய் காலத்தை கழித்து
கொண்டே வருகிறார் கடவுள்.

இங்கு மாதிரியாகச் சொல்லப்பட்ட கவிதைகள் மட்டுமே இவர்களை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திவிடாது. இது ஒரு வழிதான். பயணம் உங்களிடம்தான் உள்ளது. கவிதை என்பது என்ன? என்ற கேள்வியுடன் இதனை முடிக்கலாம். கவிதை என்பது ஒரு உணர்வுநிலை. அதன் உடனடி விளைவு அது ஏற்படுத்தும் ஆழ்ந்த மௌனமும் அது உருவாக்கும் மனப்படிமும். மௌனம் இரண்டுவகையானது. ஒன்று செயலூக்கமுள்ள மௌனம் (active silence) மற்றது செயலற்ற மௌனம் (passive silence). படைப்புகள் ஒருவருக்கு ஏற்படுத்தும் ஆழ்மன பாதிப்பு என்பது உருவாக்கும் மௌனம் செயலைத் தூண்டுவதாக சமூகக் கோபத்தை கொண்டதாக மாறினால் அந்த மௌனம் செயலூக்கமுள்ள மௌனம் எனலாம். அக்கவிதைகளையே சமூக மாற்றத்திற்கான ஆயதமாக ஆக்கிய கவிதைகள் எனலாம். பாலஸ்தீனக் கவிஞரான மகமுத் தார்வீஸ் துவங்கி வசந்தத்தின் இடி முழக்கம் என நக்சல் எழச்சியை முழங்கிய செரபண்டராஜ் மற்றும் இன்குலாப் வரை அத்தகைய கவிஞர்களாக அடையாளம் காணலாம். சில பாதிப்புகள் ஏற்படுத்தும் மௌனம் செயலற்ற நிலையை உருவாக்கலாம். அந்நிலை அகநிலை பதிப்பாக மனதை மனிதாயப்படுத்துவதாக இருக்கிறதா? அல்லது மனதில் வக்ரத்தை, நோயுணர்வை உருவாக்குகிறதா? என்பதை பொறுத்து அம்மௌனத்தின் அரசியல் இயங்குகிறது. இங்கு காட்டிய கவிஞர்கள் அத்தகைய மனதின் அரசியலைப் பேசுபவர்கள். இவர்களது குரல் உரத்தக் குரல் அல்ல. மனதை மனிதாயப்படுத்தும் அக நிலை சார்ந்த கவிதைகள். இதைத்தவிர, எண்ணற்ற கவிஞர்களும், கவிதைகளும் நமது வாசிப்பின் பரப்பிற்கு வெளியே இயங்கிய படித்தான் இருக்கிறார்கள். அதைநோக்கி நகர இப்பதிவு உங்களுக்கு உதவக் கூடுமெனில், அதுவே இந்த உழைப்பிற்கான பலனாக இருக்கும்.

குறுங்கதை

மறுபக்கம்

–வேல் அமுதன்

அன்று வெள்ளிக்கிழமை மாலை. நான் மயூரா அம்மன் கோவிலுக்குப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறேன்.

வழியில் அந்த Ligueur Bar. அதன் வாசலில் அன்று எனக்குச் சமயம், தமிழ் படிப்பித்த எங்கள் வாத்தியார். அவர் என்னைக் கண்டதும் ஓடோடி வந்து, "எப்பிடிச் சுகம் தம்பி?" என விசாரிக்கின்றார்.

அன்று பாடசாலையில் நான் கண்ட வாத்தியாருக்கும், இன்று நான் கொழும்பில் சந்திக்கும் வாத்தியாருக்கும் இடையில் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளளவு வித்தியாசம். அன்று சந்தன வாசனை, இன்று மதுவாடை.

ஒரு கணம் வித்தியாசத்தைக் கவனித்துக் கொண்டு, "சுகத்திற்குக் குறையில்லை. நீங்க எப்பிடி?" என நானும் பதிலுக்கு குசாலம் விசாரிக்கின்றேன்.

"இப்ப Pension தானே தம்பி. ஒரு மாதிரி காலமோடுது.... வாங்க தம்பி ஒரு Shot அடிப்பம்"

"இல்லை மாஸ்டர், நான் குடிப்பதில்லை" அன்று தோத்திரமொன்றை மனனம் செய்யாததற்கு நூறு முறை தோப்புக் கரணம் என்னைக் கொண்டு போடவைத்தவர், இன்று தான் தொப்பெனத் தலைகீழாக வீழ்ந்த நிலையில்.... என்பன போன்ற சோக நினைவலைகள் மனத்திடை அலைமோத, நிலைமையைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு நான் பேச்சைத் தொடர்ந்தேன். "என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்" என மன்னிப்புக் கேட்டேன்.

இந்த நேரம் எனக்கு நல்ல அறிமுகமான எங்கள் காலி வீதி Gaments Shop அழகிய Sales Girl ஒருத்தி வந்ததும் வராததுமாக, "Sir எனக்கு Marriage முடிஞ்சது. நாங்க ceremony க்குச் சொல்லிச் செய்யவில்லை...." எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த வேளை, "பறவாயில்லை, தங்கச்சி! வாழ்த்துக்கள்!" என நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

நிலை குழம்பி- மனம் மயங்கி நின்ற வாத்தியார், "அ....ச்....சா..... பேபி" எனப் அப்பெண்ணின் கன்னத்தை வருடினார்.

'பளார்..... பளார்!'- பலத்த அறைகள் வாத்தியாரின் கன்னத்தைப் பதம் பார்த்தன! அவற்றைத் தொடர்ந்து தரிசனம் தந்தவர் அந்த அழகியின் கணவன். கைவரிசை தொடராமல் மிக, மிகச் சிரமப்பட்டுத் தடுத்தேன்.

வாத்தியார் எப்பிடி மறைந்தார், அவரின் வெறி எப்படி முறிந்தது என்பது எனக்கு இன்னம் புரியாத புதிரே!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுதந்திரச் சொற்கள் இழையும் மனது

காணிக்கைக் கற்கள்

கருகருமல்
சிவலையில் பரவிக்கிடை பொழுதுகள்

சந்தோசத்தின் சீறல
மௌத்தில் உடைந்து
நாவுக்குள் ரகசியம் பெக்கிறது.

இரும்பின நெஞ்சுக் கோபுகளில்
தளிர்த்திடும் மனச
முன்னெசியில் சிந்திய
பாசச் சாயல்களை நிருமிப்பார்த்திடுகிறது

கிணற்றடியில்
அலைந்து கொண்டிருக்கிற
தூரம்பிரித்த சந்திப்பைப்
காலங்கள் அலைமோதை....

மனது வெந்து புழுங்கிற
அடுக்களைக்குள்ளே
நான் நானாய் இழைகிறது
சுதந்திரச் சொற்கள்.

கண்ணீர்த் துளிகள்
வெடிப்பதில்லை
சுருக்கடைவதில்லை

இரவுத் தூக்கத்தையெல்லாம்
குழந்தை மனது தொலைத்து
பிதுங்குவதை சமைத்தே

உலகிற்கு வியது எனக
எல்லாம் உரைந்த மௌனமே
நினைவுச் சேதக்களைவ் மணிக்கிறது

எனதே கடல்

நரு வெளிறிலிலைத் தாவலாக
எழுந்த சோடு
கழ்கிகள் மீள் இணைக்கும்
அருவிகள் அழகிறன.

பகல்நேரக் கரிவுத் ஒத்தே
நத உள்ளத்தில்
இரத்த மெது மனக்கும் வெளிகள்
எலகின்றன.

நெஞ்சுத் துண்டம்
செல்லாதுபோச்
வேரிச் சுவரழுமை
சிந்திய இயலாக்களில்
உயிரைச் சிறுகச் சிறுக விழுகிறது.

தொன்ம எச்சங்க நிறைவே
மனம் வெளியில் மற்றும் புதுசாயில்
தர்க்கமைக் தொன்று பச் ஆழம
பகல்நேர தொர்ந்தகளில்
நினைவை நெகவுக்கலை
இல்லாமலே
கழுகும் பரவைபோல
கரவுகள் கோதுகின்றன.

எல். வளவீன் அன்பு

நமது கண்ணீர் அஞ்சலி

பத்தும் புதிதாக எழுத்து இலக்கிய உலகில் மலர்ந்து, தனிப் புகழ் பரப்பில் வந்த வளர்ந்து வந்த கவிஞரும் மருத்துவருமான டாக்டர் **வை. சாரங்கன்** சமீபத்தில் அகால மரணமடைந்ததைக் கேள்வியுற்று இலக்கிய உலகமே பெரிதும் துக்கித்தது. மல்லிகையும் வருந்துகின்றது.

இந்த மண்ணில் ஒரு புதிய இலக்கியத் தாரகை ஒன்று உதித்து வருவதாக மல்லிகை பெருமிதம் கொண்டது. அவரது கவிதைத் தொகுதியொன்று வரையும் **மல்லிகைப் பந்தல்** வெளியீடாக வெளியிட வேண்டுமென அவருடன் கலந்துரையாடி மகிழ்ந்திருந்தோம்.

அந்த ஆழ்ந்த மருத்துவப் படிப்பு, அவரிடம் நிறைந்திருந்த இலக்கிய ஆளுமை எல்லாமே கடைசியில்- திடீர் மரணம் ஒன்றினால்- பாழாய்ப் போய்விட்டதுதான் இயற்கையின் விசித்திரங்களில் ஒன்று.

நூலாக வெளியிட எண்ணியிருந்த கவிதைகளில் சிலவற்றை இங்கு அவரது நினைவாக வெளியிட்டு வைக்கின்றோம்.

தணிகை.

சாதாரணன்

நான்
நிலவும் அல்ல.

நீலநிற வெளிச்சத்திலிருந்து
பிறக்கிறது. சாலைகளில்

கிளர்ந்தும்
நகமிடும் நடை மறுபிறவி.

அழுக்கியலாட்
மனச சோகங்க
அனைவரின் சோகமாய்
பரவிட நினைகளின்
பத்தாயிரமாவன்
எதையுமறிந்து எனகின்ற.
பன்னிலத்தும்

எதிலுமாகாதது.

ஒட நம்பிக்கையுடன் சென்று
கொண்டே வளர்க்க வேண்டியவர்கள்.

விழுமிய கலைகளின் இருப்பிடமும்
வாயில் இலட்சம்
எப்பக்கமும் மலைபோன்களின்
மாசுறிக் கோளங்கள்
கன சிரமங்கள்...!

விரல் போயிலை வேல
நிரம்பாது வளிறும்
நினை நிறைவேறிய நிறு
எழுதியிலையாகளால்
வெறும் பாக் மட்டும்
பாவப்படுபவர்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

ஒரு அரிப்ப

[illegible]

சிலவெழுதுகள் விழுவதேயில்லை

[illegible]

வேதனை வினா

[illegible]

திருவங்களால் மீட்கப்படும் எனது நாடு

[illegible]

எனது எருமைத் தேசம்

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

பாடலும் தொழுகையும்

[illegible]

கம்பியூட்டர் கண் முன்னால், ஒரு பிழல் சித்திரமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. கடைசியில் மிஞ்சியது, இப்படி வருகிற வெறும் வரட்டுச் சங்கதிகளைக் கொண்ட கணினி யுகம் தான். நகுலனின் வீட்டில் நாலைந்து கம்பியூட்டர்கள். ஆளுக்கு ஒவ்வொன்றாய்.... எல்லாம் வெளிநாட்டுப் பணம் செய்கிற வேலை, வெள்ளைத்தோல் கொடுத்தவரம்..... அங்கே கொடி கட்டிப் பறப்பதாய் எல்லோர் நினைப்பும்.

புழு மாதிரிப் புதைகுழிக்குள் போய்விட்ட மண். நகுலனுக்கு அது புரிந்தபாடாயில்லை. மண்ணோ மனிதர்களோ எதுவும் நினைவில் நிற்காத ஒரு எஞ்சல ஓட்டம். யாழ்ப்பாண மண்ணைத் துறந்து வந்து, எவ்வளவு காலமாகிவிட்டது. கப்பலேறிக் கள்ளமாகக் கனடா தேசம் வர என்ன பாடுபட்டிருப்பான்! அதெல்லாம் பழங்கதை. பிடிவாதமாக ஒரு சத்தமான யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழிச்சிதான் மனைவியாக வரவேண்டுமென்று, அவன் தவம் கிடந்தானே, அப்படியொரு பெண்ணைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கவே ஒரு யுகம் பிடித்தது. லலிதா அவனுக்கு மனைவியாக வந்து, ஒரு வருடமாகிறது.

முதலில் அவன் கனடாவுக்கு எடுத்தது, தன் அம்மாவையும், மூன்று தங்கைச்சி மாரையும்தான். அவர்களும் வளர்ந்து விட்டார்கள். படிக்கிற வயது. படிக்கிற நேரம் தவிர, மிகுதி நேரமெல்லாம் கம்பியூட்டருடன் தான். ஒவ்வொரு கணமும் இன்டர்நெட் பார்க்க வேண்டும். ஃபேஸ்புக்கில் தகவல் சேகரிக்க வேண்டும். வலைப்பதிவிலே யார் யாரோவெல்லாம் வந்து சிக்குவார்கள். நகுலனுக்கு இது இஷ்டமான விளையாட்டு. ஒரு பழக் கம்பனியில் வேலை, லலிதா வேறு வேலைக்குப் போகிறாள். வீட்டுக் கடன் அடைக்க, இருவருமே வேலைக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை. இன்னும் குழந்தை பிறக்க வில்லை. பிறந்தால் அது வேறு கமை. இப்போதைக்கு வேண்டாமே என்றிருந்தது.

நிழலுலகின்
நிஜதரிசனம்
—ஆனந்தி

ஒவ்வொரு நாளும் வலைப்பதிவில் புதிய தேடல்களுடன் அவன் இருப்பான். யார் யாரோ வந்து போவார்கள், நினைவில் நிற்காத முகங்களாய் எல்லாம் கரைந்து போகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெகுநாளாய், ஆவலோடு எதையோ எதிர்பார்த்துத் தேடுவது போல, அதுவே கதியென்று கிடந்தான். கடைசியில் அவன் தேடியது கிடைத்தது.

வானவில் சோதியாய், வர்ணஜாலக் குழம்பாய், கடைசியில் ஒரு முகம் கிடைத் தது. கேவலம் ஒரு பெண். எந்த நாட்டுக் காரியோ? அவுஸ்திரேலியா தமிழ் பெண் தான். ஒரு வெள்ளைக்காரியாய் வளர்க் கப்பட்டவள். லலிதாவை விடக் கொள்ளை அழகு. வலைப்பதிவில் வார்த்தைகளைத் தொடுத்து அவளுக்கு வைத்த முதற்குறி. அவனுக்கு மாலையாய் வந்து விழுந்தது. இனியென்ன காதலேதான்.

வெட்கம் கெட்ட காதல். ஒரு யாழ்ப்பா ணத்துத் தமிழச்சியைத் தேடி எடுத்தவ னுக்கு, ஏன் இந்தப் புத்தி இடறல்? அவன் வெகுநேரம் அவளுடனேயே பொழுதை, இன்பமாகக் கழித்தான். லலிதாவுக்குத் தெரியாமல்தான் இந்தக் கள்ளக்காதல். ஒரு நாள் பிடிபட்டான் கள்ளன். அதுவும் பின்னிவிடப்பட்ட வலைப்பதிவு மூலமே, அவர்கள் கள்ள உறவு புரிந்தது, லலிதா வுக்கு. இன்னும் கொஞ்சநாள் போனால், இது நீடித்துக் கடைசியில் அவள் கழுத்துக்குத்தான் கத்தி. அவன் துணிந்து விடக் கூடும். இது யாழ்ப்பாணமல்ல. கனடா மண்ணில் இது சகஜம். விவாக ரத்து, மறுமணம் எல்லாவற்றுக்கும் வழி இருக்கிறது. ஆளுக்கொரு கம்பியூட்டர் என்றால் நிலைமை இப்படித்தானே தடம் புரண்டு போகும். நகுலனுக்குள் புகுந்து கொண்ட சாத்தானை, யார் விரட்டுவது? என்ன சொல்லி விரட்டுவது? ஏன் நாங்கள் இப்படியானோம்?

லலிதாவுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந் தது. கனடா மாப்பிள்ளையென்று, என்ன கம்பீரமாய் வந்து சேர்ந்திருப்பாள். எல்லாம் பழக்கதோஷம். வெள்ளைமண், எங்கள் தோலை உரித்துத்தான் விட்டது. இது பகிடியல்ல, பெரிய வெட்கக்கேடு. புலம் பெயர் மண்ணின் நாகரிக விழுக்காடு.

ஓ! தமிழா! நீ எங்கிருக்கிறாய்? நகுலனோடு இதைப்பற்றி நிறையப் பேச வேண்டியிருந்தது. பேச அவனுக்கு நேரம் கிடைத்தால் தானே? எப்பவும் அந்த அவுஸ்திரேலியாக் குமரியோடுதான் அவன் பேச்செல்லாம். இனி லலிதாவோடு பேச என்ன இருக்கிறது? அவள் வெறும் பூஜ்யம். அப்படியாகிவிட்டது அவள் நிலைமை. அவளுக்கு மின் அஞ்சல் போடத் தெரியாதா? வலைபதிவு பார்க்கத் தெரியாதா? எல்லாம் தெரியும். ஆனால், அவள் தொடுவதில்லை. தொட்டால் சுடும் என்ற பயம். தன் கற்பின் மீது, அப்படி யொரு அபாரபக்தி அவளுக்கு. அந்த மண் ணால், தானும் எங்கே மாறிவிடுவேனோ என்ற பயம் அவளுக்கு.

அவன் விரும்பிய மாதிரியே, தூய்மை கெடாத ஒரு சுத்த தமிழச்சியாகவே, தான் இருக்க வேண்டுமென்ற வைராக்கியம் அவளுக்கு. அவன் எப்படியிருந்தாலென் ன? அவன் கதைதான் நாறுகிறதே. அவன் முடிவு செய்துவிட்டான், இனி அவள்தான், அந்த வெள்ளைக்காரத் தமிழச்சிதான். அவளை மணப்பதற்காக இனி எதுவும் நடக்கலாம். அந்த வீட்டில் பூகம்பப் புயல் எல்லாம் வரலாம். நகுலனு டைய அந்த மதிமயக்கமான அந்தரங்க விழுக்காடும், லலிதாவே அறியாமல்

நேர்ந்த கள்ளக் காதலும், அவளைப் பொறு த்தவரை, எளிதில் ஜீரணிக்கக்கூடிய ஒரு சாதாரண விடயமல்ல. கற்பின் புனிதமான ப்வித்திர உணர்வு, இருவருக்குமே பொது வான ஒன்றுதான். அவர்களுக்கிடையே நேர்ந்த கல்யாண உறவு லேசில் அறுந்து போகக் கூடிய ஒன்றா? சாஸ்திரரீதியாக, அக்கினி சாட்சியாக இந்தக் கனடா மண் ணில் எவ்வளவு சீரும் சிறப்புமாக நடந்தேறி யது அவர்களுடைய கல்யாணம்? இதை யெல்லாம் மறந்து, அவன் இப்படி இடை யில் தடம் புரண்டு போவானென்று யார் கண்டது?

கொஞ்ச நாட்களாக அவன் அவனா கவே இல்லை. லலிதாவோடு சரியாக முகம் கொடுத்துப் பேசவே முடியாமல், ஒரு பின்னடைவு. எல்லாம் அந்தப் பாழும் இன் டர்நெட் காதலால் வந்த வினை! அவளு க்கு அது முதன் முதலாகத் தெரியவந்த போது, பெரும் அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந் தது. எப்படி இதைப்பற்றி அவனோடு பேசுவ தென்று புரியவில்லை. அவளைப் புறம் தள்ளி வைத்துவிட்டு, அந்த இன்டர்நெட் காதலிக்காக, அவன் எதுவும் செய்யலாம்.

அவளை நேராகவே வரவழைத்து, லலிதாவின் கண்முன்னாலேயே அவன் அவளோடு குடித்தனம் கூட, நடத்தலாம். பிறகு லலிதாவின் நிலைமையென்ன? உயிர்விட்ட நடைப்பிணம் தான் அவள். இப்படிச் செத்துப் போகவா, இந்தக் கனடா மண்ணினது நாகரீக வாழ்க்கை அவளு க்கு. எவ்வளவு உச்சக் கட்டக் கனவுக ளோடு அவள் அங்கு வந்து சேர்ந்திருப் பாள். இப்போது அந்தக் கனவுகளே கானலில் பற்றியெரிகிற நிலைமைதான். மனம் தாங்காமல் ஒரு சமயம் அவள் கேட் டாள். அவனோ அடியோடு அதைக் கேளா தவன் போலக் கம்பியூட்டரில் மூழ்கியிரு ந்தான்.

இதிலே லலிதா ஒன்றுமேயில்லாமல் போன, வெறும் பூஜ்யம் மாதிரி. அவள் அழுகை குமுற, உயிர் கரைந்து கேட் டாள்.

"இது உங்களுக்கே நல்லாய்படுகுதா?"

அவன் கனவுப் பிரக்ஞைவிடாமலே, கேட்டான்.

"எது....?"

"இப்படிக் கவனத்தை சிதறடிக்கிறது? கற்பை விடுறது?"

"பெரிசாய் கற்பைக் கண்டிட்டாய்!" என்றான் அவன், அவளை முழுவதும் நிராகரிப்பது போல்.

அவள் தாங்காமல் கேட்டாள்.

"இதுக்கு நீங்கள் இஞ்சையே ஒரு பெண்ணை எடுத்திருக்கலாம். இப்படிக் கற்பழிஞ்சு போறதுக்கு, அதுதான் தகும். நான் ஒரு தமிழச்சி. என்னால் இதைப் பொறுக்கேலாது. சராசரி மனுசனாயல்ல... கற்புத் தவறாத, ஓர் உத்தமனாய் நீங்கள் இருக்க வேணும்"

அவன் இதற்கு ஒன்றும் சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்தான். வேரறுந்து போன நிலையில், அவளுக்கு விசுவாசமாக எப்படி இருப்பதென்று புரியவில்லை. மேல் தோன்றுதலான இன்டர்நெட் காதலே முக்கியமென்றுபட்டது. லலிதாவுக்காக அதை மறப்பது சாத்தியமில்லை. அப்படி யென்றால் இனி என்ன? விவாகரத்துத் தான்!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அழும்போதும் சிரிக்கும் குழந்தை

—வதிரி.சி.ரவீந்திரன்

உரு பிரமானந்தா
மல்லை ஸ்ரான்லி கல்லூரி திருவாரூர்.
சுன்றும்
மறிட்டியைப் பிறக்கவாம்
போய்ம் மகிழ்வோம்
முல்லையும்....
முல்லையும் நா
நெஞ்சில் எழுவது உரிமைக்குரல்
மதுசுகாசினி எழுதி
எங்களது வலிகளை
நான் பழுதில் நுழைபடைவர்.
அப்பில் பிரபாகரன்
முல்லைமுழங்கும் நான்
முழுமை பெற்றதா
மழு பயணம் தான்.
மண்ணி படிப்பு நகர்வ
நமை வெல்லுவோம்.
மழு முழங்குவதன்
எல்லாம் இருக்கட்டும்
மல்லு மனுஷ்ய புத்திரன் | ஒரு
பிரிட்ட மன் மாமுனைப் போராளி
இங்கே எனதான்
மாத்து எங்களுக்கு.
எங்கள் நாளை நமதே
வாசுகி போற்றப் படுவது
எல்லாம் பிரிந்து மலையும்
இன்முகம் கொண்ட பிரபா.
எல்லாமிழந்து போனோம்
பிரபாகரனை முடிவுசெய்ய முடியாதவர்கள்.
நாளை நமதே
நாற்று எங்கள் கையோடு.
நாளை வரை- நாம் எழுவோமே!

"என்ன யோசிக்கிறியள்?" மீண்டும் மனம் குடைந்துக் கேட்டாள், அவன்.

"வதிதா! நான் சொல்லப் போறது உனக்கு அதிர்ச்சியாக இருக்கும். நாங்கள் பிரிந்து போறதுதான். கடைசி முடிவாக இருக்கு. ஏனென்றால் எனக்கு அவள் வேணும்."

"இதைச் சொல்ல உங்களுக்கு வெட்கமா இல்லையா?"

"நான் ஏன் வெட்கப்பட வேணும். எங்கடை வாழ்க்கை முறை, எல்லாமே மாறி பிருக்கு. இந்த மண்ணுக்குப் பொருத்த மாக, நாங்களும் மாறுதான் வேணும்"

"எனக்குப் புரியுது நருல், ஒரு விபரீத சூழ்நிலையிலை நாங்கள் சிக்குண்டு போனம். அதற்கு நீங்கள் விதிவிலக்கல்ல. இந்த அவலக்கோலம், அந்தரங்கமாய் நேர்கிற குறும்புப் பிளவு என்னை மட்டுமல்ல. இன்னும் எத்தனையோ பேரைப் பாதிச்சிருக்கு. எனக்குப் புரியுது நருல், மண்ணிலுடைய சொலவத்தை ஒட்டித்தான் மனமும் மாறும்.... இதை மாத்த ஏலாது நிலைமை மாற வேண்டுமானால் பழையபடி கேள் அழுந்து போன மண்ணில் போய், இதுக்கு நாங்கள் புதிசாய் பிறக்க வேணும். அப்பதான் கற்பு வாழும்"

அவள் உணர்ச்சி முட்டிப் மேலி முடித்துவிட்டுத் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டபோது, மௌனம் நிலவிற்று.

அவன் அவளின் பேச்சுப் பிடடாந, அக்கலையிலிருந்து இன்னும் கம்பியூட்டர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வீடு வாழ்க்கை, அதன் தார்பரிய சிறப்புக்களெல்லாம் விட்டுப் போன. கம்பியூட்டர் புகாராய் தோன்றுவிற, அந்தக் குறுகிய இருண்ட உலகினுள்ளேயே, இன்னும் அவன் அடைபட்டுக் கிடந்தான். அவள் கூறுகின்ற. அந்த விவைமதிப்பில்லாத உயிர் போன்ற கற்பின் தொனியென்ன. அதன் வாசம் விட்டுப் போன, காற்றின் நிழல் கூட, அவள் காதுகளுக்குள் புகவில்லை. அந்த அப்பட்ட மறுக்குட்டியாக, அந்த இன்டர்நெட் கதாநாயகியே இப்போது அவனுக்கு எல்லாம். அந்த யுகம் விட்டுப் போகும் வரை, அவனர் அப்படித்தான் இருப்பான். கற்பு என்பது இனி அவனைப் பொறுத்த வரை காட்டில் எரிந்த நிலவுதான்.

கதாராஜின் அறுபது சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய பெரும் தொகுப்பு.

இது ஒரு நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (P) நிறுவனத்தினரின் வெளியீடு.

இலங்கையின் சகல புத்தகக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

பிரதியின் இலங்கை விலை: 1500/-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீங்கள் அவசியம் படிக்க வேண்டிய மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் நூல்கள்

1.	டொமினிக் ஜீவாவின் சிறுகதைகள்	350/-
2.	எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் (வாழ்க்கை வரலாறு)	250/-
3.	அச்சுத்தாளின் ஊடாக ஓர் அநுபவப் பயணம் (வாழ்க்கை வரலாறு)	200/-
4.	அனுபவ முத்திரைகள் (சுய அநுபவங்கள்)	180/-
5.	நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும் சில இதழ்கள் (கட்டுரைகள்)	150/-
6.	முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் (ஐரோப்பியப் பிரயாணக் கட்டுரை)	110/-
7.	டொமினிக் ஜீவா கருத்துக் கோவை	80/-
8.	பட்டம் மறுதலிப்பும் பல்வேறு சர்ச்சைகளும்	100/-
9.	அட்டைப் படங்கள் (மல்லிகை அட்டைப்படத் தகவல்கள்)	175/-
10.	முன்னுரைகள் சில பதிப்புரைகள்	100/-
11.	ஈழத்திலிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல்	
12.	பத்ரே பிரசூத்திய- சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு	120/-
13.	Undrawn Portrait for Unwritten Poetry (டொமினிக் ஜீவா சுயவரலாறு)	200/-

சிங்களத் திரைப்பட விமர்சனம்

'இர ஹந்த யட'

(சூரிய சந்திரனின் கீழ்)

–பிரகலாத ஆனந்த்

அண்மைக் காலமாக சில சிங்கள திரைப்படங்கள் அடுத்தடுத்து சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் பரிசு பெறுவதானது சிங்களத் திரைப்படத்துறையின் வளர்ச்சிப் பாதையைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. **லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ்** அடியெடுத்துக் கொடுத்த பாதையில் புதியவர்கள் பலரும் காத்திரமாகப் பயணிக்கின்றனர். பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றனர்.

'சங்காரா', 'அலிமங்கட', 'ஆகாசின் குசும்' வரிசையில் இப்போது 'இர ஹந்த யட' வந்துள்ளது. சிங்கப்பூர், லோஸ் எசென்சல் உள்ளிட்ட நான்கு திரைப்பட விழாக்களில் சிறந்த படத்திற்கான விருதைப் பெற்ற இப்படத்தை பெனட் ரத்நாயக்கா இயக்கியுள்ளார். போர்க்காலத்தை மையப்படுத்திய இக்கதையினூடே மனிதாபிமானத்துக்கு எல்லைகளில்லை என்பதையும், சூரிய சந்திரனின் கீழ் இப்புவியில் வாழும் அனைவரும் சமமே என்பதையும் சொல்ல வரும் இயக்குநர் அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார். அதிக புது முகங்களை வைத்துச் சிறப்பாகத் தொய்வின்றி ஒரு கலைப் படைப்பை வழங்கியுள்ள இயக்குநரைப் பாராட்டலாம். ஒளிப்பதிவு, எடிற்றிங், இசை என்பன திருப்திகரமாக உள்ளன. நடிகர்கள் இயல்பாக நடித்துள்ளனர். மனதைத் தொடும் காட்சிகள் படம் முழுவதும் வந்து போகின்றன.

பின் கதையாக நனவோடையில் சொல்லப்படும் கதையில் மூன்று பகுதிகள். ஆகப் பிந்திய கதை முதலில் சொல்லப்பட்டு, அதற்கு முன்னைய கதை பின்னர் நாயகியால் சொல்லப்படுவது போல சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது சற்று வித்தியாசமானது. இந்த சினிமாவைக் காட்சிப்படுத்திய விதம், தேர்ந்தெடுத்த கதைக்களம், சொல்ல வந்த கருத்து, சோடை போகாத இயக்கம் என்பவை இப்படத்திற்கு இத்தனை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விருதுகளைப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ள தாக எண்ணுகிறேன். எனினும், கதை யிலும், காட்சிப்படுத்தலிலும் ஒரு பக்கச் சார்புத் தன்மை பிரதிபலிப்பது நெருட லாக உள்ளது. இத் திரைப்படம் ஒரு சிங்களத் திரைப்படம் என்பதால் இது தவிர்க்க முடியாமல் போயிருக்கலாம்.

தேசியப் பிரச்சினையைச் சரியாகச் சுட்டிக்காட்ட முயன்றதில் **'அலிமங்கட'** திரைப்படம் இதை விடச் சிறந்ததாக உள்ளது. **'இர ஹந்த யட'** திரைப்படத் தில் புலிகளைப் பயங்கரவாதிகளாகக் காட்டுவதிலிருந்த முனைப்பு சற்று அதிகமாகவே தெரிகிறது. அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் புலி களே என்பது போன்ற மாயத் தோற் றத்தைப் படத்தின் காட்சிப்படுத்தல்கள் ஏற்படுத்துவதுடன், தமிழர் மீது நல்லெண்ணம், ஐக்கியம் ஏற்படுத்தும் செப்பனிடலை இக்காட்சிகள் ஒட்டிப் போக வைக்கின்றன.

அப்பாவித் தமிழ் பெண் ஒருத்தியை இராணுவத்தின் துப்பாக்கிச் சூட்டிலிரு ந்து காப்பாற்றும் இன்னொரு இராணுவ அதிகாரி, பின்னர் அதே பெண்ணை அகதிமுகாமில் கண்டு காதலித்து, கைப்பிடிக்கிறார். எனினும் அந்த மேஜரின் தாயார் தமிழ் மருமகள் மீது தொடர்ந்தும் தனது காழ்ப்புணர்ச்சி யைக் காட்டுகிறார். மகன் களமுனை யில் காணாமல் போகும் போது அது, இந்தத் தமிழிச்சியின் பலனால் தான் எனச் சொற்களால் வதைக்கிறாள். மிகுந்த மனநெருக்கடியுடனும், கணவ னைப் பற்றிய தகவல் இன்றியும் அல் லல் படும் அவளுக்குக் கணவ னின் சகோதரிதான் ஆறுதல் அளிக்கி றார். மனமுடைந்த மேஜரின் மனைவி கண வனைத் தேடி வட பகுதிக்கு செல்கி றார். இது முன் கதையின் ஒரு பகுதி.

சில காலத்தின் பின்னரான கதை. விடுமுறையில் பயணித்த இராணுவ வீரர்களின் பஸ் வண்டி புலிகளின் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகி பல இராணுவத்தினர் பலியாகிறார்கள். இராணுவத்தினர் பதில் தாக்குதலாகக் குண்டுமாரி பொழிகிறார்கள். இதற்குள் சிவிலில் செல்லும் ஒரு கப்டனும் அவ னோடு செல்லும் குழந்தையும் சிக்கிக் கொள்கிறது. அந்த வேளையில் மீண் டும் ஒரு முன்கதைத் தொடர்ந்து வரு கின்றது. காட்டுப் பகுதியில் இராணு வத்திற்கும் புலிகளுக்குமிடையிலே கடும் மோதல் இடம் பெறுகிறது. அச்சமரில் முன் குறிப்பிட்ட மேஜர் மகேசான் காயமுற்று அநாதரவான நிலையில் உயிருக்காகப் போராடுகி றார். அவருடன் சிறு காயங்களுக்குள் ளான கோப்ரல் அவரைக் காப்பாற்ற முயற்சிக்கிறான். அந்தக் காட்சிகளும், அதில் வரும் உரையாடல்களும் சிறப் பாக உள்ளன. மேஜர், தான் தப்பமாட் டேன் என்றும், கோப்ரலை தப்பிச் செல்லும்படியும் கட்டாயப்படுத்தி அனுப்பிறார். கோப்ரல் தப்பிச் செல்லும் போது, புலிகளிடம் சிக்குகிறார். காயம் பட்ட கோப்ரலை பிடித்துச் செல்லும் புலிகள் அவனை மிருகத்தனமாகத் தாக்கி விசாரித்து பங்கரில் சிறையிட்டு வதைக்கிறார்கள். இக்காட்சிகள் மிக வும் குரூரமாகவும், சற்று மிகைப்படுத் தலாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளமை எந்த வகையிலும் தேசிய நல்லிணக் கத்திற்கு உதவிடப் போவதில்லை என் பதை இயக்குநர் சிந்திக்கத் தவறி விட்டார். இராணுவத்தில் சேர்ந்ததற் கான காரணத்தை சிறைப்பிடிக் கப்பட்டவர்கள் தம்மிடையே உரையா டும் போதும், புலிகளைப் பயங்கரவாதி களாகச் சித்திரிப்பது முனைப்புடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. மசூதிப் படு கொலை பற்றியும் பேசப்படுகிறது. ஆனால், அதை விடப் பல மடங்கு வேத னைகளை, சித்திரவதைகளை இளை ஞர் கைதுகளை அனுபவித்த தமிழர்க ளின் பக்கம் பற்றி அதிகம் பேசப்ப டாமை பெரும் குறையாக உள்ளது. தணிக்கையைத் தாண்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தாலும் கூட ஓரளவுக் காவது 'அலிமங்கட' திரைப்படத்தைப் போலாவது தமிழர்களின் அவலங் களைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கலாம். இன்னொன்று, தமிழர் ஆயுதம் ஏந்திப் போராட ஆரம்பித்தமைக்கான காரண மும் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வா றான ஒரு பக்கப் பார்வை மாற வேண் டும். தமிழர்கள் கலை இலக்கிய வெளி ப்பாடுகளிலும் கூட இப்பார்வை தேவை. அதிகார பீடத்திலும் இது தேவை.

இனிக் கதைக்குள் வருவோம், புலிகளால் சிறை பிடிக்கப்பட்ட கோப் ரல், மேஜரின் உயிரைக் காப்பாற்று வதற்காக அவர் காயம் பட்டிருக்கும் இடத்தினைக் கூறுகிறான். மேஜரைச் சிறைப்பிடித்து வரும் புலிகள் காயம் பட்டுள்ள அவரை நடத்தும் முறை யதார்த்தமற்றதாகவும், உண்மைக்கு மாறான மிகைப்படுத்தலாகவும் இருக் கிறது. மேஜர் தமிழ்ப் பெண்ணை மணந்தவர் என்பதைப் புலனாய்வு மூலம் அறிந்த புலிகளின் பிரிவுத் தலை வர், அவரைத் தம்மோடு இணையும் படி கூறுகிறார். மேஜர் மறுக்கிறார். இதனால் மேஜர் படுகொலை செய்யப் படுகிறார். சிறைப் பிடிக்கப்பட்டிருந்த கோப்ரல் விடுவிக்கப்பட்டு பின்னர் கால ஓட்டத்தில் கப்டனாகிறார். சமாதானப் பேச்சுவார்தை காலத்தில் மேஜரின் மனைவியான தமிழ்ப் பெண்ணைத் தேடி வந்து வடபகுதியில் சந்திக்கிறார். சுகயீனமுற்றிருக்கும் மேஜரின் குழந் தையைக் கொழும்புக்கு அழைத்து வந்து சிகிச்சை அளிப்பதுடன் மேஜரின் வீட்டாருக்கு அவர்களது பேத்தியைக் காட்டுகிறார். பேத்தியைத் தம்மோடு விட்டுச் செல்லும்படி அடம்பிடிக்கும் மேஜரின் தாயாரிடமிருந்து குழந்தை யைப் பிடுங்கி எடுத்து வடபகுதிக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தாயாரிடம் கொண்டு செல்கிறார். வழியிலே போருக்குள் சிக்குகிறார். அதுவே படத்தின் ஆரம்பக் காட்சியாக வருகிறது. முடிவும் அதுவே. அதற்கு மேல் நடந்த எவற்றையும் கூறாமல் பின்நவீனத்துவப் பாணியில் படத்தை நிறைவு செய்கிறார், இயக்குநர்.

படத்தின், இறுதியில் வரும் கருத்தாளம் மிக்கப் பாடல் மனதைத் தொடுகிறது. ஒரு சினிமா என்ற முறையில் சிறந்த ஒரு படைப்பை பெனட் ரத் நாயக்க தந்துள்ளார். எனினும் கதையில் உள்ள பக்கச் சார்பினால் அவர் தனது மனிதாபிமான, சமத்துவ இலக்கை அடைவது கேள்விக்குறியாகிறது.

இயக்குநரின் முதன்மை நோக்கம் வியாபார வெற்றி அல்ல என்கிற போதும், இத்திரைப்படம் தோல்வியிலிருந்து தப்ப வேண்டும் என்பதற்காக அரச பயங்கரவாதத்தை அடக்கி வாசித்தமையும், இராணுவத்தின் மனிதாபிமான பக்கங்களைச் சுட்டிய அளவுக்கு மறுபக்கத்தைக் காட்டவில்லை அல்லது காட்ட முடியவில்லை என்பதுவும் புரிகிறது.

எனினும் நாட்டில் தேசிய நல்லிணக்கமும், போரற்ற அமைதியும் ஏற்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் வரவேற்கத் தக்கது. படத்தில் இறுதியில் வரும் வசனங்களில் பிரபாகரனின் மரணத்துடன் அமைதி சமாதானம் நிம்மதி எல்லாமே ஏற்பட்டு விட்டதான வாசகமும் எந்தளவுக்கு யதார்த்தமானவை என்பதை இன்றைய திரிசங்கு நிலையைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியவையே. இன்றுவரை தமிழரின் துன்ப துயரமும், அவல வாழ்வும் மாறவில்லை. இழப்புகள் ஈடு செய்ய முடியாத பின்னடைவையும் மன அழுத்தத்தையும் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையில், அவற்றை ஈடு செய்வதில் இன்னமும் போதிய அக்கறை காட்டப்படவில்லை. எல்லாவற்றையும் விட மேலாகத் தமிழரின் அடிப்படைப் பிரச்சினைக்கான தீர்வில் போதிய அக்கறை காட்டப்படாததுடன், இருக்கின்ற உரிமைகள் கூடக் கேள்விக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. எரியும் பிரச்சினையை விட்டு விட்டு ஏதேதோ பிரச்சினைகளில் அக்கறை காட்டப்படுகிறது. அரசு கூறுவது போலவோ, சிங்கள மக்கள் நினைப்பு போலவோ நாட்டில் அமைதி நிலைநாட்டப்படவில்லை. போர் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. எனினும், அமைதித் தீர்வை எட்டவில்லை.

- சரியான உண்மையான நடை முறையான அரசியல் தீர்வு காணப்பட்டாலே தான் இந்த மண்ணில் வாழும் சகல மக்களுக்கும் எதிர்காலச் சுபீட்ச வாழ்வு நிச்சயம் ஈடேறும்.

குறுங்கதை

அரியாசனம்....

–ஏ.எஸ்.எம்.நவாஸ்

பொதுமயானத்தில் ஒருவரின் இறுதிச் சடங்கு மெல்ல மெல்ல, ஆறுதலாக நடந்து கொண்டிருந்தது.

தனக்குத் தெரிந்த, தான் அறிந்த ஒருவர், அல்லது தெரியாதவராயிருந்தாலும் மரணச் சடங்குகள் நடைபெறுகின்ற அந்த மயானத்திற்கு கிழமையில் ஒரு தடவையேனும் அந்த அரசியல்வாதி தரிசனம் தருவது வழக்கம். இடையிடையே வந்து போவார்.

அன்றும் அப்படியேதான்.....

தனது சகாக்கள் புடைசூழ அரசியல்வாதி மயானத்தில் ஆஜராகிவிட்டார்!

தெரிந்த முகங்கள் அவர் கண்ணில்பட கைகள் தானாகவே அவர்களைக் கும்பிட்டன.

அழுகையுடன் அங்கே இருந்தவர்களும் அரசியல்வாதியைக் கண்டதும் ஆறுதல் அடைந்தனர். சிலர் கதைக்க முற்பட்டனர்.

மரணித்தவரைப் பற்றிப் பேசும் நேரம் வந்தது. முக்கியமானவர்கள் பேசினர். அழுகை ஒலிகளுக்கு மத்தியில் அரசியல்வாதியும் பேசத் தொடங்கினார்!

''இந்த மனிதர் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் அனைவரோடும் பண்போடும் பாசத்தோடும் பழகி வந்தவர். இனிமையாகப் பேசுகின்ற சுபாவம் கொண்டவர்'' என அவர் பேசிக் கொண்டிருந்த போதே, அரசியல்வாதியின் காலை அவரது உதவியாளர் தனது காலால் மெதுவாகச் சுரண்டினார். இதுபுரியாத அரசியல்வாதியும் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே இருந்தார். மீண்டும் அந்த உதவியாளர் அரசியல்வாதிக்குப் புரிய வைப்பதற்கு முன் அவரும் உரையை முடித்துக் கொண்டார்.

மரணச் சடங்கும் முடிவுற்றது. மரணித்தவர் விஞ்ஞானத்தீயில் எரிந்து கொண்டிருந்தார்.

பின்னர் அரசியல்வாதியிடம் அவரது உதவியாளர் ''இறந்தவரு வாய் பேச இயலாதவர். அவர் எப்படி இனிமையாகப் பேச முடியும்....?'' என்று அரசியல்வாதியிடம் வேடிக்கையாகக் கேட்டபோதுதான், அவருக்குத் 'தனது உரை'யின் தவறு விளக்கமாகப் புரிந்தது.

அவர் சொண்டுக்குள் சிரிப்பு வந்தது.

இப்போதெல்லாம் பொதுமயானத்தில் அவர் தெரியாதவர்களைப் பற்றி வாய் திறந்து பேசுவதே இல்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'தீராநதி' செய்திக்கு மறுப்புக் கடிதம்

தீராநதி செப்ரெம்பர் 2010 இதழில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு சம்பந்தமாகத் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்த எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை 'இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் சிற்றிதழ்களில் பட்டியல் ஒன்றினை அமைப்பாளர்களினால் தயாரித்துத் தர முடியுமா? இன்று இலங்கையில் 'ஞானம்' பத்திரிகை ஒன்றுதான் தொடர்ச் சியாக வெளிவருகின்றது.' என்று கூறும் எஸ்.பொ. இங்கு நடைபெறும் சிற்றிதழ் முயற்சி பற்றி அறிந்தும் அறியாமல் போல் நடிப்பது விந்தைதான். மேலும் அவர் ஓர் ஆண்டுக்கு ஒன்று இரண்டு இதழ்களை வெளியிடும் 'மல்லிகை'யை அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்க முடியுமா? என் றும் 'மலைநாட்டுத் தமிழர்களுக்காக அந்தனி ஜீவாவினால் நடத்தப்படும் கொழுந்து நான் அறிந்த வகையில் ஒரு துண்டுப்பிரசுரம்' என்கிறார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் ஆறு மாதமும், இந்தியாவில் ஆறு மாதமும் காலத்தைக் கடத்தும் எஸ்.பொ. அவுஸ்திரேலியாவின் குடியுரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக சென்று வருவது ஊர் அறியாத உண்மையாகும். ஆனால் இலங்கையில் நடைபெறும் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி ஓர் அளவு தான் இவருக்கு தெரிந்திருக்க முடியும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து **'ஜீவநதி'** என்ற இலக்கிய சிற்றிதழ் வெளிவருகின்றது. 'கலைமுகம்' என்ற சஞ்சிகை பல ஆண்டுகளாக வெளிவருகின்றது. **'தாயகம்'** என்ற சஞ்சிகை கால் நூற்றாண் டுகளுக்கு மேலாக வெளிவருகின்றது. கிழக்கில் இருந்து பல ஆண்டுகளாக **'தொண்டன்'** என்ற சிற்றிதழும், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக 'செங்கதிர்' என்ற சிற்றிதழும் மற்றும் **'சுவைத்திரள்', 'பெருவெளி', 'தென்றல்', 'கதிரவன்'** சிற்றிதழ்களாக வெளிவருகின்றன. சிங்களவர்கள் பெருந் தொகை யாக வாழும் அநுராதபுரப் பிரதேசத்திலிருந்து **'படிகள்'** என்ற சிற்றிதழும் வெளிவருகின்றது.

நாடறிந்த எழுத்தாளரான டொமினிக் ஜீவா அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட **'மல்லிகை'** என்ற சிற்றிதழ் 45 ஆண்டுக்கும் மேலாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை 375 இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளது. போர் காலத்தில் கூட மிகவும் சிரமத்தின் மத்தியில் வெளிவந்தது. பின்னர் கொழும்பிலிருந்து மாதந்தோறும் இந்த சிற்றிதழ் வெளிவந்துள்ளது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் காத்திரமான ஒரு சிறப்பு மலரை வெளியிடுகின்றது. இதனைத் தமிழகத்திலுள்ள பல எழுத்தாளர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

மலையக இலக்கியச் சிற்றிதழாக வெளிவரும் ஒரு காத்திரமான இலக்கிய சிற்றிதழாக

(தொடர்ச்சி 68ம் பக்கம்.....)

கடிதங்கள்

மிக ஆறுதலாக இருந்து யோசித்துப் பார்க்கையில் மல்லிகையைப் பற்றி நிறை நிறைய எழுத வேணும் போலத் தோன்றுகின்றது.

சரியாகச் சொல்லப் போனால், ஆரம்ப கால கட்டங்களில் இருந்தே மல்லிகையைத் தொடர்ந்து படித்து வருபவன், நான். அதன் ஒவ்வொரு ஆண்டு வளர்ச்சியும் உள்ளடக்கம் பற்றியும் எனக்கொரு மதிப்பீடு உண்டு.

தனி மனிதனாக நின்று இத்தனை ஆண்டு காலமாக ஓர் இலங்கைத் தமிழன் இத்த கைய தனிப் பெரும் சாதனையைச் செய்து வருவதே, வரலாற்றில் பதியப்படக் கூடிய ஒரு சங்கதியாகும்.

பார்வைக்கு மிக மிக எளிமையாகச் சாதாரணமவராகத் தோன்றும் இந்த மனுஷனிடம் இத்தனை அபார சக்தியெல்லாம் மண்டிக் கிடக்கின்றதா? என நான் எனக்குள்ளே யோசித்துப் பார்ப்பதுண்டு.

தன்னுடைய ஆரம்பகால இடதுவாரிக் கருத்துக்களுக்கு முரண்படாமலும், அதே சமயம் பலரையும் அண்டியணைத்துக் கொண்டும் இத்தனை வருஷ காலமும் நடை போட்டு வருகிறாரே, அப்பா! அது ஒரு சிலரால் தான் செய்து முடிக்க முடியும்!

ஆரம்ப கால கட்டங்களில் இருந்தே மல்லிகை ஆசிரியருக்குக் கல்லெறிந்து பழக் கப்பட்டவர்கள், பலருமுண்டு. இதில் அசகாய மன்னன், எஸ்.பொ

இதில் விசேஷி கவனம் என்னவென்றால், இத்தனை அவதூறுக் கணைகளுக்கும், கல்லெறிகளுக்கும் நின்று நிதானித்துத் தாக்குப் பிடித்துக் கொண்டதுதான் ஆசிரியர் மீது எனக்கு ஒரு தனி அபிமானத்தைத் தந்தது.

இந்த வயதிலும் இத்தனை சுறுசுறுப்பாகவும், தீர்க்க தரிசனத்துடனும் ஆரோக்கியமான மன உணர்வுடனும் அவர் தினசரி இலக்கியப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றாரே, அதை நிச்சயம் இளம் தலைமுறை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அவசியம் பின்பற்ற வேண்டும்.

வெறும் தனி மனிதனாகக் கொழும்பில் ஒரு தெருவின் மேல் மாடி மூலைக்குள்ளே குந்தியிருந்து கொண்டு, இந்த மனுசன் என்னவெல்லாமோ செய்து வருகின்றாரே என அடிக்கடி நான் ஆச்சரியப்படுவதுண்டு!

அவரது மேன்மையான இலக்கிய உழைப்பை இன்றெல்லாம் கொச்சைப்படுத்தி வருபவர்கள் நாளை என்றொரு காலம் வரும்போது, நிச்சயம் தமது தாக்குதல் தவறுகளை மறந்து, அவரது சீவிய காலச் செயல்களை மெச்சத்தான் போகின்றனர். இது சர்வநிச்சயம்!

புத்தளம்.

ஆர்.கோகிலதாசன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினது மகாநாட்டை அடுத்து வரும் ஆண்டில் இலங்கையில் நடாத்த வேண்டும் என்ற ஆக்க பூர்வமான யோசனையை இன்று பலர் எங்கெங்கெல்லாமோ 'பதுங்கி' இருந்த வண்ணம் எழுத்தில் தாக்கி எழுதி வருகின்றனர்.

ஒன்றை வெகு தெளிவாக இவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னதான் கோடிக் கணக்கான மக்கள் தொகையைக் கொண்டவர்கள் என்ற போதிலும் கூட, தமிழகத் தமிழர்கள், இந்தியத் தமிழர்களே!

ஆனால், இன்று உலகம் பூராவும் 32 நாடுகளில் பரந்து விரிந்து வாழ்ந்து வருபவர்களும், இன்றுங் கூடத் தமது தாய் மொழியில் விடாது தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டு வருபவர்கள், நம்மவர்களே- இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நமது சொந்தச் சகோதரங்களே!

தமிழகக் கலை இலக்கியம் சினிமா வர்த்தகமயப்பட்டுப் போய், சர்வதேசப் போட்டிக்குத் தன்னைத் தயாரித்துக் கொண்டு வருகின்றது.

அதற்கு உலகம் பூராவும் பரந்துபட்டு, விரிந்து வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் மீது ஒரு கண்! காரணம், டாலர், பவுண்டில் இன்று தமிழ் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதற்குப் பின் துணையாக நிற்பவர்கள் ஈழத் தமிழர்களே!

வர்த்தகச் சூதாடிகளாகிப் போய்விட்ட இன்றைய தமிழகக் கலை இலக்கிய உலகம், உலகப் பரப்பில் ஈழத் தமிழனின் ஆற்றல் வளர்ச்சியை- வாங்கும் சக்தியை- தனக்குச் சாதகமாகத் திசை திருப்பி விடவே இன்று நடைமுறையில் இங்கு நடைபெறவுள்ள உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டிற்கு எதிராகக் கோஷமெழுப்பிகளை நம்மவர்களிடமிருந்தே ஆட்பிடித்து வருகின்றது.

எங்களது நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் நலவுரிமைகள் மீது இத்தனை தூரம் பாசம் காட்டி வரும் தமிழக வெளியீடுகள், படைப்பாளிகள் கடந்த காலங்களில் நமது நாட்டுப் படைப்புக்கள் மீது, கலைஞர்கள் மீது மெய்யாகவே காட்டி வந்த சகோதர பாசம் எல்லாம் நமக்கெல்லாம் தெரிந்த சங்கதி தானே!

நிரந்தரமாக நமது தேசத்தைத் தனது சர்வதேசச் சந்தைக்கடையாக வைத்திருப்பதுதானே இந்த வர்த்தகச் சூதாடிகளின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

அதற்கோர் உதாரணம் தமிழ் இந்திய மொழிகளில் ஒன்றாம். எனவே இந்திய மொழிகளில் ஒன்றான தமிழில் வெளிவரும் எந்த நூல்களும் பிரசுரங்களுமே வேறெந்த நாடுகளில் இருந்தும் இந்திய மண்ணுக்கு வரவே கூடாதாம். சட்டபூர்வமான நிரந்தரத் தடை, நமது வெளியீடுகளுக்கு.

காலங் காலமாக இந்தத் தடையை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது, இந்திய மத்திய அரசு.

உங்களது மல்லிகைத் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, கருணாநிதி அவர்கள் கோவையில் தலைமையேற்று நடத்திய செம்மொழி மகாநாட்டில் இந்தத் தடையை நீக்கக் கோரி தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றியிருக்கலாமல்லவா?

காரணம் என்ன? அரசியல் சாஸனப்

படி தமிழ் இன்றுங் கூட, இந்திய மொழிகளில் ஒன்றுதானே?

அப்படியானால் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஒன்று கூட்ட, இந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குச் சட்டபடி உரிமை பறிக்கப்பட்டுவிட்டதல்லவா?

ஒன்றைத் தெளிவாகத் தமிழகப் புத்தி சீவிகள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வரலாறு காணாத துன்ப துயரங்களுக்கு உட்பட்டு, விழுந்தெழும்பி வந்தவர்கள் நாங்கள்- ஈழத் தமிழர்கள். அதே சமயம் சும்மா வாய்ச் சவடால் அறிக்கைகளும், தமிழக அமைச்சர்கள் டில்லிக்குப் படையெடுத்துப் போய், பேப்பர் அறிக்கை விட்டதும் தான் கடைசியில் நாங்கள் கண்டு கொண்ட பலாபலன்.

மெய்யகாவே எங்களுக்கு ஒன்று தெரியும். இங்கு இத்தனை கஷ்டநிஷ்டூரங்கள் பட்டு, இன்று மெல்ல மெல்ல விழித்தெழும்பி, உண்மையான நண்பர்கள் யார்- பாசாங்கு காட்டி அரசியல் லாபம் சம்பாதிக்க முனையும் கும்பல் யார்?- பல இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் ஆரோக்கியமான கலை இலக்கிய உணர்வு கொண்ட நமது சர்வதேச ஈழத்துச் சகோதரனின் பணத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு சும்மா ஊழையிடும் பச்சோந்தி வியாபாரிகள் யார் என்பதை அவன் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளான்.

நாவலர் காலத்திலிருந்தே எங்களுக்கு ஓர் உண்மை தெரியும். தாய்நாடு- சேய் நாடு என்ற வரலாற்றுப் பொய்யைக் கூறிக் கூறியே நம்மைக் கலை, இலக்கியத் துறையில் நமது தேசத்தைச் சந்தைக் கடையாகவே வைத்திருக்கவே அது விரும்புகின்றது.

- அது இனிமேல் நடக்கவே நடக்காது!

நல்லூர். **அ.யோகேஸ்வரன்**

ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

46- வது ஆண்டுமலர் தயாரிக்கும் மும்முரத்தில் ஈடுபட்டு, உழைத்து வருவீர்கள் என நம்புகின்றேன்

இந்த ஆண்டு மலர் தயாரிப்பில் விசேட சிரத்தை எடுத்து உழையுங்கள். ஏனெனில் இங்கும் சரி தமிழகத்திலும் சரி, சிற்றிலக்கிய ஏடொன்று இத்தனை ஆண்டுக் காலங்களாக வாசகர் மத்தியில் வேர் பரப்பி, வெளிவந்து கொண்டிருப்பதே ஒரு வரலாற்றுப் பெறுமைதான்!

அதற்காக மாத்திரம் தனியாக உங்களைப் பாராட்டலாம் போலத் தோன்றுகின்றது.

அத்தனை வீறு கொண்ட அந்தக் காலத்தில் இலங்கையில் இயங்கி வந்த, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமே இன்று இயங்க முடியாத சோம்பல் சூழ்நிலையில் நீங்கள் தொடர்ந்து இத்தனை ஆண்டுக் காலங்களாக, அதிலும் இந்தப் பாரிய உள்நாட்டு யுத்ததிற்கும் மத்தியிலும் யாழ்ப் பாணத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து கொழும்பில் கால் ஊன்றிக் கொண்டு, தலைநகரங்களுக்கே உரித்தான அத்தனை பெரும் செலவு சித்தாயங்களைத் தனி மனிதனால் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, தனி மனித ஆளுமையைத் தன்னந் தனியனாகவே கையாண்டு கொண்டு இத்தனை ஆண்டுக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காலங்களாக இற்றைவரை தொடராக ஆண்டுக் கணக்காக வெளிவருகிறதென்றால் சும்மாவா? அப்படி அதனைகளில் ஒன்றுதான் இது!

எல்லாவகை ரான நெருக்கடிகளையும் இடையூறுகளையும் கடந்து வந்துவிட்டது, மல்லிகைச் செடி.

இனி அது பராமரிப்பைப் பற்றிய தேவையில்லை.

தொடர்ந்து நல்ல நல்ல இலக்கியத் திட்டங்களைப் போட்டுச் செயற்படுத்திக் கொண்டே வாருங்கள்.

எனக்குத் தெரியும் பல வருவார்கள், போவார்கள். ஆனால், மல்லிகை தனது தனித்தடத்தை இன்று வரைப் போன்ற தொடர்ந்து எதனால் ஒரு மாபெரும் சாதனையல்லவா?

வதனியா. வி. வைரவநாதன்

(பக்க தொடர்ச்சி.....)

வெளிவருகிறது என்பதை 'தாமரை' ஆசிரியர் சி.மகேந்திரன், பொன்னிலன், பெரியவர் டி.கே.சி, பா. செயப்பிரகாசம், போன்ற பலப் படைப்பாளிகள் தாங்கு தெரிவித்தனர். கொழுந்து இதழைப் பற்றி 'மலைமகள்' ஆசிரியர் திரு. வைத்தியநாதன் மிகச் சிறப்பாகத் தினமணியில் எழுதியிருந்தார். ஒவ்வொரு இதழிலும் சுமார் 100 பிரதிகள் தமிழகத் தோழர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றது. இதனையெல்லாம் தெரிந்துக் கொள்ளாத எம்.ஜி. தனது 'வரலாற்றில் வாழுதல்' என்ற சுய சரிதை நூலில் போய்யும் புரளவுமாக எழுதித் தமிழக எழுத்தாளர்களை ஏமாற்றுவது போல், எங்களைப் போன்றோர்களை அவர் ஏமாற்ற முடியாது என்பதைத் தமிழகத்து இலக்கிய வாசகர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

ஒன்றை மட்டும் உறுதிபடக் கூறுகிறேன். திட்டமிட்ட 119 சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு ஜனவரி 06,07,08,09ந் திகதிகளில் கொழும்பில் நடைபெறுவே தீரும். அதில் தமிழகம் உட்பட அனைத்துலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நிச்சயமாகக் கலந்து கொள்வார்கள்.

(இக்கடிதம் 'தீராநதி' ஆசிரியருக்கு 05.09.2010 அன்று அனுப்பி வைக்கப்பட்டது)

'கொழுந்து' அந்தனி ஜீவா

தீராநதி

— டொமினிக் ஜீவா

உங்களைப் பாதித்த முதல் சம்பவங்களை யாரிடமாவது சொல்லியிருக்கிறீர்களா?

முனைவர். ஆர்.சிவகுமாரன்

குறள் மனப்பாடப் பகுதியை நாலாம் வகுப்பில் படித்தபோது ஏற்பட்ட அனுபவம்தான் முதல் சம்பவம். ஒரு வரி நினைவிருக்கிறது!

நீங்கள் ஜானகி டாக்டரை முதலில் சந்தித்துள்ளீர்களா? இலக்கியம் படைப்பாளனை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கிறது? ஒரு முழுமையான காரணம், உந்துவது 'அறுபது முத்தமிழ்' என்கிற ஞானபீடப் பரிசுதான்' என்றாலும் அதைத் தாண்டி ஏதாவது உள்ளதா?

வல்வெட்டித்துறை. கருணாகரராசா

டாக்டர் ஜானகியை நேரில் சந்தித்தும் கதைத்திருக்கின்றேன். ஆனால், இலக்கியம் என்பதை ஒரு சமூகத்தளத்தில் நின்று வைத்து பொருள்தேடும் சாதனமாக, தனது வருமானத்தை, முன்னேற்றத்தை, வசதிகளை, கல்வி, கல்யாணங்கள், ஊர்ஜிதம், வளர்ச்சி, நிலம், நீ.கு.வி, நாகரீகம், கௌரவம், 'பிளாக், கோலை ஏனி, நீட்' பார்த்தாற்றி, நீரத்தாராள் பூரிப்பதி, நுவியர் மாறு, தொலைத்தூரத் போன்றவைப் பார்த்து உறவாடிருக்கின்றேன். வேங்கையில் 'ஏற்பதி' தொடர்தாருடன் நான் மெய்வில்லை முயற்சிகளை எடுத்தபோதும் இன்றுவரை அவர் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மனது இலக்கிய வரிகளில் சூரிய காலங்களில் ஒரு வசீய இலக்கிய ஆசை என்னைத் தூண்டியிருந்தது. 'பிரதம' என்ற பெயரில் சஞ்சிகை காலத்தில் 'கல்வி' என்ற வரியில் ஒரு பாடம் வரும் கோபித்தும் தவறைச் சொல்லாதாரி போய் ஒரு தடவையாவது தெரிந்து சந்தித்து விட வேண்டுமென்ற ஆசைதான். ஆனால் அந்த ஆசை மட்டும் நிறைவேறவேயில்லை. படைப்பாளர்களுக்கு தமிழகத்தைப் பிரிய படைப்பாளிகள் என்னை நேரில் சந்தித்தும் உரையாடியுள்ளேன். மல்லிகை ஆசிரியர் என்ற முறையில் தமிழகத்துப் பல படைப்பாளிகள் என்னை நேரில் தொடர்புகொண்டும் தொடர்ந்தும் வருகின்றனர். தமிழகம் செல்லவேண்டும் என்கிற ஆவல் தொடர்ந்தும் இருக்கிறது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

✍ கடந்த காலங்களில் இலக்கிய மேடைகளில் சும்மா சும்மா ஒரே இலக்கியப் பேச்சுக்கள் தான் இடம்பெறுகின்றன. சிலரோ பேசிப் பேசியே அறுக்கின்றனர். இதற்கு மாற்றாக, ஒரு புதுமையாக எழுத்தாளர்கள் எல்லாரும் ஒரு நாள் ஒன்று கூடி, இலக்கியம் கலவாத நட்புச் சந்திப்பு ஒன்றை ஒழுங்கு செய்தால் என்ன? பலரும் மனந்திறந்து பேச, கதைக்க, நட்புறவு கொண்டாட இது வழி சமைக்குமல்லவா?

பம்பலப்பிட்டி. **எஸ். தவேந்திரன்**

☞ நல்லதொரு யோசனை. முன்னர் யாழ்ப்பாணம் ஆனைக்கோட்டையிலும், சில காலத்திற்குப் பின்னர் ஏழு தடவை சுதாராஜின் இல்லத்தில் புத்தளத்திலுமாக இரண்டு தடவைகள் 'இலக்கிய வாதிகளின் இலக்கியம் பேசாத சந்திப்பு!' என எழுத்தாளர்கள் பலர் ஒருங்கு கூடி, கூடிச் சாப்பிட்டு விட்டு, ஆடிப்பாடிக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர்.

இந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து கொழும்பில் நடத்தி முடிக்கப் பல இலக்கிய நண்பர்கள் முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

இதயபூர்வமாகச் சகோதர எழுத்தாளர்களை நேசிக்கப் பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு இதற்கான அழைப்பிதழ் கூடிய சீக்கிரம் கிடைக்கக் கூடும். தவறவிடுவிடாதீர்கள்.

✍ நீங்கள் சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்ததாக நண்பர்கள் சொன்னார்கள். சென்ற ஆகஸ்ட் மாத மல்லிகையும் இதனை உறுதி செய்திருந்தது. வந்தது தான் வந்தீர்கள், மல்லிகையை மெய்யாகவே உளப்பூர்வமாகக் காலம் காலமாக நேசிக்கும் ரசிகர்களையும் அபிமானிகளையும் ஒன்றாகச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடியிருக்கலாமல்லவா? இப்படித் தொடர்புகளைப் பேணிக் கனம் பண்ணுவது கூட, மல்லிகையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு முக்கியம் என்பதையாவது உணருவீர்களா, என்ன? உண்மையைச் சொல்லுங்கள், எப்ப இந்தப் பக்கம் ஆறுதலாக வந்து போகப் போகிறீர்கள்?

நீர்வேலி. **க.செந்தில்வேல்**

☞ நீங்கள் என்மீதல்ல, மல்லிகையின் எதிர்காலச் செழுமை வளர்ச்சியின் மீது எத்தகைய கரிசனையும் ஆர்வமும் கொண்டுள்ளீர்கள் என்பது தெளிவாகப் புலனாகிறது. நானென் இங்கு சினிமாவையும் தொலைக்காட்சியையும் பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்றா நீங்கள் நம்புகின்றீர்கள்? நாள் முழுவதும் மல்லிகைக்காகவும் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளுக்காகவுமல்லவா என்னை ஒப்புக் கொடுத்து உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். மெய்யாகவே இதை நம்புங்கள். கூடிய சீக்கிரம் என் பிறந்த மண்ணுக்கு வருவேன். வந்து உங்களையெல்லாம் ஒன்று கூட்டிக் கலந்துரையாடிக் கதைப்பேன் என உறுதி கூறுகின்றேன்.

✍ சரியோ, பிழையோ இப்போது நீங்களுமொரு பிரமுகராகக் கணிக்கப்படுகின்றீர்கள். பற்பல நிகழ்ச்சிகளில் நீங்கள் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிச் செய்திகளும் உங்களது உருவப்படங்களும் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வந்த வண்ணமாகவுள்ளன. சமீபத்தில் உங்களது நெஞ்சில் படிந்த, மெதகவும் மகிழ்ச்சியான சம்பவம் ஒன்றைக் கூற முடியுமா?

வெள்ளவத்தை. **ரி.தர்மசீலன்**

☞ நமது தினசரிப் புத்திரிகையான **'தினக்குரல்'** நிர்வாகம் தொடர்ந்து நடத்தி வரும் 'நோன்பு துறத்தல்' ஒருநாள் நிகழ்ச்சியில் என்னையும் கலந்து கொள்ளக் கேட்டுக் கொண்டது. ஒருநாள் சாயங்காலம் காரியாலயத்திற்குப் போனேன். அங்கு நடைபெறும் 'இப்தார்' நிகழ்வுக்குச் சகோதர முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் பெரும்பாலானோர் அழைப்பின் பேரில் வந்திருந்தனர். அரசியல் உயர்மட்டப் பிரமுகர்களிலிருந்து, புத்திரிகை ஜாம்பவான்கள் ஈறாகப் பல்வேறு வகைப்பட்ட பிரமுகர்க ளெல்லாம் அங்கு காட்சி தந்தார்கள். பலர்.... பலர்..... பிரமுகர் வரிசையில் ஒருபக்க ஓரமாக உட்கார்ந்து கொண்டு அவதானித்தேன்.

வந்துள்ள பிரமுகர்கள் அனைவருமே எந்தவிதமான பந்தாக்களுமற்று, வெகு வெகு இயல்பாகப் பரஸ்பரம் ஒருவருடன் ஒருவர் உரையாடிக் களித்தனர். புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

இதை ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இத்தகைய பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வின் மூலம்தான் நாம் ஒரு நல இலங்கையை எதிர்காலத்தில் இந்த மண்ணில் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

பேச்சுக் கச்சேரி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஆனால், வந்திருந்தோர் பரஸ்பரம் மனந் திறந்து பேசிக் களித்ததைப் பார்க்கும் போது, இலக்கிய நெஞ்சுக்கு இதமாக இருந்தது. பெருமையாகவும் இருந்தது.

சகோதர இனத்துவர்களின் இத்தகைய மத நிகழ்வுகளில் ஏனைய இனத்துவர்களும் கலந்து கொண்டு, மனம் விட்டுப் பேசி உரையாடுவது, சுகசேமம் விசாரிப்பது மிகச் சிறந்த பண்பாட்டு நிகழ்வு என்றே என் நெஞ்சு சொல்லியது.

நிகழ்ச்சி சாதாரணமானதுதான். ஆனால், தரமானது. இந்த ஒருங்கு கூடும் நிகழ்ச்சியை இத்தனை கச்சிதமாகவும், பலதரப்பட்டவர்களை ஒருங்கிணைத்தும் வெற்றிகரமாகவும் நடத்தி முடித்திட வேண்டும் என ஆயத்த வேலைகளைச் செய்து முடித்த தினக்குரல் நிர்வாகத்தினரைத் தமிழில் உள்ள சிறந்த வார்த்தை கொண்டே பாராட்டி மகிழலாம். அத்துடன், இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவமும் விதந்து பாராட்டத்தக்கது.

குறிப்பு: தயவுசெய்து என்னைப் பிரமுகர் ஆக்கி விடாதீர்கள்– அப்புறம் நான் படைப்பாளி என்பதை மறந்து, அரசியல்வாதியாக மாறி வாய்ச் சவடால் பேசி நடிக்கப் பழகி விடுவேன்!

✍ அடுத்த ஆண்டு 2011 ஜனவரியில் வெளிவரவுள்ள 46–வது ஆண்டு மலருக்கான ஆயத்த வேலைகளை ஆரம்பித்து விட்டீர்களா?

வவுனியா. **எஸ். தாமோதரன்**

☞ 46–வது ஆண்டு மல்லிகை மலருக்கான ஆரம்ப வேலைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டேன். நாடு பூராவும் உள்ள மல்லிகையின் படைப்பாளிகள்– எழுத்தாளர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டுள்ளேன். தொடர்ந்து மலருக்கு எழுதுபவர்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்வது ஆரோக்கியமானது.

✍ நாடு பூராவும் பரந்துபட்டு எழுதி வரும் இளம் படைப்பாளிகளை ஒன்றிணைத்து ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பொன்றை மல்லிகைப் பந்தலின் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தினால், என்ன?

கிளிநொச்சி. **ஆர்.எம். தம்பிராசன்**

☞ நல்லதொரு யோசனை. முதலில் நாடு பூராவும் பரந்துபட்டு வாழ்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களின் முகவரிகளைத் திரட்டியெடுக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் அவர்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பின்னர் தான் ஒருங்கு கூடல் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இயலும். பாரியதொரு முயற்சி இது. பார்க்கலாம், பார்க்கலாம்!

✍ உங்களுக்கு நானோர் ஆலோசனை சொல்லுகின்றேன். உங்களது சுய வரலாற்று மூன்றாம் கட்டத்தை எழுத்துருவில் வெளியிட்டால் என்ன? முதலாவது கட்ட வெளியீட்டு நூலும்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருவிடயம் நடந்தும்மையும் முழுதாக மற்ற கணவாகிவிட்டனர்?

மாதகல். வி.ராஜகுலேந்திரன்

✕ வாக்கெடுப்பு நடைபெறுவதற்கு மதிப்பிடப்பட்டுள்ள வாக்காளர் தொகை முழுமையாக வாக்களிப்பு நிலையத்திற்கும் முன்னரேயே வந்துவிட்டனர்.

இந்த வாக்கு முன்னூறு வாக்கு வாழ்க்கைத் தரவரிசைகளைத் தொடர்ந்து வருவதாக வழுக்கி கொண்டிருக்கையில் முதற்ற வாக்கு முதற்ற வாக்கு யாரு நாளாக மெலிவிட்டார்கள்? வன்ற கோடிகளுடன், திடமிடம் கொண்டு வருகின்றோம். வாக்கு வாரும்மல்லவை கொண்டு கொண்டிருக்கு வெளிப்பட்ட நேரம். குற்றுடன் வாக்கு முறைகளைப் புதுவகையான மல்லவை பற்றல் மூன்றாவது கீழ் மலிவிடம் வைப்பது குறித்த வெளிப்பட்ட கொள்கை. இதற்கிடையே வாக்கு கருவாளர்களு முன்னை வெளியிடுவது என்னும் பார்வை சிறமைக்கும் கொள்கை தான். இதுதொடர்பாகிறோம். உங்களது பல ஆசை நிலைகளை சுருக்கி கொடுத்து முறைக்கள் கிடைக்கின்றன.

✕ கல்லூரியாக வாழ்ந்து வந்தோம். நல்ல மனிதர்களோடு உரையாடி ஆலயமோ அல்லது தேவாலயக் கூட்டங்களிலோ கலந்து கொள்ள முடியாதிருப்பதாக மனம் வருந்துகிறோம். இங்கு மாட்டிக் கொண்டவர்களுக்கு தரிப்பிடமுண்டா? இருந்தால் எப்படி, எங்கு, எப்போது மாலையில் தரிசிக்கலாம்?

கொள்ளுப்பிட்டி. பி. தியாகேஸ்வரன்

✕ பாற்கொள்ளை தெருப்பாடல் வரலாறுகள். இந்த மல்லவில் எனது ஆக்கியத்திற்காக தேர்வு வரவேண்டும், கல், பல மெலிவான வாக்குகளை வாக்கு கருவில் முன் வெளிவந்துள்ளன. தேர்தலைத் தான் முற்றும் நிறுத்தப்படுகின்றன. எழுதிய கொண்டு வருகின்றன. முகவரி பற்றி நான் மற்றும் கடைத்தெருவே அக்காலத்தவையுமில்லை. வாக்குத் தொடர்ச்சியாக நன்று தெரிவும். எழுதி வைப்பவர்கள். முடிவுடன் இயல்பு எதுக் வாக்கு முறை விட முன்னிற்கும் போன்ற பின் எனது நாடும் நின்று நின்று மடல்கள் விற்று வைப்பும். தொடர்ச்சி தேவை.

✕ மதுரை வரைக்கும் உள்ளாளர்ச் சேவை இருக்கின், எனது நண்பர் தாளை கலை இது. கொழும்பிலிருந்து மாற்றலாகிறார். அவர் ஒன்றா?

சாவகச்சேரி வி. மதிவாணன்

✕ முன்னிலையை மட்டும் கலந்து விடுகிறார். தானாகவும் மன நெருக்கடியுடன் சாதுவாய் வருகிறார்களால், முன்னாள் வழக்கு சிக்கிரம் வழங்கள் மறைவாக பார்ப்பாளர்களிடம் முன்னிலை தீர்வும்.

✕ நாளாந்த பத்திரிகைகளைப் படிக்கும் முதிர்ந்த வாசகர். வயதில்லாத நண்பர் மாணவர். வயல்களாக நீண்ட நாளாக ஆசை. பொருளாதார மாற்றம் கிராமத்தை கொஞ்ச நேரம் சோகமாகியிருக்கிறது என ஆவலை தொழிலிற்கு சிரமமாக இருக்கின்றது. நேரில் வந்தால் உங்களை வாட்டுகொள்ள கூடிய பேச்சுக்கள் கூடுமா?

கொக்குவில். ஆர். நவரத்தினம்

✕ இந்த மன வயக்கத்தை ஆழமாக்கிக் கற்றுத் தந்தவர் தமிழ் சினிமாவா? இந்த மனோவசியத்திலிருந்து விடுபட விரும்பினீர்கள். இதற்கான வழிவகைகளை நாம் சொல்லலாம். கொழும்பிற்கு வந்த வழக்கு சொல்ல முடியாது இருந்தால் மாறலாம். தேர்ச்சி வந்து சேர்ந்தால் வாழ்க்கை வெற்றியுடன் தொடர்ந்து கொண்டு வாழ்வீர்கள்.

20/4, ஸ்ரீ சண்முகா வீதி, பொறுப்பாசிரியர் குழுவுக்காக வெளியீடு, மல்லிகை ஆசிரியர், வெளியீடு மாதமும் 28 பக்கங்களில் வெளியீடு, வெளியீடு திகதி 2010, இலங்கைத்தமிழ் Lakshmi Printers அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

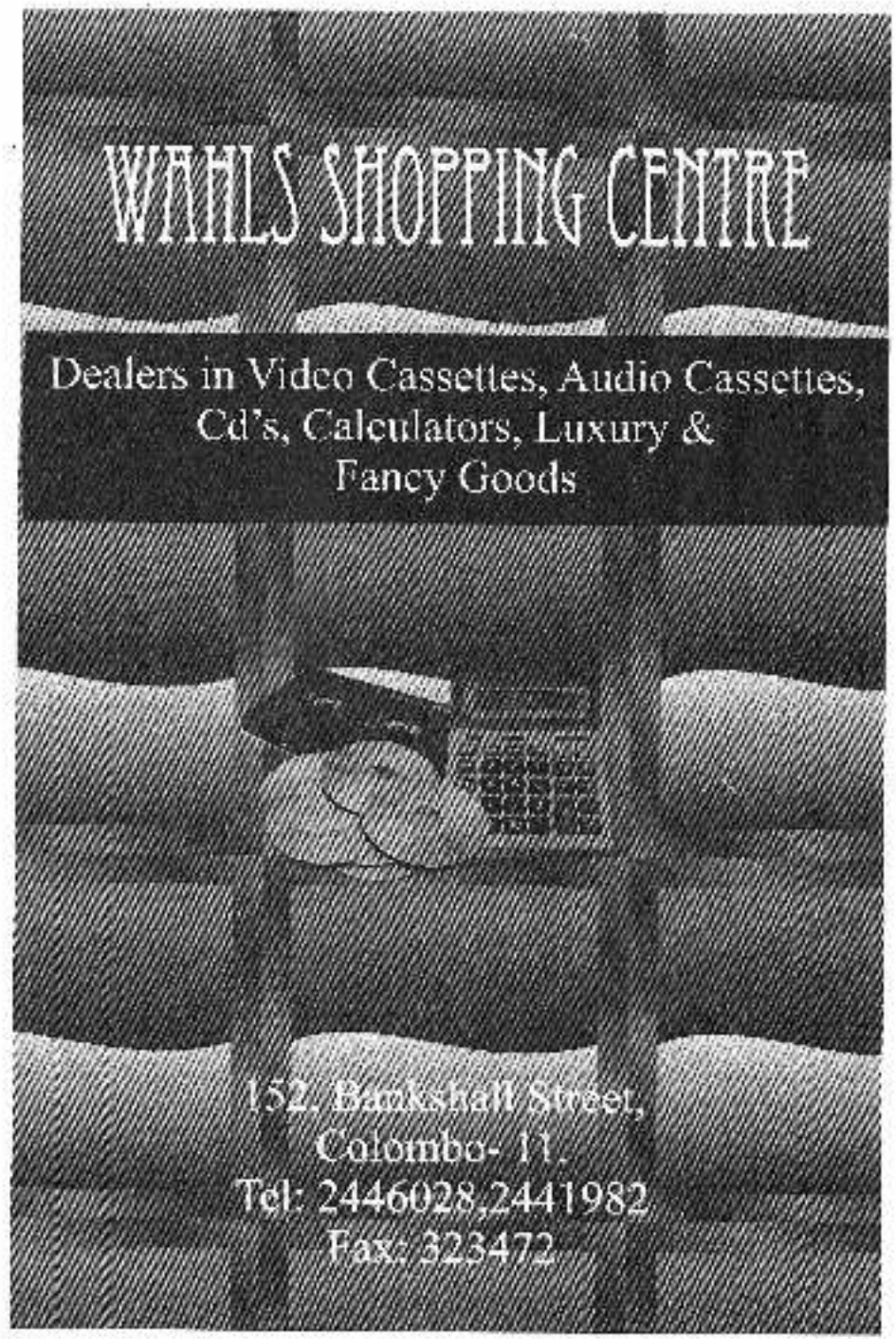

Expressions of Character

Intricately Interwoven in Genuine

Gold Jewellery

131

ESTD 1965

Devi

Jewellers (Pvt) Ltd.

Precious Expressions Since 1965

131, Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka
Tel: +94 112 395001-5 Fax: +94 112 327101
E mail : info@devijewellers.lk

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org